

Uradni list

Evropske unije

C 301

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

6. november 2010

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	IV <i>Informacije</i>	

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2010/C 301/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 288, 23.10.2010	1
---------------	---	---

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 301/02	Zadeva C-550/07 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. septembra 2010 – Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd proti Evropski komisiji, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) – European Chapter, International Bar Association (Pritožba — Konkurenca — Izvajanje dokazov — Preiskovalna pooblastila Komisije — Varstvo zaupnosti komunikacij — Delovno razmerje med odvetnikom in podjetjem — Izmenjava elektronske pošte)	2
---------------	--	---

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 301/03	Zadeva C-48/09 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. septembra 2010 – Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Mega Brands Inc. (Pritožba — Uredba (ES) št. 40/94 — Znamka Skupnosti — Možnost, da se oblika izdelka registrira kot znamka — Registracija tridimenzionalnega znaka, ki se sestoji iz zgornje in dveh stranskih stranic kocke Lego — Razglasitev ničnosti te registracije na podlagi zahteve podjetja, ki trži igralne kocke z enako obliko in dimenzijami — Člen 7(1)(e)(ii) navedene uredbe — Znak, sestavljen izključno iz oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka)	3
2010/C 301/04	Zadeva C-149/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. septembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Grčija) – Zoi Chatzi proti Ypourgos Oikonomikon (Socialna politika — Direktiva 96/34/ES — Okvirni sporazum o starševskem dopustu — Razlaga klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma — Imetnik pravice do starševskega dopusta — Starševski dopust ob rojstvu dvojčkov — Pojem „rojstvo“ — Upoštevanje števila rojenih otrok — Načelo enakega obravnavanja)	3
2010/C 301/05	Zadeva C-337/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 7. julija 2010 – Georg Neidel proti Stadt Frankfurt am Main	4
2010/C 301/06	Zadeva C-362/10: Tožba, vložena 20. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	4
2010/C 301/07	Zadeva C-364/10: Tožba, vložena 8. julija 2010 – Republika Madžarska proti Slovaški republiki	5
2010/C 301/08	Zadeva C-379/10: Tožba, vložena 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki	6
2010/C 301/09	Zadeva C-388/10 P: Pritožba, ki jo je Félix Muñoz Arraiza vložil 2. avgusta 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. junija 2010 v zadevi T-138/09, Félix Muñoz Arraiza proti UUNT in Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja	7
2010/C 301/10	Zadeva C-397/10: Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	8
2010/C 301/11	Zadeva C-403/10 P: Pritožba, ki jo je Mediaset SpA vložila 6. avgusta 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 15. junija 2010 v zadevi Mediaset SpA proti Evropski komisiji, skupaj s Sky Italia Srl (T-177/07)	8
2010/C 301/12	Zadeva C-412/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Velika Britanija) 18. avgusta 2010 – Deo Antoine Homawoo proti GMF Assurances SA	9
2010/C 301/13	Zadeva C-414/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. avgusta 2010 vložilo Conseil d'État (Francija) – Société Veleclair proti Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État	10

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 301/14	Zadeva C-415/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 20. avgusta 2010 – Galina Meister proti Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Zadeva C-416/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika) 23. avgusta 2010 – Jozef Križan in drugi proti Slovenská inšpekcia životného prostredia (slovaškemu inšpektoratu za okolje)	11
2010/C 301/16	Zadeva C-419/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemčija) 23. avgusta 2010 – Wolfgang Hofmann proti Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Zadeva C-422/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 27. avgusta 2010 – Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago proti Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	12
2010/C 301/18	Zadeva C-424/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 31. avgusta 2010 – Tomasz Ziolkowski proti Das Land Berlin	13
2010/C 301/19	Zadeva C-425/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 31. avgusta 2010 – Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja proti Das Land Berlin	13
2010/C 301/20	Zadeva C-429/10 P: Pritožba, ki jo je X Technology Swiss GmbH vložila 2. septembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 15. junija 2010 v zadevi T-547/08, X Technologie Swiss GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	13
2010/C 301/21	Zadeva C-430/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 2. septembra 2010 – Hristo Gaydarov proti Direktor na Glavna direktzia „Ohranitelna politsia“ pri Ministerstvo na vateshnite raboti	14
2010/C 301/22	Zadeva C-431/10: Tožba, vložena 1. septembra 2010 – Evropska komisija proti Irski	15
2010/C 301/23	Zadeva C-432/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgija) 26. avgusta 2010 – Ministerie van Financiën en Openbaar Ministerie proti Aboulkacem Chihabi in drugim	15
2010/C 301/24	Zadeva C-433/10 P: Pritožba, ki jo je 3. septembra 2010 vložil Volker Mauerhofer zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 29. junija 2010 v zadevi T-515/08, Volker Mauerhofer proti Evropski komisiji	17
2010/C 301/25	Zadeva C-445/10: Tožba, vložena 15. septembra 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji	17

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 301/26	Zadeva C-447/10 P: Pritožba, ki jo je Grain Millers, Inc. vložila 15. septembra 2010 zoper sodbo Sodišča (sedmi senat) z dne 9. julija 2010 v zadevi T-430/08: Grain Millers, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Grain Millers GmbH & Co. KG	18
2010/C 301/27	Zadeva C-457/10 P: Pritožba, ki sta jo 16. septembra 2010 vložili AstraZeneca AB, AstraZeneca plc zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat), razglašeno 1. julija 2010 v zadevi T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc proti Evropski komisiji	18
2010/C 301/28	Zadeva C-366/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 3. septembra 2010 – Komisija proti Italijanski republiki	19
Splošno sodišče		
2010/C 301/29	Zadeva T-279/04: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Éditions Jacob proti Komisiji („Konkurenca — Koncentracije — Založništvo v francoskem jeziku — Odločba o združljivosti koncentracije s skupnim trgov pod pogojem prodaje sredstev — Ničnostna tožba neuspešnega kandidata za prevzemnika — Obveznost obrazložitve — Goljufija — Napačna uporaba prava — Očitna napaka pri presoji — Uredba (EGS) št. 4064/89“)	20
2010/C 301/30	Zadeva T-452/04: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Editions Jacob proti Komisiji (Konkurenca — Koncentracije — Založništvo v francoskem jeziku — Odločba o združljivosti koncentracije s skupnim trgov pod pogojem prodaje sredstev — Odločba o potrditvi prevzemnika sredstev, ki se prodajo — Ničnostna tožba neuspešnega kandidata za prevzemnika — Neodvisnost pooblaščenca — Uredba (EGS) št. 4064/89).....	20
2010/C 301/31	Združene zadeve T-415/05, T-416/05 in T-423/05: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Grčija in drugi proti Komisiji („Državne pomoči — Sektor zračnega prometa — Pomoči, povezane s prestrukturiranjem in privatizacijo grške nacionalne letalske družbe — Odločba o razglasitvi pomoči za nezdružljive s skupnim trgov in odreditvi njihovega vračila — Gospodarska kontinuiteta med družbama — Opredelitev dejanskega prejemnika pomoči za njeno izterjavo — Merilo zasebnega gospodarskega subjekta — Združljivost pomoči s skupnim trgov — Obveznost obrazložitve“)	21
2010/C 301/32	Zadeva T-26/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Trioplast Wittenheim proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg industrijskih plastičnih vreč — Odločba v kateri je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Sorazmernost)	21
2010/C 301/33	Zadeva T-40/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Trioplast Industrier proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg plastičnih industrijskih vreč — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje med upravnim postopkom — Sorazmernost — Solidarna odgovornost — Načelo pravne varnosti)	22

2010/C 301/34	Zadeva T-193/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – TF1 proti Komisiji (Državne pomoči — Sheme pomoči za kinematografsko in avdiovizualno produkcijo — Odločba o nenasprotnanju — Ničnostna tožba — Neobstoj znatne prizadetosti konkurenčnega položaja — Nedopustnost)	22
2010/C 301/35	Zadeva T-314/06: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Whirlpool Europe proti Svetu (Damping — Uvoz nekaterih hladilno-zamrzovalnih omar s poreklom iz Južne Koreje — Opredelitev zadevnega proizvoda — Pravice obrambe — Svetovalni odbor — Obveznost obrazložitve — Izbira metode opredelitve zadevnega proizvoda — Člen 15(2) in člen 20(5) Uredbe (ES) št. 384/96 (postala člen 15(2) in člen 20(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009))	23
2010/C 301/36	Zadeva T-131/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Mohr & Sohn proti Komisiji (Celinske plovne poti — Zmogljivost ladjevja Skupnosti — Pogoji za začetek obratovanja novega plovila (pravilo „staro za novo“) — Odločba Komisije o zavrnitvi uporabe izvzetja, ki je določeno za specializirana plovila — Člen 4(6) Uredbe (ES) št. 718/1999))	23
2010/C 301/37	Združeni zadevi T-156/07 in T-232/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Španija proti Komisiji (Jezikovna ureditev — Obvestili o splošnih natečajih za administratorje — Objava v vseh uradnih jezikih — Spremembe — Uredba št. 1 — Členi 27, 28 in 29(1) Kadrovskih predpisov — Člen 1(1) in (2) Priloge III h Kadrovskim predpisom — Obveznost obrazložitve — Načelo prepovedi diskriminacije)	24
2010/C 301/38	Združeni zadevi T-166/07 in T-285/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Italija proti Komisiji (Uporaba jezikov — Razpisi javnih natečajev za zaposlovanje upravljalcev in strokovnih sodelavcev — Objava v treh uradnih jezikih — Spremembe — Objava v vseh uradnih jezikih — Izbira drugega jezika izmed treh jezikov — Uredba št. 1 — Člena 27, 28 in člen 29(1) Kadrovskih predpisov — Člen 1(1) in (2) Priloge III h Kadrovskim predpisom — Obveznost obrazložitve — Načelo prepovedi diskriminacije — Zloraba pooblastil)	24
2010/C 301/39	Zadeva T-366/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Procter & Gamble proti UUNT – Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti P&G PRESTIGE BEAUTE — Prejšnje nacionalne figurativne znamke Prestige — Delna zavrnitev registracije — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))	25
2010/C 301/40	Zadeva T-72/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Travel Service proti UUNT – Eurowings Luftverkehrs (smartWings) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti smartWings — Prejšnje nacionalne in mednarodne besedne in figurativne znamke EUROWINGS in EuroWings — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Obveznost obrazložitve — Člen 73 Uredbe št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe št. 207/2009) — Člen 79 Uredbe št. 40/94 (postal člen 83 Uredbe št. 207/2009))	25

2010/C 301/41	Zadeva T-97/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – KUKA Roboter proti UUNT (Odtенок oranžne barve) (Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti, sestavljene iz odtenka oranžne barve — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)).....	26
2010/C 301/42	Zadeva T-135/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Schniga proti USRS – Elaris et Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (Rastlinske sorte — Prijava za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za sorto jabolka Gala Schnitzer — Preskušanje — Diskrecijska pravica USRS — Ugovori — Člen 55(4) Uredbe (ES) št. 2100/94).....	26
2010/C 301/43	Zadeva T-149/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Abbott Laboratories proti UUNT – aRigen (Sorvir) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorm — Prijava besedne znamke Skupnosti Sorvir — Prejšnja besedna znamka Skupnosti NORVIR — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)).....	26
2010/C 301/44	Zadeva T-292/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Inditex proti UUNT – Marín Díaz de Cerio (OFTEN) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti OFTEN — Prejšnja nacionalna besedna znamka OLTEN — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Podobnost proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009) — Predmet postopka pred odborom za pritožbe — Člena 61 in 62 Uredbe št. 40/94 (postala člena 63 in 64 Uredbe št. 207/2009)).....	27
2010/C 301/45	Zadeva T-400/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Enercon proti UUNT – BP (ENERCON) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ENERCON — Prejšnja besedna znamka Skupnosti ENERGOL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Delna zavrnitev registracije)	27
2010/C 301/46	Zadeva T-546/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. septembra 2010 – Villa Almè proti UUNT – Marqués de Murrieta (i GAI) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti i GAI — Nacionalna besedna znamka YGAY ter figurativna in besedna znamka Skupnosti MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Relativni razlogi za zavrnitev — Resna uporaba prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“).	28
2010/C 301/47	Zadeva T-385/05 TO: Sklep Splošnega sodišča z dne 6. septembra 2010 – Portugalska proti Transnautici in Komisiji (Ugovor tretjega — Možnost, da tretji, ki je podal ugovor, sodeluje v postopku v glavni stvari — Neobstoj kršitve pravic tretjega, ki je podal ugovor — Nedopustnost)	28
2010/C 301/48	Zadeva T-123/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 2. septembra 2010 – Spitzer proti UUNT – Homeland Housewares (Magic Butler) (Ničnostna tožba — Pasivnost tožeče stranke — Ustavitev postopka)	29

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 301/49	Zadeva T-532/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. septembra 2010 – Norilsk Nickel Harjavalta in Umicore proti Komisiji (Ničnostna tožba — Okolje in varstvo zdravja ljudi — Razvrščanje, pakiranje in označevanje nekaterih sestavin niklovega karbonata kot nevarnih snovi — Direktiva 2008/58/ES — Direktiva 67/548/EGS — Uredba (ES) št. 790/2009 — Uredba (ES) št. 1272/2008 — Prilagoditev ugotovitev — Časovna uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU — Neobstoj posamičnega nanašanja — Nedopustnost)	29
2010/C 301/50	Zadeva T-539/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. septembra 2010 – Etimine in Etiproducts proti Komisiji (Ničnostna tožba — Okolje in varstvo zdravja ljudi — Razvrščanje, pakiranje in označevanje nekaterih boratov kot nevarnih snovi — Direktiva 2008/58/ES — Direktiva 67/548/EGS — Uredba (ES) št. 790/2009 — Uredba (ES) št. 1272/2008 — Prilagoditev ugotovitev — Časovna uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU — Neobstoj posamičnega nanašanja — Nedopustnost)	30
2010/C 301/51	Zadeva T-120/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2010 – Phoenix-Reisen in DRV proti Komisiji (Državne pomoči — Pomoč, predvidena v nemški zakonodaji, plačilno nesposobnim podjetjem — Pritožba za domnevno kršitev prava Skupnosti — Zavrnitev pritožbe — Sprejetje kasnejše odločbe — Ustavitev postopka)	30
2010/C 301/52	Zadeva T-157/09 P: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2010 – Marcuccio proti Komisiji („Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Razumen rok za vložitev odškodninske tožbe — Zamuda — Pritožba, ki je deloma očitno nedopustna in deloma očitno neutemeljena“)	31
2010/C 301/53	Zadeva T-299/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 31. avgusta 2010 – Babcock Noell proti Entreprise commune Fusion for Energy (Postopek za izdajo začasne odredbe — Javna naročila — Postopek javnega razpisa — Zavrnitev ponudbe — Predlog za odlog izvršitve — Fumus boni juris — Nujnost — Uravnoteženje interesov)	31
2010/C 301/54	Zadeva T-332/10: Tožba, vložena 10. avgusta 2010 – Viaguara proti UUNT – Pfizer (VIAGUARA)	31
2010/C 301/55	Zadeva T-341/10: Tožba, vložena 20. avgusta 2010 – F91 Diddeléng in drugi proti Komisiji	32
2010/C 301/56	Zadeva T-345/10: Tožba, vložena 25. avgusta 2010 – Portugalska republika proti Komisiji	32
2010/C 301/57	Zadeva T-361/10 P: Pritožba, ki jo je 25. avgusta 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 15. junija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-35/08, Pachtitis proti Komisiji	33
2010/C 301/58	Zadeva T-367/10: Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia in drugi proti Komisiji	34
2010/C 301/59	Zadeva T-369/10: Tožba, vložena 2. septembra 2010 – Handicare proti UUNT – Apple Corps (BEATLE)	35
2010/C 301/60	Zadeva T-372/10: Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Bolloré proti Komisiji	35

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 301/61	Zadeva T-373/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Villeroy & Boch Austria proti Komisiji	36
2010/C 301/62	Zadeva T-374/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Villeroy & Boch proti Komisiji	37
2010/C 301/63	Zadeva T-375/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Hansa Metallwerke in drugi proti Komisiji	38
2010/C 301/64	Zadeva T-377/10: Tožba, vložena 6. septembra 2010 – Preparados Alimenticios proti UUNT – Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Zadeva T-378/10: Tožba, vložena 7. septembra 2010 – Masco in drugi proti Komisiji	40
2010/C 301/66	Zadeva T-379/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Keramag Keramische Werke in drugi proti Komisiji	40
2010/C 301/67	Zadeva T-381/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Sanitec Europe proti Komisiji	41
2010/C 301/68	Zadeva T-382/10: Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Villeroy in Boch proti Komisiji	42
2010/C 301/69	Zadeva T-383/10: Tožba, vložena 7. septembra 2010 – Continental Bulldog Club Deutschland proti UUNT (CONTINENTAL)	43
2010/C 301/70	Zadeva T-385/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji	43
2010/C 301/71	Zadeva T-386/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Dornbracht proti Komisiji	44
2010/C 301/72	Zadeva T-387/10: Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Goutier proti UUNT – Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Zadeva T-388/10: Tožba, vložena 6. septembra 2010 – Productos Derivados del Acero proti Komisiji	46
2010/C 301/74	Zadeva T-389/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – SLM proti Komisiji	46
2010/C 301/75	Zadeva T-390/10 P: Pritožba, ki jo je 10. septembra 2010 vložila Paulette Füller-Tomlinson zoper sodbo, ki jo je 1. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-97/08, Füller-Tomlinson proti Parlamentu	47
2010/C 301/76	Zadeva T-391/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Nedri Spanstaal proti Komisiji	48

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 301/77	Zadeva T-392/10: Tožba, vložena 6. septembra 2010 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC CASH)	48
2010/C 301/78	Zadeva T-393/10: Tožba, vložena 14. septembra 2010 – Westfälische Drahtindustrie in drugi proti Komisiji	49
2010/C 301/79	Zadeva T-394/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Grebenshikova proti UUNT – Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Zadeva T-395/10: Tožba, vložena 14. septembra 2010 – Stichting Corporate Europe Observatory proti Komisiji	50
2010/C 301/81	Zadeva T-396/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Zucchetti Rubinetteria proti Komisiji	51
2010/C 301/82	Zadeva T-397/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – ara proti UUNT – Allrounder (Upodobitev športnega čevlja s črkami A ob strani)	51
2010/C 301/83	Zadeva T-398/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Fapricela – Indústria de Trefilaria proti Komisiji	52
2010/C 301/84	Zadeva T-399/10: Tožba, vložena 14. septembra 2010 – ArcelorMittal España proti Komisiji	53
2010/C 301/85	Zadeva T-402/10: Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Villeroy & Boch – Belgium proti Komisiji ..	53
2010/C 301/86	Zadeva T-405/10: Tožba, vložena 10. septembra 2010 – Justice & Environment proti Komisiji	54
2010/C 301/87	Zadeva T-406/10: Tožba, vložena 15. septembra 2010 – Emesa-Trefilería in Industrias Galyca proti Komisiji	55
2010/C 301/88	Zadeva T-408/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Roca Sanitario proti Komisiji	55
2010/C 301/89	Zadeva T-409/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Bottega Veneta International proti UUNT (Oblika ročne torbice)	56
2010/C 301/90	Zadeva T-410/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Bottega Veneta International proti UUNT (Forme d'un sac à main)	56
2010/C 301/91	Zadeva T-411/10: Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Laufen Austria proti Komisiji	57

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 301/92	Zadeva T-412/10: Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Roca proti Evropski komisiji	57
2010/C 301/93	Zadeva T-415/10: Tožba, vložena 18. septembra 2010 – Nexans France proti Skupnemu podjetju Fusion for Energy	58
2010/C 301/94	Zadeva T-417/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Cortés del Valle López proti UUNT (HIJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Zadeva T-418/10: Tožba, vložena 15. septembra 2010 – voestalpine in voestalpine Austria Draht proti Komisiji	59
2010/C 301/96	Zadeva T-419/10: Tožba, vložena 14. septembra 2010 – Ori Martin proti Komisiji	60
2010/C 301/97	Zadeva T-420/10: Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Armani proti UUNT – Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Zadeva T-421/10: Tožba, vložena 20. septembra 2010 – Cooperativa Vitivinícola Arousana proti UUNT – Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Zadeva T-429/10: Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Global Steel Wire proti Komisiji	62
Sodišče za uslužbence Evropske unije		
2010/C 301/100	Zadeva F-61/10: Tožba, vložena 24. julija 2010 – AF proti Komisiji	63
2010/C 301/101	Zadeva F-73/10: Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Coedo Suárez proti Svetu	63
2010/C 301/102	Zadeva F-74/10: Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Kimman proti Komisiji	63
2010/C 301/103	Zadeva F-75/10: Tožba, vložena 10. septembra 2010 – Scheefer proti Parlamentu	64
2010/C 301/104	Zadeva F-76/10: Tožba, vložena 10. septembra 2010 – Colart in drugi proti Parlamentu	64
2010/C 301/105	Zadeva F-77/10: Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Arroyo Redondo proti Komisiji	65
2010/C 301/106	Zadeva F-78/10: Tožba, vložena 18. septembra 2010 – Antelo Sanchez in drugi proti Parlamentu	65
2010/C 301/107	Zadeva F-79/10: Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Dubus proti Komisiji	66
2010/C 301/108	Zadeva F-81/10: Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Praskevicius proti Parlamentu	66

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2010/C 301/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 288, 23.10.2010

Prejšnje objave

UL C 274, 9.10.2010

UL C 260, 25.9.2010

UL C 246, 11.9.2010

UL C 234, 28.8.2010

UL C 221, 14.8.2010

UL C 209, 31.7.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. septembra 2010 – Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd proti Evropski komisiji, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) – European Chapter, International Bar Association

(Zadeva C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Izvajanje dokazov — Preiskovalna pooblastila Komisije — Varstvo zaupnosti komunikacij — Delovno razmerje med odvetnikom in podjetjem — Izmenjava elektronske pošte)

(2010/C 301/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd (zastopniki: M. Mollica, M. van der Woude in C. Swaak, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre in X. Lewis, zastopnika), Council of the Bars and Law Societies of the European Union (zastopnik: J. Flynn QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (zastopnika: O. Brouwer in C. E. Schillemans, odvetnika), Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) (zastopniki: M. Dolmans in K. Nordlander, odvetnika, J. Temple Lang, solicitor), American Corporate Counsel Association (ACCA) – European Chapter (zastopnika: G. Berrisch, odvetnik, D. W. Hull, solicitor), International Bar Association (zastopnika: J. Buhart in I. Michou, odvetnika)

Intervenientke v podporo tožeci stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: V. Jackson, E. Jenkinson, zastopnika, in M. Hoskins, barrister), Irska (zastopniki: D. O'Hagen, zastopnik, D. O'Donnell, SC, in R. Casey, BL), Kraljevina Nizozemska (zastopniki: C. Wissels, Y. Vries in M. de Grave, zastopniki)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (zdaj Splošno sodišče) (prvi razširjeni senat) z dne 17. septembra 2007 v zadevi Akzo Nobel Chemicals in Akcros Chemicals proti Komisiji (T-253/03), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe C(2003) 1533 konč. z dne 8. maja 2003, s katero je bil zavrnjen predlog, da se varstvo, ki velja za komunikacije med odvetnikom in njegovo stranko, uporabi za nekatere listine, ki so bili zasežene pri preiskavi na podlagi člena 14(3) Uredbe Sveta št. 17 (zadeva COMP/E-1/38.589).

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Irska in Kraljevina Nizozemska nosijo vsaka svoje stroške.
3. Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) – European Chapter in International Bar Association nosijo vsak svoje stroške.
4. Družbi Akzo Nobel Chemicals Ltd. in Akcros Chemicals Ltd. nosita preostale stroške solidarno.

(¹) UL C 37, 9.2.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. septembra 2010 – Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Mega Brands Inc.

(Zadeva C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št. 40/94 — Znamka Skupnosti — Možnost, da se oblika izdelka registrira kot znamka — Registracija tridimenzionalnega znaka, ki se sestoji iz zgornje in dveh stranskih stranic kocke Lego — Razglasitev ničnosti te registracije na podlagi zahteve podjetja, ki trži igralne kocke z enako obliko in dimenzijami — Člen 7(1)(e)(ii) navedene uredbe — Znak, sestavljen izključno iz oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka)

(2010/C 301/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Lego Juris A/S (zastopnika: V. von Bomhard in T. Dolde, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik), Mega Brands Inc. (zastopnika: P. Cappuyns in C. De Meyer, odvetnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) (osmi senat) z dne 12. novembra 2008 v zadevi Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) (T 270/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo imetnika tridimenzionalne znamke Skupnosti v obliki kocke Lego za proizvode iz razredov 9 in 28 za razveljavitev odločbe R 856/2004-G velikega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 10. julija 2006, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za izbris, s katero je bila, v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba Mega Brands, razglašena delna ničnost te znamke – Razlaga člena 7(1)(e)(ii) Uredbe (ES) št. 40/94.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Lego Juris A/S se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 82, 4.4.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. septembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Grčija) – Zoi Chatzi proti Ypourgos Oikonomikon

(Zadeva C-149/10) ⁽¹⁾

(Socialna politika — Direktiva 96/34/ES — Okvirni sporazum o starševskem dopustu — Razlaga klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma — Imetnik pravice do starševskega dopusta — Starševski dopust ob rojstvu dvojčkov — Pojem „rojstvo“ — Upoštevanje števila rojenih otrok — Načelo enakega obravnavanja)

(2010/C 301/04)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Zoi Chatzi

Tožena stranka: Ypourgos Oikonomikon

Predmet

Predlog za sprejetje predhodno odločbe – Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Razlaga klavzule 2, točka 1, Direktive Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC (UL L 145, str. 4) v povezavi s členom 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 83, str. 389) – Podelitev starševskega dopusta ob rojstvu dvojčkov – Podelitev enega samega starševskega dopusta ob rojstvu dvojčkov – Kršitev člena 21 Listine o temeljnih pravicah zaradi diskriminacije na podlagi rojstva in zaradi omejitve pravic dvojčkov, ki jo načelo sorazmernosti ne dopušča

Izrek

1. Klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, ki je bil sklenjen 14. decembra 1995 in je priložen k Direktivi Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/75/ES z dne 15. decembra 1997, ni mogoče razlagati tako, da podeljuje otroku individualno pravico do starševskega dopusta.
2. Klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma ni treba razlagati tako, da z rojstvom dvojčkov nastane pravica do toliko starševskih dopustov, kolikor je rojenih otrok. Vendar ta klavzula ob upoštevanju načela enakega obravnavanja nacionalnemu zakonodajalcu nalaga

vzpostavitev ureditve starševskega dopusta, v okviru katere je glede na obstoječo situacijo v zadevni državi članici staršem dvojčkov zagotovljeno obravnavanje, s katerim so skrbno upoštewane njihove posebne potrebe. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali nacionalna ureditev izpolnjuje to zahtevo, in navedeno nacionalno ureditev razlagati, če je to potrebno, kolikor je mogoče v skladu s pravom Unije.

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 7. julija
2010 – Georg Neidel proti Stadt Frankfurt am Main**

(Zadeva C-337/10)

(2010/C 301/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Georg Neidel

Tožena stranka: Stadt Frankfurt am Main

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali velja člen 7 Direktive 2003/88/ES (¹) tudi za delovna razmerja uradnikov?
2. Ali se člen 7(1) Direktive 2003/88/ES nanaša tudi na pravico do letnega dopusta oziroma dopusta, če nacionalno pravo določa takšno pravico za več kot štiri tedne?
3. Ali se člen 7(1) Direktive 2003/88/ES uporablja tudi za takšne pravice do odsotnosti z dela, ki se po nacionalnem pravu na podlagi neenakomerne razporeditve delovnega časa za izravnavo praznikov priznavajo poleg letnega dopusta oziroma dopusta?
4. Ali lahko upokojen uradnik pravico do nadomestila za dopust oziroma letni dopust neposredno opre na člen

7(2) Direktive 2003/88/ES, če dela ni opravljal zaradi bolezni, zaradi česar dopusta ni mogel uveljavljati v obliki odsotnosti z dela?

5. Ali je s takšno pravico do nadomestila vsaj delno v nasprotju v nacionalnem pravu določena predčasna zapadlost (izguba) pravice do dopusta?
6. Ali se obseg pravice do nadomestila iz člena 7(2) Direktive 2003/88/ES nanaša samo na pravico do minimalnega dopusta štirih tednov, ki izhaja iz člena 7(1) Direktive 2003/88/ES, ali pa se pravica do nadomestila poleg tega nanaša tudi na pravico do dopusta, ki jo dodatno določa nacionalno pravo? Ali k tem dodatnim pravicam do dopusta spadajo tudi takšne, pri katerih je pravica do odsotnosti posledica zgolj posebne razporeditve delovnega časa?

(¹) Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, UL L 299, str. 9.

**Tožba, vložena 20. julija 2010 – Evropska komisija proti
Republiki Poljski**

(Zadeva C-362/10)

(2010/C 301/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. La Pergola in K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za pravilen prenos členov 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 in 11 Direktive 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (¹), ni izpolnila obveznosti iz teh členov;

— naj se Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju tožeče stranke Republika Poljska do zdaj ni sprejela nacionalnih predpisov za pravilen prenos Direktive 2003/98/ES v nacionalno pravo. Ustawa z 6. września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (zakon z dne 6. septembra 2001 o dostopu do informacij javnega značaja), o katerem je bila Komisija uradno obveščena, naj se ne bi nanašal na ponovno uporabo informacij javnega sektorja, ker ne vsebuje opredelitve pojma „ponovna uporaba“. Že iz tega razloga pravice in obveznosti iz tega zakona ne morejo pomeniti pravilnega prenosa Direktive 2003/98.

(¹) UL L 345, str. 90.

Tožba, vložena 8. julija 2010 – Republika Madžarska proti Slovaški republiki

(Zadeva C-364/10)

(2010/C 301/07)

Jezik postopka: slovaščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Madžarska (zastopnika: M. Fehér, E. Orgován, zastopnika)

Tožena stranka: Slovaška republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Slovaška republika ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES (¹) z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/E[EC] s tem, da predsedniku Republike Madžarske, Lászlu Sólyomu, dne 21. avgusta 2009, ni dovolila vstopa na ozemlje Republike Slovaške;

— ugotovi naj se, med drugim, da je stališče, ki ga je Republika Slovaška zastopala ob vložitvi tožbe, v nasprotju s pravom

Evropske unije, zlasti členom 3(2) EU, kolikor se v skladu z Direktivo 2004/38 šteje za pristojno, da voditelju države Republike Madžarske, to je njenemu predsedniku, zavrne vstop na ozemlje Slovaške republike, tako da se takšna kršitev lahko ponovi;

— ugotovi naj se, da je Slovaška republika napačno uporabila pravo Unije s tem, da državni organi predsedniku Lászlu Sólyomu niso dovolili vstopa na ozemlje Slovaške republike na podlagi Direktive 2004/38;

— v primeru, da bi Sodišče ugotovilo – v nasprotju s stališčem Madžarske, ki je temelj za zgoraj navedeno zahtevo – da konkretni pravni predpis mednarodnega prava lahko omeji področje uporabe Direktive 2004/38, ki je stališče, s katerim se Republika Madžarska ne strinja, naj se določi področje uporabe takšnih izjem;

— Slovaški republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Minister za zunanje zadeve Slovaške republike je 21. avgusta 2009 ministra za zunanje zadeve Republike Madžarske ustno obvestil, da so se pristojni organi Slovaške republike v zvezi s sklepom, ki ga je na ta dan izvršil predsednik Republike Madžarske László Sólyom, odločili, da mu ne dovolijo vstopa na ozemlje Slovaške republike.

Madžarska vlada uveljavlja, da je Slovaška republika kršila člen 18 ES ter Direktivo 2004/38 s tem, da predsedniku Lászlu Sólyomu ni dovolila vstopa. Republika Madžarska meni, da zasebno ravnanje predsednika republike Lászla Sólyoma ni pomenilo dejanske, neposredne in dovolj resne nevarnosti, ki bi ogrozila družbeni interes niti na splošno niti v povezavi s konkretnim obiskom, kar bi bil razlog za sprejetje kakršnihkoli omejevalnih ukrepov. Madžarska vlada meni, tudi če bi obstajal tak razlog, ki bi upravičeval omejevalni ukrep, kar pa ne verjame, ukrep, s katerim je bil v konkretnem primeru predsedniku republike zavrjen vstop, ne ustreza zahtevam sorazmernosti in presega zasledovane cilje, ki bi jih Slovaška republika lahko zagotovila tudi z drugimi, manj omejevalnimi ukrepi.

Slovaška republika prav tako ni upoštevala postopkovnih predpisov Direktive 2004/38, ker prepoved vstopa predsedniku Lászlu Sólyomu ni bila sprejeta in vročena na podlagi odločbe, v skladu z Direktivo. Odločitev o prepovedi vstopa je bila podana v ustni obliki, ni vsebovala zadostne utemeljitve niti navedbe pri katerem upravnem ali sodnem organu in v kakšnem roku bi bilo mogoče vložiti pritožbo.

Po mnenju madžarske vlade obstaja nevarnost, da bi Slovaška republika kršitev ponovila, ker slednja nadalje trdi, da je bila prepoved vstopa predsedniku Lászlu Sólyomu na njeno ozemlje upravičena.

Madžarska vlada trdi, da uporaba prava s strani slovaških organov ne pomeni le kršitve Direktive 2004/38 kot takšne, temveč da tudi sklicevanje na Direktivo ni upravičeno, ker slovaški organi niso sledili ciljem Direktive, temveč so ob sklicevanju na Direktivo uveljavljali zgolj politični cilj. Iz pojasnil Slovaške republike je mogoče razbrati, da namen prepovedi vstopa predsedniku Lászlu Sólyomu na ozemlje Slovaške republike niso bili razlogi javnega reda ali varnosti v smislu prava Unije, kot je Direktiva 2004/38, temveč čisto politični razlogi, v prvi vrsti zunanjepolitični razlogi.

Po mnenju madžarske vlade je Evropska komisija napačno trdila, da se pri uradnih obiskih voditeljev držav članic uporabi predpise notranjega prava in ne prava Unije. Madžarska vlada meni, da se Direktiva 2004/38 neomejeno uporabi za vse skupine oseb in za vse oblike obiskov, bodisi uradne ali zasebne. Ta direktiva prizna na splošno in za vse državljane Unije temeljno pravico do vstopa na ozemlje vsake države članice, kakor za državljane Unije izhaja iz primarnega prava. V Direktivi 2004/38 so na splošno in posamezno naštet primeri, v katerih je mogoče omejiti prosto gibanje državljanov Unije. Ne vsebuje nobenega odstopanja od splošnega načela, v skladu s katerim bi bilo mogoče voditelje držav ali drugo skupino oseb iz držav članic izključiti iz njenega področja uporabe. Če bi Svet in Evropski parlament želela omejiti izvrševanje prostega gibanja s predpisom mednarodnega prava, vključno z običajnim mednarodnim pravom, bi to zagotovo storila že ob sprejetju te direktive.

Madžarska vlada trdi, da niti v kodificiranem mednarodnem pravu niti v običajnem mednarodnem pravu ni najti veljavne pravne norme, ki bi jo bilo v tem primeru mogoče uporabiti. Tudi če bi takšna norma obstajala, so države članice s pristopom k Uniji slednji priznale pristojnost urejanja prostega gibanja oseb in se strinjale s tem, da bodo izvajale prenesene pristojnosti v skladu z akti in pravom Unije. Če bi lahko določba mednarodnega prava v primeru vstopa državljanov ene države članice v drugo državo članico omejila osebno področje uporabe Direktive 2004/38, je nujno, da Sodišče nedvoumno opredeli obseg te omejitve, ker Direktiva 2004/38 takšne izjeme ali odstopanja ne vsebuje.

Tožba, vložena 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-379/10)

(2010/C 301/08)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Pignataro in M. Nolin, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se da Italijanska republika, s tem da je nacionalno sodišče na zadnji stopnji izključilo vsako odgovornost italijanske države za škodo, povzročeno posameznikom s kršitvijo prava Unije s strani nacionalnega sodišča, ki odloča na zadnji stopnji, ker je ta kršitev posledica razlage pravnih pravil ali presoje dejstev in dokazov, ki ju je opravilo to nacionalno sodišče, in s tem da je to odgovornost omejilo zgolj na primere prevare ali hude kršitve, v skladu s členom 2(1) in (2), italijanskega zakona št. 117 z dne 13. aprila 1988, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi splošnega načela odgovornosti držav članic za kršitev prava Unije, ki jo stori eno od njenih sodišč, ki odloča na zadnji stopnji, kot je navedlo Sodišče Evropske unije.

— Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zakon št. 117 z dne 13. aprila 1988 o povračilu škode, povzročene pri izvajanju sodnih funkcij ter civilna odgovornost sodnih uslužbencev [legge n 117 (sul) risarcimento dei danni cagionati nell' esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati], izključuje vsako odgovornost italijanske države za škodo, povzročeno posameznikom, s kršitvijo prava Unije, ki jo je mogoče pripisati sodišču, ki odloča na zadnji stopnji, če je ta kršitev posledica razlage pravnih pravil ali presoje dejstev in dokazov, ki ju je opravilo to sodišče. To odgovornost poleg tega omeji zgolj na primere naklepa in hude malomarnosti.

(¹) UL L 158, str. 77.

„pravo Skupnosti nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki na splošno odgovornost države za škodo, ki posameznikom nastane zaradi kršitve prava Skupnosti, ki jo zakrivi nacionalno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, izključuje zato, ker zadevna kršitev izhaja iz razlage pravnih pravil ali presoje dejstev in dokazov, ki ju opravi to sodišče.

Pravo Skupnosti prav tako nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki vzpostavitev te odgovornosti omejuje samo na primera naklepa in hude malomarnosti sodnika, če bi taka omejitev pripeljala do izključitve vzpostavitve odgovornosti zadevne države članice v drugih primerih, ko je prišlo do očitne kršitve upoštevne prava, kakor je podrobneje opisana v točkah od 53 do 56 sodbe z dne 30. septembra 2003 v zadevi Köbler (C-224/01) ⁽²⁾“.

Sodišče je torej poudarilo, da je zakon št. 117 nezdružljiv s sodno prakso. Ta sodna praksa še vedno velja in se uporablja. Zakon št. 117 je torej nezdružljiv s sodno prakso Sodišča.

⁽¹⁾ ZOdl. 2006, str. I-5177.

⁽²⁾ Recueil 2003, str. I-10239.

Pritožba, ki jo je Félix Muñoz Arraiza vložil 2. avgusta 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. junija 2010 v zadevi T-138/09, Félix Muñoz Arraiza proti UUNT in Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Zadeva C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Félix Muñoz Arraiza (zastopnika: J. Grimau Muñoz in J. Villamor Muguera, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Predlog

— Sodba Splošnega sodišča Evropskih skupnosti z dne 9. junija 2010, T-138/09, naj se razveljavi ker so nasprotujoče

znamke v celoti združljive z prijavo znamke Skupnosti št. 4121621 „Riojavina“.

— drugima strankama naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

A. Prvi pritožbeni razlog je kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾ o blagovni znamki Skupnosti (v nadaljevanju: UZS). Razlog kršitve tega člena ima dva dela:

— Izkrivljanje dejstev, izkrivljanje seznama proizvodov in storitev, ki so bili dejansko navedeni v prijavi znamke, in napačna razlaga sodbe Sodišča z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97 ⁽²⁾, točka 23, v zvezi s sodbama Sodišča z dne 9. decembra 1981, C-193/80 in z dne 15. oktobra 1985, 281/83.

V tem delu pritožbenega razloga pritožnik zatrjuje, da je Splošno sodišče omejilo seznam proizvodov, ki so bili dejansko navedeni v prijavi znamke Skupnosti s tem, da je splošno kategorijo „kis“ omejilo na „vinski kis“ za kar se je oprlo na dve utemeljitvi: upoštevanje nacionalne zakonske opredelitve pojma „kis“, ki je posredna in njene reference in sicer Disposición Adicional Primera de la Ley española 24/2003 de la Viña y el Vino (Prva dodatna določba zakona o vinski trti in vinu) namesto normativne opredelitve na podlagi prava Skupnosti, ki je potrjena s sodbama Sodišča z dne 9. decembra 1981, C-193/80, in z dne 15. oktobra 1985, C-281/83. V teh sodbah je jasno navedeno, da pravo Skupnosti opredeljuje kis kot generični pojem in je v celoti nevezan na to da bi moral biti iz vina. Druga utemeljitev Splošnega sodišča za izenačitev kisa z vinskim kisom pa je, da proizvajalci vina običajno proizvajajo tudi vinski kis, kar poraja vprašanja, saj taka ugotovitev temelji na izenačitvi „kisa“ z „vinskim kisom“. Poleg tega za namene primerjave v okviru presoje obstoja verjetnosti zmede sodbi C-193/80 in C-281/83 generično naravo kisa povezujeta z upoštevanim ozemljem. Splošno sodišče pa je upoštevno ozemlje izkrivilo, ko je navedlo, da je vrsta kisa, katere se „na svetu“ največ potroši in proizvede vinski kis, saj je upoštevno ozemlje Evropska unija.

— Kršitev procesnih določb glede presoje dokazov in dokaznega bremena v skladu s sodbama Sodišča z dne 14. septembra 1999, C-375/97 ⁽³⁾, in z dne 4. maja 1999, C-108/97 in C-109/97 ⁽⁴⁾.

V okviru tega dela pritožbenega razloga se navaja, da je Splošno sodišče znake primerjalo na podlagi (v postopku to ni bilo pretreseno), poznanosti in/ali večjega razlikovalnega učinka znamke „Rioja“.

- B. Drugi pritožbeni razlog je kršitev, po analogiji, člena 43 UZS 40/94 ⁽⁵⁾, zdaj člen 42 UZS 207/2009.

V tem okviru se Splošnemu sodišču očita, da je omejilo seznam proizvodov in storitev, ki so bili dejansko navedeni, zaradi domnevne bodoče uporabe prijavljene znamke, kar pa je mogoče le v primeru znamk, ki so bile registrirane vsaj pet let in je zanje imetnik zadevne znamke predložil dokazilo o uporabi v skladu s členom 42(2) UZS.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009, UL L 78, str. 1.

⁽²⁾ Recueil, str. I-5507

⁽³⁾ Recueil 1999, str. I-5421.

⁽⁴⁾ Recueil 1999, str. I-2779.

⁽⁵⁾ UL 1994 L 11, str. 1.

Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-397/10)

(2010/C 301/10)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-P. Keppenne in I.V. Rogalski, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija z naložitvijo teh obveznosti v zvezi z dejavnostjo agencij za začasno zaposlovanje: zaposlovanje mora biti izključna dejavnost podjetja (na ozemlju regije glavnega mesta Bruselj), posebna pravna oblika (na ozemlju regije glavnega mesta Bruselj), minimalni osnovni kapital 30 987 EUR (v Flamski regiji); ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 56 PDEU;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v podporo svoji tožbi navaja tri očitke, ki se nanašajo na kršitev člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

V prvem očitku tožeča stranka trdi, da zahteva, da je zaposlovanje izključna dejavnost podjetja, velika ovira za podjetja, ki imajo sedež v drugih državah članicah in ki imajo tam dovoljenje za opravljanje drugovrstnih aktivnosti. Ta podjetja morajo namreč zaradi tega ukrepa spremeniti svoje statute, da lahko nudijo storitve, četudi samo začasno, v regiji glavnega mesta Bruselj.

V drugem očitku Komisija poudarja, da je zahteva, da ima podjetje s sedežem v drugi državi članici poseben pravni status ali obliko, velika ovira za svobodo opravljanja storitev. Cilj varstva delavcev, na katerega se v utemeljitev sklicuje tožena stranka, bi bilo mogoče doseči z manj omejujočimi ukrepi, kot na primer z zahtevo, da podjetje dokaže, da ima primerno zavarovanje.

V tretjem očitku tožeča stranka nazadnje graja zahtevo Flamske regije, da mora podjetje imeti minimalni osnovni kapital 30 987 EUR, saj taka zahteva pomeni, da bodo nekatera podjetja s sedežem v drugih državah članicah morala spremeniti svoj osnovni kapital, da bodo lahko ponudila svoje storitve v Belgiji, četudi samo začasno. Cilj varstva delavcev, ki mu sledi tožena stranka, bi se lahko doseglo z manj omejujočimi ukrepi, na primer s položitvijo varščine ali s sklenitvijo zavarovanja.

Pritožba, ki jo je Mediaset SpA vložila 6. avgusta 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 15. junija 2010 v zadevi Mediaset SpA proti Evropski komisiji, skupaj s Sky Italia Srl (T-177/07)

(Zadeva C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Mediaset SpA (zastopniki: K Adamantopoulos in G. Rossi, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Sky Italia Srl

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— sodbo Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 v zadevi T-177/07 razveljavi;

- samo dokončno odloči s tem, da odločbo Evropske komisije, izpodbijano na prvi stopnji, razglasi za nično, ali, alternativno, vrne zadevo Splošnemu sodišču v ponovno odločanje; in
- toženi stranki in intervenientki na prvi stopnji naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Tožeča stranka trdi, da je Splošno sodišče dvakrat napačno uporabilo pravo s tem, da je navedbe tožeče stranke na področje uporabe člena 4(1) italijanskega zakona št. 350/2003 in tožbeni razlog tožeče stranke v zvezi z razliko med pojmom (i) selektivnosti na podlagi člena 107(1) PDEU in (ii) diskriminacije, ki se razlikuje od tehnološke nevtralnosti, štelo za nedopustne. Splošno sodišče je posledično očitno napačno uporabilo pravo s tem, da je italijanski zakon pravno opredelilo kot tehnološko ne-nevtralen.
2. Splošno sodišče je pri uporabi člena 107(1) PDEU napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da ima tožeča stranka zaradi zatrjevane „tehnološke ne-nevtralnosti“ italijanskega zakona nujno selektivno gospodarske prednosti. Poleg tega je napačno uporabilo pravo s tem, da je odločilo, da je tožena stranka upravičeno ugotovila obstoj gospodarske prednosti za družbo Mediaset, medtem ko ni (tako kot tožena stranka) pravno opredelilo – temveč le domnevala – abstraktne „pritegnitve gledalcev“ in „cenejšega prodora na trg“ kot posebne gospodarske prednosti družbe Mediaset. Splošno sodišče tudi ni podalo ustrezne obrazložitve v nasprotju s členom 36 statuta Sodišča ter je očitno izkrivljalo dejstva in napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah od 62 do 68 in od 74 do 79 sodbe podalo napačno in izkrivljeno razlago izpodbijane odločbe. Splošno sodišče je namreč napačno uporabilo pravo s tem, da je svojo obrazložitev nadomestilo z obrazložitvijo iz izpodbijane odločbe v zvezi z domnevno prednostjo družbe Mediaset, in predložene dokaze razlagalo na način, ki je v nasprotju z besedilom in analizo iz točk od 82 do 95 izpodbijane odločbe, ter izkrivljalo dokaze. Splošno sodišče je prav tako napačno uporabilo pravo v zvezi s pojmom „posredni prejemnik“ in uporabo ter pravno opredelitev tega pojma v obravnavanem primeru.
3. Splošno sodišče je poleg tega napačno uporabilo pravo s tem, da sploh ni proučilo različnih tožbenih razlogov, navedenih v točkah od 93 do 96 in od 121 do 129 tožbe, glede presoje skladnosti italijanskega zakona na podlagi člena 107(3)(c) PDEU. Splošno sodišče prav tako v zvezi s tem ni podalo zadostne obrazložitve. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo tudi z uporabo člena 107(3)(c) PDEU, s tem da je italijanski zakon razglasilo za nezdržljivega s skupnim trgom, kot posledica in le zaradi

domnevnega nespoštovanja načela tehnološke nevtralnosti zaradi domnevne izključitve satelitskih sprejemnikov s področja uporabe italijanskega zakona, *quod non*; ter s tem, da se je strinjalo z opustitvijo tožene stranke, da pravno presodi zatrjevane izkrivljajoče učinke ukrepa na trgu plačljive televizije z ustreznim sodnim, gospodarskim in primerjalnim nadzorom: (a) posebnega izkrivljanja konkurence na trgu plačljive televizije in (b) domnevnega učinka gospodarske prednosti. Gospodarska prednost se je najprej le domnevala in je bila razglašena za nezdržljivo s skupnim trgom, ker domnevno ni bila tehnološko nevtralna. Splošno sodišče je poleg tega napačno uporabilo pravo in podalo neustrezno obrazložitev s tem, da je zavrnilo tretji tožbeni razlog. Tega tožbenega razloga in trditve v zvezi s protislovno obrazložitvijo izpodbijane odločbe ni le predstavilo netočno in napačno razlagalo, temveč teh trditve ni obravnavalo, in jih je, posledično napačno zavrnilo kot neutemeljene.

4. Nazadnje, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri uporabi člena 14 Uredbe št. 659/1999⁽¹⁾ s tem, da ni upoštevalo dejstva, da zaradi napak izpodbijane odločbe v zvezi z gospodarsko prednostjo, ki je bila domnevno podeljena tožeči stranki, izterjava domnevne državne pomoči v nasprotju z načelom pravne varnosti dejansko ni bila mogoča. Zoper izpodbijano odločbo torej ni bilo mogoče vložiti nobenega učinkovitega in preglednega pravnega sredstva, prav tako ni bilo primerne metodologije vračila. Splošno sodišče je poleg tega slabo obrazložilo tožbene razloge tožeče stranke glede tega in napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da je z izpodbijano odločbo omogočena vzpostavitev prejšnjega stanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Velika Britanija) 18. avgusta 2010 – Deo Antoine Homawoo proti GMF Assurances SA

(Zadeva C-412/10)

(2010/C 301/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deo Antoine Homawoo

Tožena stranka: GMF Assurances SA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je člena 31 in 32 Uredbe (ES) št. 864/2007 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Uredba Rim II) v povezavi s členom 297 Pogodbe o delovanju Evropske unije treba razlagati tako, da se od nacionalnega sodišča zahteva, da uporabi Uredbo Rim II, zlasti njen člen 15(c), če se je škodni dogodek zgodil 29. avgusta 2007?
2. Ali na odgovor na prvo vprašanje vpliva dejstvo:
 - (i) da se je postopek za povračilo škode začel 8. januarja 2009;
 - (ii) da nacionalno sodišče pred 11. januarjem 2009 ni sprejelo nobene odločitve glede prava, ki se uporablja?

⁽¹⁾ UL L 199, str. 40.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. avgusta 2010 vložilo Conseil d'État (Francija) – Société Veleclair proti Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Zadeva C-414/10)

(2010/C 301/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société Veleclair

Tožena stranka: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali lahko država članica na podlagi člena 17(2)(b) Šeste direktive ⁽¹⁾ za pravico do odbitka davka na dodano vrednost pri

uvozu, zlasti ob upoštevanju tveganj goljufije, določi pogoj, da je davčni zavezanec dejansko plačal ta davek, kadar sta zavezanec za davek na dodano vrednost pri uvozu in ustrezni imetnik pravice do odbitka, kot v Franciji, ista oseba?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta (77/388/EGS) z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 20. avgusta 2010 – Galina Meister proti Speech Design Carrier Systems GmbH

(Zadeva C-415/10)

(2010/C 301/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Galina Meister

Tožena stranka: Speech Design Carrier Systems GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 19(1) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (noveliran) ⁽¹⁾, člen 8(1) Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost ⁽²⁾ in člen 10(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽³⁾ razlagati tako, da je treba delavcu, ki izkaže, da izpolnjuje pogoje za zasedbo prostega delovnega mesta, ki ga je razpisal delodajalec, v primeru, če ni izbran, priznati pravico, da od delodajalca zahteva informacijo, ali je zaposlil drugega kandidata, in če da, na podlagi kakšnih meril?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje:

Ali je to, da delodajalec ne posreduje zahtevane informacije, dejstvo, iz katerega je mogoče sklepati na obstoj diskriminacije, ki jo zatrjuje delavec?

⁽¹⁾ UL L 204, str. 23.

⁽²⁾ UL L 180, str. 22.

⁽³⁾ UL L 303, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika) 23. avgusta 2010 – Jozef Križan in drugi proti Slovenská inšpekcia životného prostredia (slovaškemu inšpektoratu za okolje)

(Zadeva C-416/10)

(2010/C 301/15)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš in mesto Pezinok (občina Pezinok)

Tožena stranka: Slovenská inšpekcia životného prostredia (slovaški inšpektorat za okolje)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravo Skupnosti (zlasti člen 267 PDEU) vrhovnemu sodišču neke države članice nalaga ali dopušča, da Sodišču po uradni dolžnosti predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe, tudi če je postopek v glavni stvari tak, da je

ustavno sodišče razveljavilo sodbo vrhovnega sodišča, ki je temeljila predvsem na uporabi zakonodaje Skupnosti glede varstva okolja, in je temu sodišču naložilo, da se mora držati pravne presoje tega ustavnega sodišča, ki temelji na kršitvi procesnih in materialnih ustavnih pravic ene od strank sodnega postopka, nikakor pa ne upošteva vidikov prava Skupnosti v tem sporu ali, drugače povedano, tudi če ustavno sodišče kot sodišče zadnje stopnje v obravnavanem primeru ne sklene, da je treba vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču in je v postopku v glavni stvari začasno izključilo uresničevanje pravice do primerne okolja in do njegovega varstva?

2. Ali je mogoče uresničiti glavni cilj celovitega preprečevanja – kot je razviden zlasti iz uvodnih izjav 8, 9 in 23 ter členov 1 in 15 Direktive Sveta 96/61/ES ⁽¹⁾ o celovitem preprečevanju in nadzoru onesaževanja ter iz prava Skupnosti glede okolja na splošno – in sicer preprečevanje in nadzorovanje onesaževanja, tudi s sodelovanjem javnosti, da bi se dosegla visoka stopnja varstva okolja kot celote, v postopku, v katerem zainteresirani javnosti ob začetku postopka za celovito preprečevanje ni zagotovljen dostop do celotne upoštevalne dokumentacije (člen 6 v povezavi s členom 15 Direktive 96/61/ES), predvsem do odločbe o lokaciji odlagališča odpadkov, in subjekt pozneje predloži manjkajoči dokument v postopku na prvi stopnji pod pogojem, da se ga ne razkrije drugim strankam v postopku, ker gre za gradivo, ki je varovano kot poslovna skrivnost? Drugače povedano: ali je mogoče utemeljeno šteti, da odločba o lokaciji objekta (zlasti njena obrazložitev) bistveno vpliva na predložitev pripomb, stališč in drugih opozoril?

3. Ali je uresničen namen Direktive Sveta 85/337/EGS ⁽²⁾ o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, zlasti z vidika prava Skupnosti glede okolja, natančneje glede na pogoj iz člena 2 – v skladu s katerim je treba o nekaterih projektih pred izdajo dovoljenja presoditi z vidika vplivov na okolje – če je mnenje, ki ga je ministrstvo za okolje prvotno izdalo leta 1999 in s katerim se je v preteklosti končal postopek presoje vplivov na okolje (PVO), po poteku več let podaljšano samo z odločbo, ne da bi bil pred tem izveden nov postopek PVO? Drugače povedano: ali je mogoče šteti, da ima odločba, sprejeta v skladu z Direktivo 85/337/EGS, potem ko je izdana, neomejeno veljavnost?

4. Ali splošni pogoj iz Direktive 96/61/ES (zlasti iz njene preambule ter členov 1 in 15a) – v skladu s katerim vsaka država članica zagotavlja preprečevanje in nadzorovanje onesaževanja tudi tako, da zainteresirani javnosti omogoča pravna sredstva v poštenem, nepristranskem in pravočasnem upravnem ali sodnem postopku – v povezavi z določbo člena 10a Direktive 85/337/EGS in s členoma 6 in 9(2) in (4) Aarhuške konvencije vključuje tudi možnost navedene javnosti, da predlaga sprejetje začasnega upravnega

ali sodnega ukrepa v skladu z nacionalnim pravom (na primer sklepa o odlogu izvrševanja celovite odločbe), ki dovoljuje, da se začasno – in sicer do sprejetja končne odločbe v zadevi – prekine izgradnja načrtovanega objekta?

5. Ali se lahko s sodno odločbo, s katero se zadosti pogoju iz Direktive 96/61/ES ali Direktive 85/337/EGS ali pa iz člena 9(2) in (4) Aarhuške konvencije – torej z uresničevanjem tam določene pravice javnosti do nepristranskega sodnega varstva v smislu člena 191(1) in (2) PDEU v zvezi s politiko Evropske unije glede varstva okolja – nezakonito krši lastninska pravica, zagotovljena med drugim s členom 1 Dodatnega protokola k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki jo ima upravljavec na obratu, na primer zaradi dejstva, da je bila med sodnim postopkom razglašena ničnost celovitega dovoljenja za novi objekt vlagatelja?

⁽¹⁾ UL L 257, str. 26.

⁽²⁾ UL L 175, str. 40.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemčija) 23. avgusta 2010 – Wolfgang Hofmann proti Freistaat Bayern

(Zadeva C-419/10)

(2010/C 301/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Wolfgang Hofmann

Tožena stranka: Freistaat Bayern

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 2(1) in 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora država članica zavrniti priznanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica osebi zunaj obdobja prepovedi zaprositi za novo dovoljenje, ki je veljalo zanjo, če ji je bilo vozniško dovoljenje na ozemlju prvoimenovane države članice odvzeto in je ta oseba v trenutku, ko je bilo izdano vozniško dovoljenje, imela svoje običajno prebivališče na ozemlju države članice izdajateljice?

⁽¹⁾ UL L 403, str. 18.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 27. avgusta 2010 – Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago proti Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Zadeva C-422/10)

(2010/C 301/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Tožena stranka: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je na podlagi Uredbe št. 469/2009, zlasti njenega člena 3(b), dovoljeno podeliti dodatni varstveni certifikat za posamezno učinkovino ali kombinacijo učinkovin, če:

- (a) veljavni osnovni patent varuje posamezno učinkovino ali kombinacijo učinkovin v smislu člena 3(a) Uredbe št. 469/2009 in

- (b) je zdravilo, ki vsebuje eno učinkovino ali kombinacijo učinkovin skupaj z eno ali več drugimi učinkovinami, predmet veljavnega dovoljenja za dajanje v promet, izdane v skladu z Direktivo 2001/83/ES ⁽¹⁾ ali 2001/82/ES ⁽²⁾, in je to prvo dovoljenje za dajanje v promet ene učinkovine ali kombinacije učinkovin?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini UL L 311, str. 67.

⁽²⁾ Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini UL L 311, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 31. avgusta 2010 – Tomasz Ziolkowski proti Das Land Berlin

(Zadeva C-424/10)

(2010/C 301/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Tomasz Ziolkowski

Tožena stranka: Das Land Berlin

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 16(1) Direktive 2004/38/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da ima državljan Unije, ki že več kot pet let samo na podlagi nacionalnega prava zakonito prebiva v neki državi članici, v tem obdobju pa ni izpolnjeval pogojev iz člena 7(1) Direktive 2004/38/ES, pravico do stalnega prebivališča v tej državi članici?
2. Ali se k zakonitemu prebivanju v smislu člena 16(1) Direktive 2004/38/ES prištevajo tudi obdobja prebivanja državljana Unije v državi članici gostiteljici pred pristopom njegove izvorne države k Evropski uniji?

⁽¹⁾ UL L 158, str. 77.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 31. avgusta 2010 – Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja proti Das Land Berlin

(Zadeva C-425/10)

(2010/C 301/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja

Tožena stranka: Das Land Berlin

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 16(1) Direktive 2004/38/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da ima državljan Unije, ki že več kot pet let samo na podlagi nacionalnega prava zakonito prebiva v neki državi članici, v tem obdobju pa ni izpolnjeval pogojev iz člena 7(1) Direktive 2004/38/ES, pravico do stalnega prebivališča v tej državi članici?
2. Ali se k zakonitemu prebivanju v smislu člena 16(1) Direktive 2004/38/ES prištevajo tudi obdobja prebivanja državljana Unije v državi članici gostiteljici pred pristopom njegove izvorne države k Evropski uniji?

⁽¹⁾ UL L 158, str. 77.

Pritožba, ki jo je X Technology Swiss GmbH vložila 2. septembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 15. junija 2010 v zadevi T-547/08, X Technologie Swiss GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: X Technology Swiss GmbH (zastopnika: A. Herbertz in R. Jung, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga

Pritožnica predlaga:

1. sodba Splošnega sodišča z dne 16. junija 2010 v zadevi T-547/08 in odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 6. oktobra 2008 v zadevi R 846/2008-4 naj se razveljavita,
2. drugi stranki v postopku naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te pritožbe je sodba Splošnega sodišča, s katero je bila zavrnjena tožba pritožnice, ki se je nanašala na razveljavitev odločbe četrtega odbora Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 6. oktobra 2008 o zavrnitvi zahteve za registracijo znamke mesta na proizvodu, ki jo predstavlja oranžen prstni del nogavice.

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z absolutnim razlogom za zavrnitev znamk, ki nimajo razlikovalnega učinka, iz člena 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti in ta absolutni razlog tudi neustrezno razlagalo. Splošno sodišče naj bi v izpodbijani odločbi napačno uporabilo pravo, ko je glede razlikovalnega učinka postavilo strožje pogoje.

Pri presoji razlikovalnega učinka se naj ne bi upoštevalo le posamične značilnosti znamke, ampak tudi celotni vtis znamke glede na zadevno blago. To naj bi pomenilo, da je treba razlikovalni učinek prijavljene znamke preučiti, prvič, glede na njene različne elemente, kot so oblika, položaj ali barva, in, drugič, glede na celotni vtis z vidika potrebnega razlikovalnega učinka znamke, česar pa Splošno sodišče ni storilo. V okviru take preučitve naj bi bilo treba poleg tega načeloma upoštevati, da že določena stopnja razlikovalnega učinka zadostuje za registracijo znamke.

Splošno sodišče naj bi z napačno uporabo prava povečalo obseg zahtev glede razlikovalnega učinka prijavljene znamke s tem, ko se je sklicevalo na tridimenzionalne znamke, ki imajo videz proizvoda samega, in na figurativne znamke, ki so predstavljene z dvodimenzionalnim prikazom blaga. Te sodne prakse naj ne bi bilo mogoče uporabiti za prijaviteljo znamko, saj znamka pritožnice ni tridimenzionalna in tudi ne obstaja podobnost v smislu, da bi bilo mogoče za prijaviteljo znamko uporabiti sodno prakso, ki se nanaša na druge znamke. Za razliko od zadevnih znamk iz navedene sodne prakse se znamka pritožnice nanaša le na delček zadevnega blaga. Znak, ki je natančno razmejen in barvno opredeljen ter je majhen v razmerju do zadevnega blaga, naj ne bi bil primerljiv z znamko, ki ima do popolnosti videz proizvoda samega.

Tudi če bi se domnevalo, da je mogoče sodno prakso o tridimenzionalnih znamkah uporabiti za prijaviteljo znamko, naj bi Splošno sodišče v odločbi napačno uporabilo pravo. Pritožnica namreč meni, da njena znamka izpolnjuje zahteve za tridimenzionalne znamke, ki jih določa sodna praksa. Znamka naj bi se znatno razlikovala od standarda in navad v sektorju ter izpolnjevala bistveno funkcijo označbe izvora. Razlogovanja Splošnega sodišča glede stopnje pozornosti upoštevne javnosti ni mogoče sprejeti: potrošnik naj bi bil ravno pri izdelkih, ki jih ni mogoče poskusiti pred nakupom, posebno pozoren in bi glede njih posebno upošteval znamke. Splošno sodišče naj poleg tega ne bi nikakor zadostno preučilo trditve, ki jo je pritožnica navedla in ki se nanaša na to, da je natančno določila barvni odtenek. V delu, v katerem je Splošno sodišče menilo, da je označevanje športnih nogavic z znamko običajno, ni mogoče razumeti, zakaj naj del, ki je vedno v enakem barvnem odtenku na istem mestu – kar učinkuje kot signal – ne bi bilo mogoče šteti za znak, ki ga je mogoče registrirati.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativni sad Sofia-grad (Bolgarija) 2. septembra 2010 – Hristo Gaydarov proti Direktor na Glavna direktoria „Ohranitelska politisia“ pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Zadeva C-430/10)

(2010/C 301/21)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativni sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hristo Gaydarov

Tožena stranka: Direktor na Glavna direktoria „Ohranitelska politisia“ pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 27(1) in (2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS⁽¹⁾ in 93/96/EGS v okoliščinah zadeve v postopku v glavni stvari razlagati tako, da se uporablja, če je državljanu države članice prepovedano zapustiti ozemlje lastne države, ker je v tretji državi storil kaznivo dejanje, katerega predmet so prepovedane droge, če so istočasno podane te okoliščine:
 - 1.1 navedeni določbi Direktive za lastne državljane države članice nista bili izrecno preneseni;
 - 1.2 razlogi, ki jih je navedel nacionalni zakonodajalec za sprejetje dopustnih ciljev omejitve prostega gibanja bolgarskih državljanov, temeljijo na Uredbi (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)⁽²⁾, in
 - 1.3 do uporabe upravnih ukrepov je prišlo v povezavi s členom 71 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 in tudi ob upoštevanju uvodnih izjav 5 in 20 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)?
2. Ali iz omejitev in pogojev, ki so predvideni za izvrševanje prostega gibanja državljanov Unije, ter tudi iz ukrepov, ki so sprejeti za njegovo izvajanje v okviru prava Unije, med

katerimi je tudi člen 71(1), (2) in (5) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma v povezavi z uvodnima izjavama 5 in 20 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), izhaja, da je v okoliščinah zadeve v postopku v glavni stvari dopustna nacionalna ureditev, ki predvideva, da država članica zoper svojega državljana zaradi storitve kaznivega dejanja, katerega predmet so prepovedane droge, sprejme prisilni upravni ukrep „ni dovoljeno zapustiti države“, če je tega državljana zaradi tega dejanja obsodilo sodišče tretje države?

3. Ali je treba omejitve in pogoje, ki so predvideni za izvrševanje prostega gibanja državljanov Unije, kot tudi ukrepe, ki so sprejeti za njegovo izvajanje v okviru prava Unije, med katerimi je tudi člen 71(1), (2) in (5) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma v povezavi z uvodnima izjavama 5 in 20 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), v okoliščinah zadeve v postopku v glavni stvari razlagati tako, da je obsodba državljana države članice s strani sodišča tretje države zaradi dejanja v zvezi s prepovedanimi drogami, ki je v skladu s pravom te države članice težje naklepno kaznivo dejanje, zadostna podlaga za to, da se iz razlogov generalne in specialne preprečitve, vključno z zagotavljanjem višje ravni varovanja zdravja drugih v skladu z načelom previdnosti, zavzame stališče, da predstavlja osebno obnašanje tega državljana dejansko, resnično in dovolj resno nevarnost, ki ogroža temeljne družbene interese, in sicer za prihodnje, zakonsko natančno določeno obdobje, ki ni povezano s trajanjem prestajanja izrečene kazni, je pa v okviru obdobja, ki je potrebno za rehabilitacijo?

⁽¹⁾ UL L 158, str. 77.

⁽²⁾ UL L 105, str. 1.

Tožba, vložena 1. septembra 2010 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-431/10)

(2010/C 301/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Condou-Durande, A.-A. Gilly, zastopnika)

Tožena stranka: Irski

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Irski s tem, da ni v celoti sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 2005/85/ES ⁽¹⁾ z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah, oziroma s tem, da ni sporočila ukrepov za popoln prenos teh določb v nacionalno pravo, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos te direktive se je iztekel 1. decembra 2007. Rok za prenos člena 15 te direktive se je iztekel 1. decembra 2008.

⁽¹⁾ UL L 326, str. 13.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgija) 26. avgusta 2010 – Ministerie van Financiën en Openbaar Ministerie proti Aboukacem Chihabi in drugim

(Zadeva C-432/10)

(2010/C 301/23)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministerie van Financiën, Openbaar Ministerie

Tožene stranke: Aboukacem Chihabi in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

(a) Člen 221 carinskega zakonika Skupnosti

1. Ali je treba člen 221(1) in (3) carinskega zakonika Skupnosti (uzakonjen z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 [...], kakor je bil spremenjen s členom 1(17) Uredbe (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 2700/2000 ⁽²⁾ z dne 16. novembra 2000 [...], razumeti tako, da se dokument, v katerem je naveden znesek dolga in s katerim carinski organi dolžnika o tem obvestijo, šteje za obvestilo dolžniku o znesku dolga v smislu člena 221(1) in (3) carinskega zakonika le takrat, ko so carinski organi znesek dolga vknjižili (to pomeni, da je bil registriran v računovodskih knjigah ali drugih nosilcih podatkov, ki izpolnjujejo to funkcijo), preden je bil dolžnik z navedenim dokumentom o njem obveščen?
2. Ali kršitev člena 221(1) carinskega zakonika (Uredba (EGS) št. 2913/92), v skladu s katerim je treba carinski dolg vknjižiti, preden se o njem obvesti – v smislu, da je gotovo, da je obvestilo o dolgu (2. julija 2004) sledilo vknjižbi (druga četrtina leta 2005) –, vodi do tega, da pravica upravljanja s terjatvijo preneha?
3. Ali je treba člen 221(1) carinskega zakonika razlagati tako, da obvestilo domnevnemu dolžniku o carinskem dolgu ni pravno veljavno, če ni mogoče dokazati predhodne vknjižbe carinskega dolga?
4. Ali je treba šteti obvestilo dolžniku o carinskem dolgu, v smislu člena 221(1) Uredbe Sveta št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, brez temu obvestilu predhodne vknjižbe carinskega dolga, za neučinkovito ali neobstoječe, tako da carinski organi ne morejo izterjati carinskega dolga, razen če v določenem roku po vknjižbi carinskega dolga sledi novo obvestilo?

(b) Člen 202 carinskega zakonika Skupnosti

1. Ali je treba člen 202(1)(a) carinskega zakonika razlagati tako, da je blago, zavezano uvoznim dajatvam, vneseno nezakonito na carinsko območje Skupnosti, ker je bilo to blago v skupni deklaraciji po členu 43 carinskega zakonika napačno poimenovano, čeprav

člen 202(1), drugi pododstavek, carinskega zakonika napotuje izključno na člene od 38 do 41 in člen 177, druga alineja, carinskega zakonika, in ne na člen 43 carinskega zakonika,

se obveznost iz člena 199 Uredbe št. 2454/93 o določbah za izvajanje glede pravilnosti podatkov v deklaraciji nanaša le na carinsko deklaracijo in ne na skupno deklaracijo,

je osebi, ki mora pregledati skupno deklaracijo, praktično in pravno onemogočeno preveriti, kakšno blago je v zabojnkih?

2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen: ali je treba člen 202(3) carinskega zakonika razlagati tako, da se osebo (ladijski zastopnik), ki odda skupno deklaracijo v imenu in za račun naročnika (ladjar), šteje za „osebo, ki je nezakonito vnesla blago“ v smislu prve alineje te določbe le zaradi napačnih podatkov v skupni deklaraciji?
3. Če je odgovor na vprašanje 2 nikalen: ali je treba člen 202(3) carinskega zakonika razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, kot je člen 24(2) splošnega zakona o carini in trošarini, po katerem se oseba, ki v imenu in za račun druge osebe odda skupno deklaracijo, avtomatično šteje za dolžnika carinskega dolga, ne da bi zadevna oseba imela možnost dokazati, da ni sodelovala pri nezakonitem vnosu blaga in ni vedela oziroma ni mogla razumno vedeti, da se blago na carinsko območje vnaša nezakonito?
4. Ali je treba člen 5 carinskega zakonika razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, kot je člen 24(2) splošnega zakona o carini in trošarini, ki preprečuje, da bi bilo neposredno zastopanje, to je z zastopnikom, ki nastopa v imenu in za račun naročnika, učinkovito, saj bi bila ta oseba v primeru skupne deklaracije z napačnimi podatki avtomatično odgovorna za carinski dolg?
5. Ali je treba, v primeru skupne deklaracije s podatki o vnesenem blagu z napačnim poimenovanjem, na podlagi katere nastane carinski dolg po členu 202(1) Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, osebo, ki je sestavila in podpisala skupno deklaracijo, bodisi kot direktor bodisi kot posredni zastopnik osebe, ki je vnesla blago na carinsko območje Skupnosti, šteti za povzročitelja nezakonitega vnosa blaga in s tem za dolžnika v smislu člena 202(3), prva alineja, te uredbe, če se je pri predložitvi oprla le na podatke, ki ji jih je dal na razpolago kapitan ladje, s katero je bilo blago vneseno v Skupnost, in ji je bilo glede na ogromno število zabojnikov na krovu ladje, ki naj bi jih raztovorili v pristanišču prihoda, dejansko nemogoče preveriti, ali je vsebina zabojnikov, dostavljenih carinskemu organom, dejansko skladna z dokumenti, ki jih je imela na razpolago, na podlagi katerih je bila sestavljena skupna deklaracija?

6. Ali je treba šteti kapitana ladje in ladijsko podjetje, ki ga zastopa, za povzročitelja nezakonitega vnosa blaga v Skupnost in posledično za dolžnika v smislu člena 202(3), prva alineja, Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku, če je bila na podlagi podatkov kapitana preko njegovega zastopnika oddana skupna deklaracija, v kateri je bilo vneseno blago napačno poimenovano, s čimer je nastal carinski dolg zaradi nezakonitega vnosa blaga v Skupnost na podlagi člena 202(1) navedene uredbe?

7. Če je odgovor na peto in/ali šesto vprašanje nikalen: ali je mogoče šteti osebe iz petega in/ali šestega vprašanja v navedenih okoliščinah za dolžnike v smislu člena 202(3), druga alineja, Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 o spremembi uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 311, str. 17).

Pritožba, ki jo je 3. septembra 2010 vložil Volker Mauerhofer zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 29. junija 2010 v zadevi T-515/08, Volker Mauerhofer proti Evropski komisiji

(Zadeva C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Volker Mauerhofer (zastopnik: J. Schartmüller, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijani sklep;

— dokončno vsebinsko odloči o zadevi in razglasi izpodbijani ukrep za ničen, ali podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje; in

— mu na podlagi svoje neomejene pristojnosti dodeli odškodnino 5 500 EUR za premoženjsko škodo, ki mu je nastala zaradi protipravnega ravnanja v obliki izpodbijanega ukrepa in zaradi neprimernih navodil vodji skupine (izvedenec 1);

— podporni skupini iz okvirne pogodbe odredi, naj predloži obrazec za ocenjevanje pogodbenika, ki je bil oddan za sporni projekt;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in stroškov pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik trdi, da je treba izpodbijani sklep razveljaviti iz teh razlogov:

— izkrivljanje dejstev v zvezi z jezikovnim pregledom prispevka pritožnika;

— nezadostna analiza obrazložitve izpodbijanega sklepa v zvezi z jezikovnim pregledom;

— nezadostna analiza sporne točke uspešnosti tožene stranke;

— protipravna domneva, da sporna odločba ne posega v položaj pritožnika kot tretje stranke;

— protipravna domneva, da sporni ukrep ni znatno spremenil pravnega položaja pritožnika;

— protipravna domneva, da tožena stranka spornega ukrepa ni sprejela pri izvrševanju svojih javnih pooblastil;

— protipravna domneva, da je bil izpodbijani ukrep pravočasno in pravilno uradno sprejet;

— protipravna kršitev interesov pritožnika z neupoštevanjem predpisanih postopkov;

— kršitev splošnega načela prava Skupnosti enakega obravnavanja in kršitev temeljnih pravic pritožnika;

— protipravna domneva „nebistvene spremembe v razdelitvi dni med izvedence“;

— kršitev splošne pravice prava Skupnosti do izjave.

Tožba, vložena 15. septembra 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-445/10)

(2010/C 301/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Egerer in A. Alcover San Pedro, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlog tožeče stranke

1. Ugotovi naj se, da Zvezna republika Nemčija s tem, da ni v celoti sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) ⁽¹⁾, oziroma jih ni v celoti sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel 14. maja 2009.

⁽¹⁾ UL L 108, str. 1.

Pritožba, ki jo je Grain Millers, Inc. vložila 15. septembra 2010 zoper sodbo Sodišča (sedmi senat) z dne 9. julija 2010 v zadevi T-430/08: Grain Millers, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Grain Millers GmbH & Co. KG

(Zadeva C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Grain Millers, Inc. (zastopnika: L.-E. Ström, K. Martinsson, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Grain Millers GmbH & Co. KG

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— Grain Millers, Inc. predlaga, da se sodba Splošnega sodišča Evropske unije (sedmi senat) v zadevi T-430/08, z dne 9. julija 2010 s katero je bila potrjena odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 23. julija 2008 (zadeva R 478/2007-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Grain Millers GmbH & Co. KG in Grain Millers, Inc v celoti razveljavi in UUNT naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem in Splošnim sodiščem in da se toženima strankama naloži plačilo stroškov postopka pred Odborom za pritožbe UUNT in Oddelkom za ugovore UUNT.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta zadeva se nanaša na vprašanje ali je družba Grain Millers GmbH & KG predložila dovolj dokazov glede uporabe znaka GRAIN MILLERS za izpolnitev pogojev iz člena 8(4) Uredbe ⁽¹⁾ tako, da ta znak preprečuje ugoditev prijavi znamke Skupnosti št.003650256 GRAIN MILLERS, ki jo je vložila pritožnica.

Splošno sodišče je prej v združenih zadevah Alberto Jorge Moreira da Fonseca proti UUNT (General Optica), od T-318/06 do T-321/06, točke 33, 34 in 35, 24. marca 2009 podalo razlago namena pogoja „ki je več kot zgolj lokalnega pomena“ iz člena 8(4) Uredbe, in sicer da se omeji možnost uveljavljanja prejšnjega znaka zoper registracijo na tiste znake, ki so zares pomembni pri čemer je treba to presojati ne samo z vidika geografske dimenzije temveč tudi z vidika ekonomske dimenzije znakovnega pomena, ki se presoja glede na čas v katerem je izpolnjeval svojo funkcijo v gospodarskem prometu in stopnjo njegove uporabe. Vendar pa v izpodbijani sodbi Splošno sodišče ni sprejelo tega pristopa in nič ne kaže na to, da je Splošno sodišče vedelo za načela iz te zadeve.

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče napačno odločilo, da člen 8(4) Uredbe ne zahteva dokazila o resni in dejanski uporabi znaka v utemeljitev ugovora, kot je to razvidno iz člena 43(2) Uredbe.

Splošno sodišče je ravnalo napačno, ko je odstopilo od sodne prakse glede presoje dokazov in potrebnega dokaznega standarda.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti
UL L 11, str. 1.

Pritožba, ki sta jo 16. septembra 2010 vložili AstraZeneca AB, AstraZeneca plc zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat), razglašeno 1. julija 2010 v zadevi T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc proti Evropski komisiji

(Zadeva C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (zastopniki: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, barristers, F. Murphy, solicitor)

Drugi stranki v postopku: Evropska zveza farmacevtske industrije in združenj (EFPIA), Evropska komisija

Predlogi pritožnic:

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 1. julija 2010 v zadevi T-321/05;
- Odločbo Komisije (2005) 1757 konč. z dne 15. junija 2005 (zadeva COMP A.37.507/F3 – AstraZeneca) razglasi za nično;
- podredno, po svojem prostem preudarku zniža globo, ki je pritožnicama naložena v členu 2 izpodbijane odločbe;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici navajata več očitkov napačne uporabe prava v sodbi. Očitki so povzeti pod temi ločenimi naslovi:

Opredelitev upoštevnega trga proizvoda. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo ugotovitve Komisije o upoštevnem trgu proizvoda iz odločbe, in sicer da so inhibitorji protonske črpalke (v nadaljevanju: IPČ) v obdobju od 1993 do 2000 tvorili samostojen trg. Navedena sta dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog je sestavljen iz dveh glavnih delov. Prvič, Splošno sodišče naj bi storilo napako, ker ni časovno analiziralo dokazov in je tako upoštevilni trg proizvoda leta 1993 opredelilo na podlagi stanja konkurence med IPČ in H2 antihistaminiki leta 2000. Drugič, Splošno sodišče naj bi storilo napako, ker ni upoštevalo dejstva, da je bilo povečanje uporabe IPČ postopno, saj naj praksa zdravnikov, ki predpisujejo zdravila – za katero je značilna „inercija“ – ne bi bila pomembna za opredelitev trga.

Drugi pritožbeni razlog je, da naj bi bilo vprašanje skupnih stroškov zdravljenja s H2 antihistaminiki v primerjavi z IPČ bistvenega pomena za kakršnokoli domnevno zanašanje na razlike v cenah pri opredelitvi trga, Splošno sodišče pa naj bi storilo napako, ker ni upoštevalo skupnih stroškov zdravljenja.

Prva zloraba prevladujočega položaja, povezana z dodatnimi varstvenimi certifikati. Pritožbeni razlogi v zvezi s prvo zlorabo se delijo na dva glavna dela. Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji, kaj pomeni konkurenca na podlagi zaslug. Splošno sodišče naj bi pri presoji, ali so bile predstavitve pritožnic pred patentnimi uradi objektivno zavajajoče, nepravilno kot neupoštevno zavrnilo razumnost in dobrovernost razumevanja pravice pritožnic do dodatnih varstvenih certifikatov. Nepreglednost naj ne bi zadostovala za ugotovitev zlorabe predpisov, zahtevali naj bi se namerna

prevara ali goljufija. Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji, kaj pomeni ravnanje, namenjeno omejevanju konkurence. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da sama prijava pravice intelektualne lastnine, ki utegne začeti veljati čez 5 ali 6 let, pomeni ravnanje, za katerega se lahko šteje, da je namenjeno omejevanju konkurence, ne glede na to, ali je pravica nazadnje priznana in/ali se izvršuje. Razlog za to naj bi bil, da je to ravnanje preveč nepovezano in oddaljeno od trga, ki naj bi bil prizadet.

Druga zloraba prevladujočega položaja: odvzem dovoljenj za trženje. Pritožbeni razlogi v zvezi z drugo zlorabo se delijo na dva glavna dela. Prvič, Splošno sodišče naj bi storilo napako pri presoji, kaj pomeni konkurenca na podlagi zaslug. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da izvrševanje absolutne pravice po pravu Skupnosti pomeni kršitev konkurence na podlagi zaslug.

Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji, kaj pomeni ravnanje, namenjeno omejevanju konkurence. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da je samo izvrševanje pravice po pravu Skupnosti namenjeno omejevanju konkurence. Podredno, če bi Sodišče ugotovilo, da izvrševanje pravice po pravu Skupnosti načeloma lahko pomeni zlorabo, potem za ugotovitev zlorabe ne zadostuje zgolj namen izkrievljanja konkurence. Pritožnici trdita, da bi morala Komisija dokazati, da je bilo izvrševanje veljavne pravice namenjeno izključevanju kakršnekoli učinkovite konkurence. To bi bilo podobno pogojem v primerih v zvezi z obvezno pridobitvijo dovoljenj, na katere se dejansko nanaša druga zloraba.

Globi. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo člen 15(2) Uredbe št. 17⁽¹⁾, ker ni nasprotovalo temu, kako je Komisija izračunala globo, in ni ustrezno upoštevalo novosti domnevnih zlorab, neobstoja kakršnegakoli vpliva na konkurenco in drugih olajševalnih okoliščin.

⁽¹⁾ Uredba št. 17 Prva Uredba o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe (UL L 13, str. 204).

Sklep predsednika Sodišča z dne 3. septembra 2010 – Komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-366/09)⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 256, 24.10.2009.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 –
Éditions Jacob proti Komisiji(Zadeva T-279/04) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Koncentracije — Založništvo v francoskem jeziku — Odločba o združljivosti koncentracije s skupnim trgom pod pogojem prodaje sredstev — Ničnostna tožba neuspešnega kandidata za prevzemnika — Obveznost obrazložitve — Goljufija — Napačna uporaba prava — Očitna napaka pri presoji — Uredba (EGS) št. 4064/89“)

(2010/C 301/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Éditions Odile Jacob SAS (Pariz, Francija) (zastopniki: O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel in L. Eskenazi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet in F. Arbault, nato A. Bouquet in O. Beynet, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Lagardère SCA (Pariz) (zastopniki: sprva A. Winckler in I. Girgenson, nato A. Winckler, F. de Bure in J.-B. Pinçon, odvetniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2004/422/ES z dne 7. januarja 2004 o razglasitvi združljivosti koncentracije s skupnim trgom in delovanjem Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru (Zadeva COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (UL L 125, str. 54)

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Éditions Odile Jacob SAS se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki sta jih priglasili Evropska komisija in Lagardère SCA.

⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 –
Éditions Jacob proti Komisiji(Zadeva T-452/04) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Koncentracije — Založništvo v francoskem jeziku — Odločba o združljivosti koncentracije s skupnim trgom pod pogojem prodaje sredstev — Odločba o potrditvi prevzemnika sredstev, ki se prodajo — Ničnostna tožba neuspešnega kandidata za prevzemnika — Neodvisnost pooblaščenca — Uredba (EGS) št. 4064/89)

(2010/C 301/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Éditions Odile Jacob SAS (Pariz, Francija) (zastopniki: W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel in L. Eskenazi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet in F. Arbault, nato A. Bouquet in O. Beynet, zastopniki)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Wendel Investissement SA (Pariz) (zastopniki: sprva C. Couadou in M. Trabucchi, nato M. Trabucchi in F. Gordon, odvetniki); in Lagardère SCA (Pariz) (zastopniki: sprva A. Winckler, I. Girgenson in S. Sorinas Jimeno, nato A. Winckler, F. de Bure in J. B. Pinçon, odvetniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije (2004) D/203365 z dne 30. julija 2004 o potrditvi družbe Wendel Investissement kot kupca sredstev, ki se prodajo, v skladu z Odločbo Komisije 2004/422/ES z dne 7. januarja 2004 o razglasitvi koncentracije za združljivo s skupnim trgom in učinki sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Zadeva COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (UL L 125, str. 54).

Izrek

1. Odločba Komisije (2004) D/203365 z dne 30. julija 2004 o potrditvi družbe Wendel Investissement SA kot kupca sredstev, ki se prodajo, v skladu z Odločbo Komisije 2004/422/ES z dne 7. januarja 2004 o razglasitvi koncentracije za združljivo s skupnim trgom in učinki sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Zadeva COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) se razglasi za nično.
2. Komisija in družba Lagardère SCA nosita lastne stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Éditions Odile Jacob SAS

3. Družba Wendel Investissement nosi lastne stroške.

(¹) UL C 45, 19.2.2005.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Grčija in drugi proti Komisiji

(Združene zadeve T-415/05, T-416/05 in T-423/05) (¹)

(„Državne pomoči — Sektor zračnega prometa — Pomoči, povezane s prestrukturiranjem in privatizacijo grške nacionalne letalske družbe — Odločba o razglasitvi pomoči za nezdržljive s skupnim trgom in odreditvi njihovega vračila — Gospodarska kontinuiteta med družbama — Opredelitev dejanskega prejemnika pomoči za njeno izterjavo — Merilo zasebnega gospodarskega subjekta — Združljivost pomoči s skupnim trgom — Obveznost obrazložitve“)

(2010/C 301/31)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožče stranke: Helenska republika (zastopnika: A. Samoni-Rantou in P. Mylonopoulos, zastopnika) (zadeva T-415/05); Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithéa, Grčija) (zastopnik: V. Christianos, odvetnik) (zadeva T-416/05); in Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Atene, Grčija) (zastopniki: P. Anestis, S. Mavroghenis, odvetnika, S. Jordan, T. Soames, solicitors, in D. Geradin, odvetnik) (zadeva T-423/05)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in T. Scharf)

Intervenient v podporo tožene stranke: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Atene) (zastopniki: N. Keramidas, ter v zadevi T-416/05 tudi N. Korogiannakis, I. Dryllerakis in E. Dryllerakis, odvetniki) (združeni zadevi T-416/05 in T-423/05)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 2706 konč. z dne 14. septembra 2005 o državni pomoči za družbo Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (C 11/2004 (ex NN 4/2003) – Olympiaki Aeroporia – Prestrukturiranje in privatizacija).

Izrek

1. Člen 1(1) Odločbe Komisije C(2005) 2706 konč. z dne 14. septembra 2005 o državni pomoči za družbo Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (C 11/2004 (ex NN 4/2003) – Olympiaki Aeroporia – Prestrukturiranje in privatizacija) se razglasi za ničnen.

2. Člen 1(2) odločbe C(2005) 2706 konč. se deloma razglasi za ničnen v delu, v katerem se nanaša na znesek, ki ustreza vrednosti vseh neopredmetenih sredstev, ki so v bilanci preoblikovanja družbe Olympiaki Aeroporia Ypiresies pripoznana kot dobro ime, na vrednost letal, prenesenih na družbo Olympiakes Aerogrammes AE, in na pričakovane iztržke od prodaje dveh letal, ki sta še vključeni v bilanco stanja družbe Olympiaki Aeroporia Ypiresies.

3. Člen 2 odločbe C(2005) 2706 konč. se razglasi za ničnen v delu, v katerem se nanaša na zadevne ukrepe iz člena 1(1) in (2), ker so te določbe razglašene za nične.

4. V preostalem se tožbe zavrnejo.

5. Vsaka stranka nosi svoje stroške, vključno s stroški postopkov za izdajo začasnih odredb.

(¹) UL C 22, 28.1.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Trioplast Wittenheim proti Komisiji

(Zadeva T-26/06) (¹)

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg industrijskih plastičnih vreč — Odločba v kateri je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Sorazmernost)

(2010/C 301/32)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Francija) (zastopnika: T. Pettersson in O. Larsson, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva F. Castillo de la Torre, P. Hellström in V. Bottka, nato F. Castillo de la Torre, L. Parpala in V. Bottka, zastopniki)

Predmet

Predlog za delno razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2005) 4634, z dne 30. novembra 2005, glede postopka uporabe člena 81 [ES] (zadeva COMP/F/38. 354 – industrijske vreče) v zvezi z omejevalnim sporazumom na trgu industrijskih plastičnih vreč in, podredno, predlog za znižanje globe, ki je bila naložena tožeči stranki.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Trioplast Wittenheim SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 96, 22.4.2006.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 –
Trioplast Industrier proti Komisiji**

(Zadeva T-40/06) (¹)

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg plastičnih industrijskih vreč — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Trajanje kršitve — Globe — Teža kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje med upravnim postopkom — Sorazmernost — Solidarna odgovornost — Načelo pravne varnosti)

(2010/C 301/33)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Švedska) (zastopnika: T. Pettersson in O. Larsson, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva F. Castillo de la Torre, P. Hellström, in V. Bottka, nato F. Castillo de la Torre, L. Parpala in V. Bottka,)

Predmet

Predlog za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) glede omejevalnega sporazuma na trgu plastičnih industrijskih vreč in, podredno, predlog za znižanje globe, naložene tožeči stranki.

Izrek

1. Člen 2, prvi odstavek, točka (f), Odločbe Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES (Zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) se razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na družbo Trioplast Industrier AB.
2. Znesek, naložen družbi Trioplast Industrier, se določi na 2,73 milijona EUR, na podlagi katerega je treba določiti njen delež v solidarni odgovornosti zaporednih matičnih družb za plačilo globe, naložene družbi Trioplast Wittenheim SA.

3. V preostalem se tožba zavrne.

4. Družba Trioplast Industrier nosi polovico svojih stroškov in polovico stroškov, ki jih je priglasila Komisija.

5. Komisija nosi polovico svojih stroškov in polovico stroškov, ki jih je priglasila družba Trioplast Industrier.

(¹) UL C 96, 22.4.2006.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – TF1
proti Komisiji**

(Zadeva T-193/06) (¹)

(Državne pomoči — Sheme pomoči za kinematografsko in avdiovizualno produkcijo — Odločba o nenasprotovanju — Ničnostna tožba — Neobstoj znatne prizadetosti konkurenčnega položaja — Nedopustnost)

(2010/C 301/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Francija) (zastopnika: J.-P. Hordies in C. Smits, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Giolito, T. Scharf in B. Stromsky, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in L. Butel, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2006) 832 konč. z dne 22. marca 2006 v zvezi z ukrepi podpore kinematografije in avdiovizualnih sredstev v Franciji (pomoči NN 84/2004 in N 95/2004 – Francija, sheme pomoči za kinematografijo in avdiovizualno produkcijo).

Izrek

1. Tožba se zavrne kot nedopustna.

2. Télévision française 1 SA (TF1) nosi lastne stroške in plača stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

3. Francoska republika nosi lastne stroške.

(¹) UL C 224, 16.9.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Whirlpool Europe proti Svetu

(Zadeva T-314/06) (¹)

(Damping — Uvoz nekaterih hladilno-zamrzovalnih omar s poreklom iz Južne Koreje — Opredelitev zadevnega proizvoda — Pravice obrambe — Svetovalni odbor — Obveznost obrazložitve — Izbira metode opredelitve zadevnega proizvoda — Člen 15(2) in člen 20(5) Uredbe (ES) št. 384/96 (postala člen 15(2) in člen 20(5) Uredbe (ES) št. 1225/2006))

(2010/C 301/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Italija) (zastopnik: M. Bronckers in F. Louis, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnik: J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnikom)

Intervenientke v podporo tožeči stranki: Italijanska republika (zastopnik: G. Albenzio, avvocato dello Stato); in Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Bruselj, Belgija) (zastopnik: Y. Desmedt in A. Verheyden, odvetnika)

Intervenientke v podporo toženi stranki: Evropska komisija (zastopnik: H. van Vliet in T. Scharf, zastopnika); in LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastopniki: sprva L. Ruessmann in P. Hecker, nato L. Ruessmann in A. Willems, odvetnika)

Predmet

Predlog za delno razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1289/2006 z dne 25. avgusta 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih hladilnikov „side-by-side“ s poreklom iz Republike Koreje (UL L 236, str. 11).

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Whirlpool Europe Srl nosi svoje stroške ter stroške, ki sta jih priglasila Svet Evropske unije in družba LG Electronics, Inc.

3. Republika Italija, Evropska komisija in Evropsko združenje proizvajalcev gospodinjskih aparatov (CECED) nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 326, 30.12.2006.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Mohr & Sohn proti Komisiji

(Zadeva T-131/07) (¹)

(Celinske plovne poti — Zmogljivost ladjevja Skupnosti — Pogoji za začetek obratovanja novega plovila (pravilo „stara za novo“) — Odločba Komisije o zavrnitvi uporabe izvetja, ki je določeno za specializirana plovila — Člen 4(6) Uredbe (ES) št. 718/1999)

(2010/C 301/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf, Nemčija) (zastopnik: F. von Waldstein, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnik: G. Braun in K. Simonsson, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe GS Komisije (2007) D/200972 z dne 28. februarja 2007 o zavrnitvi uporabe izvetja, določenega za specializirana plovila v členu 4(6) Uredbe Sveta (ES) št. 718/1999 o ukrepih glede zmogljivosti ladjevja Skupnosti za pospeševanje prevoza po celinskih plovnih poteh (UL L 90, p. 1), za plovilo Niclas.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt se naloži, da poleg svojih stroškov plača tudi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Španija proti Komisiji

(Združeni zadevi T-156/07 in T-232/07) ⁽¹⁾

(Jezikovna ureditev — Obvestili o splošnih natečajih za administratorje — Objava v vseh uradnih jezikih — Spremembe — Uredba št. 1 — Členi 27, 28 in 29(1) Kadrovskih predpisov — Člen 1(1) in (2) Priloge III h Kadrovskim predpisom — Obveznost obrazložitve — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2010/C 301/37)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopniki: v zadevi T-156/07, F. Díez Moreno, v zadeva T-232/07 pa F. Díez Moreno in N. Díaz Abad, abogados del Estado)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva J. Currall, L. Escobar Guerrero in H. Krämer, nato J. Currall, H. Krämer in J. Baquero Cruz, zastopniki, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Intervenientki v podporo tožeči stranki: Republika Litva (zastopnik: D. Kriaučiūnas, zastopnik) (zadevi T-156/07 in T-232/07) in Helenska republika (zastopnika: S. Vodina in M. Michelogiannaki, zastopnika) (zadeva T-156/07)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti objave natečaja EPSO/AD/94/07 za pripravo rezervnega seznama kandidatov za administratorje (AD 5) na področju informacij, komunikacije in medijev (UL 2007, C 45 A, str. 3) in objave natečaja EPSO/AD/95/07 za pripravo rezervnega seznama kandidatov za administratorje (AD 5) na področju informacij (knjižnica/dokumentacija) (UL 2007, C 103 A, str. 7).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Kraljevina Španija nosi svoje stroške in plača stroške Evropske komisije.
3. Republika Latvija in Helenska republika nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 140, 23.6.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Italija proti Komisiji

(Združeni zadevi T-166/07 in T-285/07) ⁽¹⁾

(Uporaba jezikov — Razpisi javnih natečajev za zaposlovanje upravljavcev in strokovnih sodelavcev — Objava v treh uradnih jezikih — Spremembe — Objava v vseh uradnih jezikih — Izbira drugega jezika izmed treh jezikov — Uredba št. 1 — Člena 27, 28 in člen 29(1) Kadrovskih predpisov — Člen 1(1) in (2) Priloge III h Kadrovskim predpisom — Obveznost obrazložitve — Načelo prepovedi diskriminacije — Zloraba pooblastil)

(2010/C 301/38)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopniki: v zadevi T-166/07 P. Gentili, avvocato dello Stato, in v zadevi T-285/07 sprva P. Gentili in I. Braguglia, zastopnik, nato P. Gentili in R. Adam, zastopnik, ter na koncu P. Gentili in I. Bruni, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: v zadevi T-166/07 sprva J. Currall, H. Krämer in M. Velardo, zastopniki, nato J. Currall in I. Baquero Cruz, zastopnik, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnik, in v zadevi T-285/07 sprva J. Currall in A. Aresu, zastopnik, nato J. Currall in I. Baquero Cruz, skupaj z A. Dal Ferrom)

Intervenientki v podporo tožeče stranke: Republika Litva (zastopnik: D. Kriaučiūnas, zastopnik) (zadeva T-166/07); in Helenska republika (zastopnika: S. Vodina in M. Michelogiannaki, zastopnika) (zadeva T-285/07)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti razpisov javnih natečajev EPSO/AD/94/07 za sestavo rezervnega seznama za zaposlovanje upravljavcev (AD 5) na področju informiranja, komunikacije in medijev (UL 2007, C 45 A, str. 3), EPSO/AST/37/07 za sestavo rezervnega seznama za zaposlovanje strokovnih sodelavcev (AST 3) na področju komunikacije in informiranja (UL 2007, C 45 A, str. 15) in EPSO/AD/95/07 za sestavo rezervnega seznama za zaposlovanje upravljavcev (AD 5) na področju informiranja (knjižnica/dokumentacija) (UL 2007, C 103 A, str. 7).

Izrek

1. Tožbe se zavrnejo.
2. Italijanska republika nosi svoje stroške in stroške Evropske Komisije.
3. Republika Litva in Helenska republika nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Procter & Gamble proti UUNT – Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)

(Zadeva T-366/07) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti P&G PRESTIGE BEAUTE — Prejšnje nacionalne figurativne znamke Prestige — Delna zavrnitev registracije — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 301/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Združene države) (zastopnika: K. Sandberg in B. Klingberg, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Laporta Insa, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Italija) (zastopniki: A. Mugnoz, M. Andreolini in A. Parini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. julija 2007 (zadeva R 681/2006-2) o postopku z ugovorom med družbama Prestige Cosmetics Srl in The Procter & Gamble Company.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 19. julija 2007 (zadeva R 681/2006-2) se razveljavi.
2. UUNT poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je družba The Procter & Gamble Company priglasila v postopku pred Splošnim sodiščem.
3. Družba Prestige Cosmetics Srl poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je družba The Procter & Gamble Company priglasila v postopku pred odborom za pritožbe.
4. V preostalem se tožba zavrne.

⁽¹⁾ UL C 283, 24.11.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Travel Service proti UUNT – Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Zadeva T-72/08) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti smartWings — Prejšnje nacionalne in mednarodne besedne in figurativne znamke EUROWINGS in EuroWings — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Obveznost obrazložitve — Člen 73 Uredbe št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe št. 207/2009) — Člen 79 Uredbe št. 40/94 (postal člen 83 Uredbe št. 207/2009))

(2010/C 301/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Travel Service a.s. (Praga, Češka republika) (zastopnika: S. Hejdrová in R. Charvát, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Eurowings Luftverkehrs AG (Nürnberg, Nemčija) (zastopnik: J. Schmidt, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 21. novembra 2007 (zadeva R 1515/2006-2), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Eurowings Luftverkehrs AG in Travel Service a.s.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Travel Service a.s. se poleg plačila lastnih stroškov naloži plačilo stroškov Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Eurowings Luftverkehrs AG.

⁽¹⁾ UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – KUKA Roboter proti UUNT (Odtенок oranžne barve)

(Zadeva T-97/08) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti, sestavljene iz odtenka oranžne barve — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 301/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: KUKA Roboter GmbH (Augsbourg, Nemčija) (zastopnika: A. Kohn in B. Hannemann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: R. Pethke, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega senata odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 14. decembra 2007 (zadeva R 1572/2007-4) glede zahteve za registracijo odtenka oranžne barve kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi KUKA Roboter GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Schniga proti USRS – Elaris et Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)

(Zadeva T-135/08) ⁽¹⁾

(Rastlinske sorte — Prijava za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za sorto jabolka Gala Schnitzer — Preskušanje — Diskrecijska pravica USRS — Ugovori — Člen 55(4) Uredbe (ES) št. 2100/94)

(2010/C 301/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Schniga GmbH (Bolzano, Italija) (zastopnika: G. Würtenberger, in R. Kunze, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Skupnosti za rastlinske sorte (USRS) (zastopnika: B. Kiewiet in M. Ekvad, zastopnika)

Drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe USRS, interventki pred Splošnim sodiščem: Elaris SNC (Angers, Francija); in Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Nova Zelandija) (zastopnik: M. Eller, odvetnik)

Predmet

Ugovor zoper Odločbo odbora za pritožbe USRS z dne 21. novembra 2007 (zadevi A 003/2007 in A 004/2007) o dodelitvi žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto jabolka Gala Schnitzer.

Izrek

1. Odločba odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte (USRS) z dne 21. novembra 2007 (zadevi A 003/2007 in A 004/2007) se razveljavi.
2. USRS nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Schniga GmbH.
3. Družbi Elaris SNC in Brookfield New Zealand Ltd nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 142, 7.6.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Abbott Laboratories proti UUNT – aRigen (Sorvir)

(Zadeva T-149/08) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorm — Prijava besedne znamke Skupnosti Sorvir — Prejšnja besedna znamka Skupnosti NORVIR — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 301/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Združene države) (zastopnik: S. Schäffler, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: J. Crespo Carrillo in A. Folliard-Monguiral, zastopnika)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: aRigen, Inc. (Tokio, Japonska)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. februarja 2008 (zadeva R 809/2007-2) o postopku z ugovorom med družbama Abbott Laboratories in aRigen, Inc.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 6. februarja 2008 (zadeva R 809/2007-2) se razveljavi.
2. UUNT nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Abbott Laboratories.

(¹) UL C 142, 7.6.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Inditex proti UUNT – Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Zadeva T-292/08) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti OFTEN — Prejšnja nacionalna besedna znamka OLTEN — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Podobnost proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009) — Predmet postopka pred odborom za pritožbe — Člena 61 in 62 Uredbe št. 40/94 (postala člena 63 in 64 Uredbe št. 207/2009))

(2010/C 301/44)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Španija) (zastopnika: E. Armijo Chávarri in A. Castán Pérez-Gómez, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: O. Mondéjar Ortuño, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. aprila 2008 (zadeva R 484/2007-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Robertom Fernandom Marínom Díazom de Ceriom in Industria de Diseño Textil (Inditex), SA.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Industria de Diseño Textil (Inditex), SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 236, 13.9.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 – Enercon proti UUNT – BP (ENERCON)

(Zadeva T-400/08) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ENERCON — Prejšnja besedna znamka Skupnosti ENERGOL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Delna zavrnitev registracije)

(2010/C 301/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Enercon GmbH (Aurich, Nemčija) (zastopnik: R. Böhm, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: BP plc (London, Združeno kraljestvo)

Predmet

Pritožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 14. julija 2008 (zadeva R 957/2006-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama BP plc in Enercon GmbH.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Enercon GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 301, 22.11.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. septembra 2010 – Villa Almè proti UUNT – Marqués de Murrieta (i GAI)

(Zadeva T-546/08) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti i GAI — Nacionalna besedna znamka YGAY ter figurativna in besedna znamka Skupnosti MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Relativni razlogi za zavrnitev — Resna uporaba prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 301/46)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italija) (zastopnika: G. Massa in P. Massa, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: O. Montalto in A. Sempio, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Španija) (zastopnika: P. López Ronda in G. Macias Bonilla, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. septembra 2008 (zadeva R 1695/2007-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med Bodegas Marqués de Murrieta, SA in Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. septembra 2010 – Portugalska proti Transnautici in Komisiji

(Zadeva T-385/05 TO) (¹)

(Ugovor tretjega — Možnost, da tretji, ki je podal ugovor, sodeluje v postopku v glavni stvari — Neobstoj kršitve pravic tretjega, ki je podal ugovor — Nedopustnost)

(2010/C 301/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes in P. Rocha, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Transnautica – Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugalska) (zastopniki: C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido in P. Vidal Matos, odvetniki) in Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in L. Bouyon, odvetnika)

Predmet

Ugovor tretjega zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 23. septembra 2009 v zadevi Transnautica proti Komisiji (T-385/05, neobjavljena v ZOdl.).

Izrek

1. Ugovor tretjega se zavrne kot nedopusten.
2. Portugalska republika nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Transnautica – Transportes e Navegação, SA, vključno s stroški, ki se nanašajo na postopek za izdajo začasne uredbe.

3. Evropska Komisija nosi svoje stroške.

(¹) UL C 330, 24.12.2005.

Sklep Splošnega sodišča z dne 2. septembra 2010 – Spitzer proti UUNT – Homeland Housewares (Magic Butler)

(Zadeva T-123/08) (¹)

(Ničnostna tožba — Pasivnost tožeče stranke — Ustavitev postopka)

(2010/C 301/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Harald Spitzer (Hörsching, Avstrija) (zastopnik: T.H. Schmitz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Homeland Housewares LLC (Los Angeles, Kalifornija, Združene države)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. januarja 2008 (zadeva R 1508/2006-1) glede postopka z ugovorom med Homeland Housewares, LLC in Haraldom Spitzerjem.

Izrek

1. Postopek se ustavi.

2. Harald Spitzerju se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 116, 9.5.2008.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. septembra 2010 – Norilsk Nickel Harjavalta in Umicore proti Komisiji

(Zadeva T-532/08) (¹)

(Ničnostna tožba — Okolje in varstvo zdravja ljudi — Razvrščanje, pakiranje in označevanje nekaterih sestavin niklovega karbonata kot nevarnih snovi — Direktiva 2008/58/ES — Direktiva 67/548/EGS — Uredba (ES) št. 790/2009 — Uredba (ES) št. 1272/2008 — Prilagoditev ugotovitev — Časovna uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU — Neobstoje posamičnega nanašanja — Nedopustnost)

(2010/C 301/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Finska); in Umicore SA/NV (Bruselj, Belgija) (zastopnik: K. Nordlander, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in D. Kukovec, zastopnika)

Intervenient v podporo tožečih strank: Nickel Institute (Toronto, Kanada) (zastopniki: K. Nordlander, odvetnik, D. Anderson, QC, S. Kinsella in H. Pearson, solicitors)

Intervenient v podporo tožene stranke: Kraljevina Danska (zastopnik: B. Weis Fogh, zastopnik)

Predmet

Predlog za delno razglasitev ničnosti Direktive Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1) in Uredbe Komisije (ES) št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 235, str. 1) v delih, v katerih spreminjata razvrščanje nekaterih sestavin niklovega karbonata.

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.

2. Norilsk Nickel Harjavalta Oy in Umicore SA/NV nosita svoje stroške ter stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

3. Kraljevina Danska in Nickel Institute nosita lastne stroške.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. septembra 2010 – Etimine in Etiproducts proti Komisiji

(Zadeva T-539/08) (¹)

(Ničnostna tožba — Okolje in varstvo zdravja ljudi — Razvrščanje, pakiranje in označevanje nekaterih boratov kot nevarnih snovi — Direktiva 2008/58/ES — Direktiva 67/548/EGS — Uredba (ES) št. 790/2009 — Uredba (ES) št. 1272/2008 — Prilagoditev ugotovitev — Časovna uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU — Neobstoj posamičnega nanašanja — Nedopustnost)

(2010/C 301/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožči stranki: Etimine SA (Bettembourg, Luksemburg); in AB Etiproducts Oy (Espoo, Finska) (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in D. Kukovec, zastopnika)

Intervenient v podporo tožečih strank: Borax Europe Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: K. Nordlander, odvetnik, in S. Kinsella, solicator)

Intervenient v podporo tožene stranke: Kraljevina Danska (zastopnik: B. Weis Fogh, zastopnik)

Predmet

Predlog za delno razglasitev ničnosti Direktive Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1) in Uredbe Komisije (ES) št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL 235, str. 1) v delih, v katerih spreminjata razvrščanje nekaterih boratov.

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.

2. Etimine SA in AB Etiproducts Oy nosita svoje stroške ter stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

3. Kraljevina Danska in Borax Europe Ltd nosita lastne stroške.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2010 – Phoenix-Reisen in DRV proti Komisiji

(Zadeva T-120/09) (¹)

(Državne pomoči — Pomoč, predvidena v nemški zakonodaji, plačilno nesposobnim podjetjem — Pritožba za domnevno kršitev prava Skupnosti — Zavrnitev pritožbe — Sprejetje kasnejše odločbe — Ustavitev postopka)

(2010/C 301/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožči stranki: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Nemčija); in Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Nemčija) (zastopnika: R. Gerharz in A. Funke, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in B. Martenczuk, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: J. Möller in B. Klein, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 13. februarja 2009, v katerem se ta sklicuje na svojo namero, da ne bo ukrepala proti domnevnim državnim pomočem, ki jih je Zvezna republika Nemčija dodelila s plačilom odškodnin zaradi plačilne nesposobnosti.

Izrek

1. Postopek se ustavi.

2. Ne bo se odločalo o predlogu za združitev te zadeve z zadevo T-58/10, ki sta jo predložili tožeči stranki.

3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 297, 5.12.2009.

**Sklep Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2010 –
Marcuccio proti Komisiji**

(Zadeva T-157/09 P) ⁽¹⁾

(„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Razumen rok
za vložitev odškodninske tožbe — Zamuda — Pritožba, ki je
deloma očitno nedopustna in deloma očitno neutemeljena“)

(2010/C 301/52)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G.
Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: J.
Currall in C. Berardis-Kayser, zastopnika, skupaj z A. Dal
Ferrom, odvetnik)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sklep Sodišča za uslužbence Evropske
unije (prvi senat) z dne 18. februarja 2009 v zadevi Marcuccio
proti Komisiji (F-42/08, še neobjavljena v ZOdl.), za razvelja-
vitev tega sklepa.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Luigi Marcuccio nosi lastne stroške in stroške, ki jih je na tej
stopnji priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 31. avgusta
2010 – Babcock Noell proti Entreprise commune Fusion
for Energy**

(Zadeva T-299/10 R)

(Postopek za izdajo začasne odredbe — Javna naročila —
Postopek javnega razpisa — Zavrnitev ponudbe — Predlog
za odlog izvršitve — Fumus boni juris — Nujnost — Urav-
noteženje interesov)

(2010/C 301/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Nemčija)
(zastopnika: M. Werner in C. Elbreht, odvetnika)

Tožena stranka: Evropsko skupno podjetje za ITER in razvoj
fuzijske energije (zastopniki: A. Verpont, zastopnik, skupaj s
C. Kennedy-Loestom, K. Wilsonom in C. Thomasom, solicitors,
in N. Pourbaix, odvetnik)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve odločb, s katerimi je tožena stranka v
okviru postopka javnega razpisa zavrnila ponudbe tožeče
stranke in sklop D naročila za dobavo navitij za torusno polje
ITER oddala drugemu ponudniku.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

**Tožba, vložena 10. avgusta 2010 – Viaguara proti UUNT –
Pfizer (VIAGUARA)**

(Zadeva T-332/10)

(2010/C 301/54)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Viaguara S.A. (Varšava, Poljska) (zastopnik: R.
Skubisz, radca prawny)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke
in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Pfizer Inc.

Predloga tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na
notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. maja 2010 v
zadevi R 946/2009-1 naj se v celoti razveljavi;

— toženi stranki in družbi Pfizer Inc. naj se naloži plačilo
stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „VIAGUARA“ (prijava št. 4630562) za proizvode iz razredov 32 in 33

Imetnica znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Pfizer Inc.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka Skupnosti „VIAGRA“ za proizvode iz razreda 5

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore in zavrnitev prijave v celoti

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(5) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾ zaradi napačne metode pri presoji povezave med znamkama in napačna ugotovitev nevarnosti okoriščanja z ugledom in podobo znamke, navajane v postopku z ugovorom.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo), UL L 78, str. 1.

Tožba, vložena 20. avgusta 2010 – F91 Diddeléng in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-341/10)

(2010/C 301/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: F91 Diddeléng (Dudelange, Luksemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Francija), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Francija), Rainer Hauck (Maxdorf, Nemčija), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Francija) in Yann Thibout (Algrange, Francija) (zastopniki: L. Misson, C. Delrée in G. Ernes, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

— Razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije z dne 3. junija 2010;

— razglasitev ničnosti pravil, ki kršijo člena 45 in 101 PDEU;

— naložitev ustreznih sankcij.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke (nogometni klub Dudelange in neluksemburški igralci, zaposleni v tem klubu) zahtevajo razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 3. junija 2010, ki jim je bila vročena 21. junija 2010 in s katero je Komisija tožeče stranke obvestila o prekinitvi postopka, ki so ga sprožile z vložitvijo tožbe proti Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF – luksemburška nogometna zveza) na podlagi členov 45 in 101 PDEU, ki se nanaša na pravila FLF, ki prepovedujejo tožečim strankam sodelovanje na nekaterih nogometnih tekmah, če je število tujih igralcev na seznamu za tekmo višje od števila, določenega v pravilih FLF.

Tožeče stranke v podporo tožbi navajajo dva tožbena razloga, in sicer:

— kršitev člena 45 PDEU, ker pomenita obveznost, ki trenutno izhaja iz veljavne ureditve FLF, da je treba na seznamu za tekmo navesti sedem igralcev, ki so prvo pogodbo podpisali v Luksemburgu, in prepoved na istem seznamu za tekmo navesti več kot štiri igralce, ki so v športnem letu prestopili, neposredno diskriminacijo, ki državljanu države članice onemogoča izvrševanje ekonomske dejavnosti na luksemburškem ozemlju. Tožeče stranke poleg tega trdijo, da ker pravila FLF vsebujejo neposredno diskriminacijo in ne neposredne, so cilji, na katere se sklicuje FLF, in sicer socialni cilj predstavljanja nogometa kot ljubiteljskega športa, neutemeljeni in jih tako ni mogoče šteti za legitimne cilje. Prepovedi naj bi bile zato nesorazmerne z navedenim ciljem;

— kršitev člena 10 PDEU, ker bi bilo treba FLF obravnavati kot združenje podjetij, ki krši pravo o konkurenci, predvsem člen 101 PDEU, saj naj bi imele prepovedi glede števila tujih igralcev ekonomske posledice za profesionalne športnike in naj bi kršile svobodo konkurence luksemburških nogometnih klubov.

Tožba, vložena 25. avgusta 2010 – Portugalska republika proti Komisiji

(Zadeva T-345/10)

(2010/C 301/56)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes in J. Saraiva de Almeida, zastopnika, skupaj z M. Figueiredom, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Primarno:

razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4255 konč. z dne 29. junija 2010 o finančnih popravkih za podporo iz usmerjevalnega oddelka EKUJS za operativni program CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugalska – nacionalni program, cilj 1) v zvezi z ukrepom „Naložbe v kmetijska gospodarstva“, s katerim je bila podpora usmerjevalnega oddelka EKUJS za izdatke, odobrene z Odločbo Komisije C(2000) 2878 konč. z dne 30. oktobra 2000 v okviru programa pomoči CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugalska – nacionalni program, cilj 1), zmanjšana za 16 411 829,46 EUR, in

— podredno:

1. razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4255 konč. z dne 29. junija 2010 v delu, v katerem se nanaša na financiranje izdatkov Portugalske republike s strani Skupnosti v višini 194 347 574,29 EUR v zvezi z zahtevki, odobrenimi med 28. oktobrom 2003 in novembrom 2006;

2. razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4255 konč. z dne 29. junija 2010 v delu, v katerem se nanaša na financiranje izdatkov Portugalske republike s strani Skupnosti v višini 94 621 812,06 EUR v zvezi z zahtevki za „naložbe v kmetijska gospodarstva“, povezane z nastanitvijo mladih kmetov.

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja te tožbene razloge:

- (a) kršitev člena 250 PDEU in nepristojnost;
- (b) kršitev člena 39(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1260/99 z dne 21. junija 1999 ⁽¹⁾;
- (c) retroaktivna uporaba člena 5(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1257/99 z dne 17. maja 1999 ⁽²⁾;
- (d) kršitev člena 4(2) Uredbe Komisije (ES) št. 445/2002 z dne 26. februarja 2002 ⁽³⁾;
- (e) kršitev člena 4 Uredbe Komisije (ES) št. 438/2001 z dne 2. marca 2001 ⁽⁴⁾;
- (f) kršitev člena 5(2) Uredbe št. 1257/99;

(g) kršitev načela enakosti;

(h) kršitev načel enakosti in zaupanja v pravo ter napaka v zvezi s finančnimi posledicami, ki izhajajo iz kršitve prava Skupnosti;

(i) kršitev načela sorazmernosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL L 161, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb (UL L 160, str. 80).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 445/2002 z dne 26. februarja 2002 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) (UL L 74, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 438/2001 z dne 2. marca 2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede sistemov upravljanja in nadzora pomoči, dodeljene v okviru Strukturnih skladov (UL L 63, str. 21).

Pritožba, ki jo je 25. avgusta 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 15. junija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-35/08, Pachtitis proti Komisiji

(Zadeva T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: J. Curral in I. Chatziannnis, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Dimitrios Pachtitis (Atene, Grčija), ob intervenciji Evropskega nadzornika za varstvo podatkov

Predlogi pritožnice:

— sodba Sodišča za uslužbence z dne 15. junija 2010 v zadevi F-35/08, Pachtitis proti Komisiji, naj se razveljavi;

— zadeva naj se vrne v razsojanje Sodišču za uslužbence, da preizkusi druge razloge za razglasitev ničnosti;

— nasprotni stranki v pritožbenem postopku naj se naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S pritožbo pritožnica predlaga razveljavitev sodbe Sodišče za uslužbenca z dne 15. junija 2010 v zadevi F-35/08, Pachtitis proti Komisiji, s katero je Sodišče za uslužbenca razglasilo ničnost odločb Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) z dne 31. maja 2007 in z dne 6. decembra 2007, na podlagi katerih je D. Pachtitis bil izključen s seznama 110 kandidatov, ki so prejeli najboljše ocene na pristopnih izpitih natečaja EPSO/AD/77/06, in s katero je bilo Komisiji naloženo plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke v postopku na prvi stopnji.

Komisija v podporo pritožbi navaja te razloge za razveljavitev:

- kršitev členov 1, 5 in 7 Priloge III h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti;
- kršitev prava Skupnosti, zlasti člena 2 Sklepa 2002/620/CE⁽¹⁾ in člena 1 Sklepa 2002/621/CE⁽²⁾ o ustanovitvi EPSO;
- kršitev obveznosti obrazložitve odločb.

⁽¹⁾ Sklep Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča, Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 o ustanovitvi Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (UL L 197, 26.7.2002, str. od 53 do 55).

⁽²⁾ Sklep generalnih sekretarjev Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sodnega tajnika Evropskega sodišča, generalnih sekretarjev Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij ter predstavnika Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 o organizaciji in delovanju Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (UL L 197, 26.7.2002, str. od 56 do 59).

Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-367/10)

(2010/C 301/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranke: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Atene, Grčija) Chrisderic (St Cyprien, Francija), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Francija) (zastopnika: V. Akritidis in E. Petritsi, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Uredbo Komisije (EU) št. 498/2010 z dne 9. junija 2010 o prepovedi ribolova z ribiškimi plovili z zapornimi plavaticami, ki plujejo pod zastavo Francije ali Grčije ali so registrirana v Franciji ali Grčiji in ki lovijo modroplavutega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od 45 zahodne zemljepisne dolžine in v Sredozemskem morju⁽¹⁾ naj se razglasi za nično;
- plačilo vseh stroškov tožeče stranke v tem postopku naj se naloži Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeče stranke navajajo tri razloge.

Prvič, trdijo, da je bila izpodbijana uredba sprejeta s kršitvijo načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, določenih v členu 18 PDEU, ki prepoveduje diskriminacijo glede na državljanstvo, in v členu 40(2) PDEU, ki prepoveduje diskriminacijo med proizvajalci in potrošniki v kmetijskem sektorju, kakor tudi s kršitvijo splošnega načela Evropske unije v smislu člena 21(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Glede tega tožeče stranke navajajo, da jih je Komisija diskriminirala v dveh pogledih. Prvič, prepovedala je nadaljnje ribolovne aktivnosti Grčije, Francije in Španije⁽²⁾ pred koncem ribolovne sezone, čeprav je Grčija izčrpala veliko manjši del kvote kot Španija. Drugič, čeprav je Komisija obvestila vse tri države članice, da se bodo ribolovne aktivnosti končale, je objavila različni zavezujoči uredbi o prenehanju, eno za Grčijo in Francijo ter drugo za Španijo, s čimer je dejansko dovolila španski floti nadaljevanje ribolova do konca ribolovne sezone. Tožeča stranka trdi, da ne ve za noben objektivni razlog, ki bi upravičeval tako različno obravnavo.

Drugič, tožeča stranka navaja, da je Komisija kršila splošno načelo sorazmernosti, ki je določeno v členu 5(4) PDEU in Protokolu št. 2 k tej pogodbi in ki je priznано v ustaljeni sodni praksi kot pravno pravilo višje veljave za varstvo posameznika. Tožeča stranka meni, da bi Komisija lahko sprejela bolj sorazmerne ukrepe za zagotovitev skladnosti ravnanja držav članic EU z režimom Uredbe (ES) št. 1224/2009⁽³⁾, tako da bi prepovedala lov živega modroplavutega tuna šele, ko bi nacionalne kvote dosegle bolj kritično raven, blizu 100 %. Prav tako bi lahko to aktivnost prepovedala z istim dnem za vse zadevne države članice EU.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je bila sporna uredba sprejeta s kršitvijo splošnega načela dobrega in vestnega upravljanja in/ali dolžnosti skrbnega ravnanja, kot je opredeljeno v ustaljeni sodni praksi in določeno v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

(¹) UL 2010 L 142, str. 1.

(²) Uredba Komisije (EU) št. 508/2010 z dne 14. junija 2010 o preprečitvi ribolovnih aktivnosti za ribiška plovila z zapornimi plavaricami, ki plujejo pod zastavo Španije ali so registrirana v Španiji, v zvezi z ribolovom na modroplavutega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od zemljepisne dolžine 45 °Z in v Sredozemskem morju (UL 2010 L 149, str. 7).

(³) Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006, UL 2009 L 343, str. 1.

Tožba, vložena 2. septembra 2010 – Handicare proti UUNT – Apple Corps (BEATLE)

(Zadeva T-369/10)

(2010/C 301/59)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Handicare Holding BV (Helmond, Nizozemska) (zastopnik: G. van Roeyen, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Apple Corps Ltd (London, Združeno kraljestvo)

Predloga tožeče stranke

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 31. maja 2010 v zadevi R 1276/2009-2 naj se razveljavi; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „BEATLE“ za proizvode iz razreda 12

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe 1

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija št. 1341242 figurativnih znamk „BEATLES“ in „THE BEATLES“ v Združenem kraljestvu za proizvode iz razreda 9; registracija št. 1737191 figurativne znamke „BEATLES“ v Španiji za proizvode iz razreda 9; registraciji št. 1148166 in št. 2072741 figurativnih znamk „BEATLES“ v Nemčiji za proizvode iz razreda 9; registracija št. 312175 figurativne znamke „BEATLES“ na Portugalskem za proizvode iz razreda 9; registracija št. 1584857 figurativne znamke „BEATLES“ v Franciji za proizvode iz razreda 9; registracija št. 839105 figurativne znamke „BEATLES“ v Italiji za proizvode iz razreda 9; registracija znamke Skupnosti št. 219048 za besedno znamko „BEATLES“ za proizvode iz razredov 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 in 41; registracija znamke Skupnosti št. 219014 za figurativno znamko „BEATLES“ za proizvode iz razredov 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 in 41

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in razveljavitve odločbe oddelka za ugovore

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev členov 8(1)(b) in 8(4) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker odbor za pritožbe ni zavrnil ugovora iz teh razlogov, čeprav je ugotovil, da med zadevnimi proizvodi ni nobene dejanske podobnosti; kršitev člena 8(5) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da so bili izpolnjeni pogoji za uporabo tega člena.

Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Bolloré proti Komisiji

(Zadeva T-372/10)

(2010/C 301/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Bolloré (Ergué-Gabéric, Francija) (zastopniki: P. Gassenbach, C. Lemaire in O. de Juvigny, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Člena 1 in 2 Sklepa Komisije št. C(2010) 4160 konč. z dne 23. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/36.212 – Samokopirni papir) naj se razglasita za nična;

— podredno, bistveno naj se zniža globa, ki je bila družbi Bolloré naložena v členu 2 navedenega sklepa;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tožbi predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije št. C(2010) 4160 konč. z dne 23. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/36.212 – Samokopirni papir), ki ga je Komisija sprejela po razglasitvi sodbe Sodišča v zadevi Bolloré proti Komisiji (C-327/07 P), v kateri je Sodišče razsodilo, da je bila družbi Bolloré kršena pravica do obrambe, ker družba Bolloré ni bila kaznovana le kot matična družba družbe Copigraph, temveč tudi kot neposredni in osebni storilec kršitve, med tem ko se je obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah nanašalo le na odgovornost te družbe kot matične družbe družbe Copigraph.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov, ki se nanašajo na:

— kršitev členov 6 in 7 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju EKČP) in členov 41, 47 in 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker je bila sankcija družbi Bolloré izrečena ob kršitvi načel zakonitosti kaznivih dejanj in kazni, pravne varnosti in subjektivne odgovornosti ter pravice do poštenega sojenja, saj:

— naložitev sankcije družbi Bolloré kot matični družbi pomeni kršitev načel zakonitosti kaznivih dejanj in kazni ter pravne varnosti iz členov 6 in 7 EKČP in iz členov 47 in 49 Listine in načela subjektivne odgovornosti;

— zaslišanje družbe Bolloré, pri katerem ni bil prisoten noben član kolegija Komisije, pomeni kršitev pravice do poštenega sojenja iz člena 6 EKČP in iz členov 41 in 47 Listine, saj družbe Bolloré niso zaslišali „njeni sodniki“;

— okoliščine, v katerih je bila „ponovno sprejeta“ prvotna odločba, pomenijo več kršitev zahteve po nepristranskosti, ki je del pravice do poštenega sojenja iz člena 6 EKČP in iz členov 41 in 47 Listine;

— kršitev člena 101 PDEU in člena 25 Uredbe št. 1/2003⁽¹⁾, ker je Komisija kaznovala družbo Bolloré za kršitve, ki bi bile danes zastarane;

— kršitev načela enakega obravnavanja, ker je bila družba Bolloré kaznovana kot družba, ki je bila v času dejanskega stanja matična družba družbe Copigraph;

— kršitev člena 101 PDEU, člena 6 EKČP ter členov 41 in 47 Listine, ker je bilo drugo obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah vročeno v očitno nerazumnem roku, zaradi česar je bilo družbi Bolloré dokončno onemogočeno pripraviti obrambo zoper očitke, ki so se nanašali na njeno odgovornost kot na odgovornost družbe, ki je matična družba družbe Copigraph, in na njeno osebno sodelovanje pri kršitvi;

— podredno, kršitev Smernic o načinu določanja glob iz leta 1998⁽²⁾, načel individualizacije kazni in sorazmernosti pri določitvi višine globe ter obveznosti obrazložitve, in

— podredno, kršitev obvestila o nenalaganju ali zmanjševanju glob iz leta 1996⁽³⁾ in načel sorazmernosti in enakega obravnavanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL L 1, str. 1).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65(5) pogodbe ESPJ (UL 1998, C 9, str. 3).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o nenalaganju ali zmanjševanju glob v primeru kartelov (UL 1996, C 207, str. 4).

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Villeroy & Boch Austria proti Komisiji

(Zadeva T-373/10)

(2010/C 301/61)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Avstrija) (zastopnika: A. Reidlinger in S. Dethof, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Izpodbijani sklep naj se razglasi za ničnega v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— podredno, ustrezno naj se zniža višina globe, ki je bila z izpodbijanem sklepom naložena tožeči stranki;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Sklep Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema. Z izpodbijano odločbo so bile tožeči stranki in drugim podjetjem izrečene globe zaradi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP. Po mnenju Komisije naj bi bila tožeča stranka udeležena pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na področju kopalniške opreme v Belgiji, Nemčiji, Franciji, Italiji, na Nizozemskem in v Avstriji.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

Kot prvi tožbeni razlog navaja kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP, ki naj bi izhajala iz predpostavke o enotni kompleksni trajajoči kršitvi. S tem nedopustnim sklepanjem naj bi tožena stranka kršila dolžnost pravne ocene posamičnih ravnanj posameznih naslovnikov odločbe in tožeči stranki pravno nedopustno pripisala odgovornost za ravnanja tretjih, za katera ta ni odgovorna.

Kot drugi tožbeni razlog podredno navaja kršitev dolžnosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU, ker ni bila opravljena individualizirana obrazložitev odločbe.

Dalje, kot tretji tožbeni razlog navaja, da je izpodbijano odločbo treba razglasiti za nično, ker tožeča stranka ni bila udeležena pri očitani ji kršitvi na stvarno in geografsko upoštevanih trgih, ki jih odločba zadeva, in ker ji kršitev kartelnega prava ni bila dokazana.

Kot četrti tožbeni razlog navaja, da je bila tožeči stranki in njeni matični družbi nezakonito solidarno izrečena globa. S takšno solidarno naložitvijo globe je kršeno načelo *nulla poena sine lege* iz člena 49(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije ter načelo sorazmernosti kazni iz člena 49(3) v povezavi s členom 48(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije in členom 23 Uredbe (ES) št. 1/2003. ⁽¹⁾

V okviru petega tožbenega razloga očita napačen izračun globe. V zvezi s tem zatrjuje, da je tožena stranka pri izračunu upoštevala promet tožeče stranke, ki od vsega začetka ne more imeti zveze z navajanimi očitki.

S šestim tožbenim razlogom graja dolgotrajnost postopka in njeno neupoštevanje pri izračunu globe kot kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

S sedmim tožbenim razlogom očita napake pri presoji v okviru izračuna globe pri oceni domnevne udeležbe tožeče stranke pri

dejanjih. V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da je – tudi če se ji v skladu z domnevami tožene stranke pripiše kršitev člena 101 PDEU – globa previsoka in nesorazmerna. Po mnenju tožeče stranke je tožena stranka kršila načelo sorazmernosti kazni, določeno v členu 49(3) v povezavi s členom 48(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Villeroy & Boch proti Komisiji

(Zadeva T-374/10)

(2010/C 301/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Nemčija) (zastopnik: M. Klusmann, odvetnik, in S. Thomas, profesor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Izpodbijani sklep naj se razglasi za ničnega v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— podredno, ustrezno naj se zniža višina globe, ki je bila z izpodbijanim sklepom naložena tožeči stranki;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Sklep Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema. Z izpodbijano odločbo so bile tožeči stranki in drugim podjetjem izrečene globe zaradi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP. Po mnenju Komisije naj bi bila tožeča stranka udeležena pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na področju kopalniške opreme v Belgiji, Nemčiji, Franciji, Italiji, na Nizozemskem in v Avstriji.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

Kot prvi tožbeni razlog navaja kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP, ki naj bi izhajala iz enotne kompleksne trajajoče kršitve. S tem nedopustnim sklepanjem naj bi tožena stranka kršila dolžnost pravne ocene posamičnih ravnanj posameznih naslovnikov odločbe in tožeči stranki ob kršitvi načela *nulla poena sine lege* pravno nedopustno pripisala odgovornost za ravnanja tretjih, za katera ta ni odgovorna.

Kot drugi tožbeni razlog podredno navaja kršitev dolžnosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU, ker ni bila opravljena individualizirana utemeljitev odločbe.

Dalje, kot tretji tožbeni razlog navaja, da je izpodbijano odločbo treba razglasiti za nično, ker tožeča stranka ni bila udeležena pri očitani kršitvi na stvarno in geografsko upoštevni trgih, ki jih odločba zadeva, in ker ji kršitev kartelnega prava ni bila dokazana.

Kot četrti tožbeni razlog navaja, da je bila tožeči stranki in hčerinskim družbam v Franciji, Belgiji in Avstriji protipravno solidarno izrečena globa. Takšna solidarna določitev globe krši načelo *nulla poena sine lege* iz člena 49(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije in načelo sorazmernosti kazni iz člena 49(3) v povezavi s členom 48(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije ter člen 23 Uredbe (ES) št. 1/2003. ⁽¹⁾

V okviru petega tožbenega razloga očita napačen izračun globe. V zvezi s tem opozarja, da je tožena stranka pri izračunu upoštevala promet tožeče stranke, ki od vsega začetka ne more imeti zveze z navajanimi očitki.

S šestim tožbenim razlogom graja dolgotrajnost postopka in njeno neupoštevanje pri izračunu globe kot kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

S sedmim tožbenim razlogom očita napake pri presoji v okviru izračuna globe pri oceni domnevne udeležbe tožeče stranke pri dejanjih. V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da je – tudi če se ji v skladu s domnevmi tožene stranke pripiše kršitev člena 101 PDEU – globa previsoka in nesorazmerna. Po mnenju tožeče stranke je tožena stranka kršila načelo sorazmernosti kazni, določeno v členu 49(3) v povezavi s členom 48(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije. Poleg tega tožena stranka v obravnavani zadevi ne bi smela naložiti najvišje kazni v višini 10 % prometa skupine.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Hansa Metallwerke in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-375/10)

(2010/C 301/63)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Nemčija), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nizozemska), Hansa Italiana Srl (Castellnuovo del Garda, Italija), Hansa Belgium Sprl (Asse, Belgija), Hansa Austria GmbH (Salzburg, Avstrija) (zastopnik: H. J. Hellmann, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

— Odločba tožene stranke z dne 23. junija 2010 v postopku na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP (zadeva COMP/39.092 – Kopalniška oprema), ki je bila tožečim strankam vročena 30. junija 2010, naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožeče stranke;

— podredno, zniža naj se globa, naložena tožečim strankam;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke izpodbijajo Sklep Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema. Z izpodbijano odločbo so bile tožečim strankam in drugim podjetjem izrečene globe zaradi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP. Po mnenju Komisije naj bi bile tožeče stranke udeležene pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na področju kopalniške opreme v Belgiji, Nemčiji, Franciji, Italiji, na Nizozemskem in v Avstriji.

Tožeče stranke za utemeljitev svoje tožbe na prvem mestu navajajo, da globa, naložena tožečim strankam, nedopustno presega najvišji dovoljeni znesek iz člena 23(2), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾, saj je tožena stranka svojo odločbo napačno oprla na svetovni skupni promet družbe Hansa Metallwerke AG.

Drugič, navajajo kršitev načela zaupanja v pravo. Po mnenju tožečih strank je tožena stranka v upravnem postopku storila hude kršitve postopka in jih tako v primerjavi z drugimi udeleženci postopka postavila v slabši položaj. Tožena stranka v izpodbijani odločbi te okoliščine ni upoštevala, kot je obljubila med postopkom.

Tretjič, tožeče stranke trdijo, da je tožena stranka zaradi napačne odmere globe glede na obvestilo o ugodni obravnavi⁽²⁾ kršila člen 23(3) Uredbe št. 1/2003. Očitajo, da jim, čeprav so sodelovale, ni bilo priznано zmanjšanje naložene globe.

Četrtrič, tožeče stranke trdijo, da uporaba smernic o načinu določanja glob⁽³⁾ za položaje, ki so se zaključili dolgo pred njihovo objavo, krši načelo prepovedi retroaktivnosti.

Navajajo tudi, da prakse tožene stranke v zvezi z naložitvijo glob ne pokriva pravna podlaga pooblastila iz člena 23(2) Uredbe št. 1/2003. V tej zvezi očitajo, da sta z izpodbijano odločbo kršeni načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti. Dalje naj bi bilo s členom 23(2) Uredbe št. 1/2003, kot je bil zaznamovan s prakso tožene stranke pri odmeri globe po smernicah o načinu določanja glob, kršeno načelo zakonitosti kazni iz člena 7 EKČP in iz člena 49 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

Končno, tožeče stranke grajajo, da je zaradi številnih napak pri uporabi in presoji v škodo tožečih strank prišlo do napačne uporabe člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 in smernic o načinu določanja glob. Zlasti navajajo, da je tožena stranka glede na posamezne okoliščine tožečih strank napačno izvedla in ocenila dokaze.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

⁽²⁾ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL 2002, C 45, str. 3).

⁽³⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe (ES) št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 6. septembra 2010 – Preparados Alimenticios proti UUNT – Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Zadeva T-377/10)

(2010/C 301/64)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Španija) (zastopnik: D. Pellisé Urquiza, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. junija 2010 v zadevi R 1144/2009-1 naj se razveljavi;

— Ugotovi naj se, da je ta tožba dopustna in utemeljena; in

— Sporna prijava znamke Skupnosti naj se zavrne.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Jambo Afrika“ za proizvode iz razredov 29, 30 in 33

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Španske registracije figurativne znamke št. 2573221, št. 2573219 in št. 2573216 „JUMBO“ za proizvode iz razredov 29 in 30; registracija figurativne znamke Skupnosti št. 2217404 „JUMBO CUBE“ za proizvode iz razreda 29; registracija figurativne znamke Skupnosti št. 2412823 „JUMBO MARINADE“ za proizvode iz razredov 29 in 30; registracija figurativne znamke Skupnosti št. 2413391 „JUMBO NOKKOS“ za proizvode iz razredov 29 in 30; registracije figurativne znamke Skupnosti št. 2413581, št. 2423275, št. 2970754, št. 3246139, št. 3754462 in št. 4088761 „JUMBO“ za proizvode iz razredov 29 in 30

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru v zvezi z delom spornih proizvodov

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev ugovora v celoti

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, saj odbor za pritožbe nepravilno ni upošteval verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 7. septembra 2010 – Masco in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-378/10)**

(2010/C 301/65)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: Masco Corp. (Taylor, Združene države Amerike), Hansgrohe AG (Schiltach, Nemčija), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach, Nemčija), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Avstrija), Hansgrohe SA/NV (Anderlecht, Belgija), Hansgrohe B.V. (Westknollendam, Nizozemska), Hansgrohe SARL (Antony, Francija), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Italija), Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Nemčija), Hüppe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Avstrija), Hüppe Belgium SA/NV (Zaventem, Belgija) in Hüppe B.V. (Alblasserdam, Nizozemska) (zastopnika: D. Schroeder, odvetnik, in J. Temple Lang, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija**Predloga tožečih strank**

- Člen 1 Sklepa Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema naj se razglasi za ničnega v delu, v katerem je ugotovljeno, da naj bi tožeče stranke sodelovale pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na „področju kopalniške opreme“, in
- Komisiji naj se naloži plačilo sodnih in zunajsodnih stroškov ter izdatkov, povezanih z zadevo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke s tožbo predlagajo delno razglasitev ničnosti člena 1 Sklepa Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092, s katero je Komisija ugotovila, da naj bi tožeče stranke skupaj z drugimi podjetji s tem, ko so sodelovale pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na „področju kopalniške opreme“ v Nemčiji, Avstriji, Italiji, Franciji, Belgiji in na Nizozemskem, kršile člen 101 PDEU in člen 53 Sporazuma o EGP

Tožeče stranke za utemeljitev tožbe navajajo en tožbeni razlog.

Tožeče stranke izpodbijajo pravno kvalifikacijo Komisije, ki je ravnanje opredelila kot eno samo kompleksno kršitev, ki zajema tri različne skupine proizvodov, namreč pipe in pripomočke, zasloni za prhanje in sanitarno keramiko, namesto da bi ugotovila tri ločene kršitve.

Tožeče stranke ne proizvajajo sanitarne keramike. Tožeče stranke trdijo, da je Komisija z ugotovitvijo, da so sodelovale pri eni sami kompleksni kršitvi, ki zajema tri skupine proizvodov, med njimi tudi sanitarno keramiko, napačno presodila dejstva in napačno uporabila pravo. Ugotovitev Komisije v sklepu o zgolj eni kompleksni kršitvi ni skladna s predhodnimi primeri Komisije (niti s sodno prakso sodišč). Tako je Komisija kršila načela preglednosti, pravne varnosti in enakega obravnavanja. Zlasti pa dejstva in dokazi, predstavljeni v odločitvi, ne podpirajo sklepanja Komisije, da obstaja ena sama kompleksna kršitev, ki zajema tri različne skupine proizvodov.

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Keramag Keramische Werke in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-379/10)**

(2010/C 301/66)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Nemčija), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Nemčija), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Nizozemska), Allia SAS (Avon, Francija), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Francija) in Pozzi Ginori SpA (Milano, Italija) (zastopniki: J. Killick, barrister, P. Lindfelt, odvetnik, I. Reynolds, solicitor, in K. Struckmann, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija**Predlogi tožečih strank**

- Izpodbijani sklep naj se v celoti ali delno razglasi za ničnega;
- ugotovi naj se, da tožeče stranke niso odgovorne za protikonkurenčno ravnanje na področju pip in, po potrebi, sklep naj se razglasi za ničnega v delu, v katerem je ugotovljena odgovornost tožečih strank za to kršitev;
- dalje, ali podredno, zniža naj se višina globe;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov;
- odredi naj kakršen koli ukrep, ki je v okoliščinah te zadeve primeren.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke predlagajo razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v postopku po členu 101 Pogodbe o delovanju Evropske unije (zadeva COMP/39.092) v delu, v katerem je ugotovljena odgovornost tožečih strank za sodelovanje pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na področju kopalniške opreme v Nemčiji, Avstriji, Italiji, Franciji, Belgiji in na Nizozemskem.

Tožeče stranke za utemeljitev tožbe navajajo sedem tožbenih razlogov.

Prvič, navajajo, da Komisija ni ocenila ali preiskala gospodarskega okvira in s tem ni pravno zadostno dokazala protikonkurenčnega cilja zatrjevanih kršitev. Tožeče stranke zatrjujejo, da Komisija ni bila upravičena predpostavljati (ali tudi ugotoviti), da so pogovori (i) med nekonkurenčnimi podjetji (ii) o neekonomski ceni, ki je ne plačuje nobeden od udeležencev na trgu, imeli protikonkurenčni cilj.

Drugič, trdijo, da je Komisija ob upoštevanju prvega tožbenega razloga in tega, da tožeče stranke ne proizvajajo pip, zmotno štela, da so tožeče stranke odgovorne za kršitev glede pip.

Tretjič, tožeče stranke trdijo, da Komisija ni pravno zadostno dokazala obstoja zatrjevane kršitve, zlasti zato, ker je bila njena presoja dokazov zmotna v Franciji, Italiji in, glede Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft, v Nemčiji.

Četrto, Komisija ni izkazala interesa za ugotovitev kršitve na Nizozemskem, ki je zastarala.

Petič, tožeče stranke zatrjujejo, da Komisija:

(i) ni ustrezno opredelila navedb v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in

(ii) ni hranila in razkrila upoštevanih in potencialno razbremenilnih dokazov.

Te kršitve postopka so po mnenju tožečih strank prizadele njihovo pravico do obrambe.

Šestič, tožeče stranke trdijo, da je bila preiskava te zadeve selektivna in arbitrarna, ker številne družbe, za katere se trdi, da so sodelovale pri domnevno nezakonitih sestankih ali pogovorih, niso bile nikoli preganjane.

Sedmič, navajajo, da je globa neupravičeno in nesorazmerno visoka, zlasti zato, ker ni prišlo do izvedbe ali učinkov na trg. Zato tožeče stranke Sodišču predlagajo, naj uporabi svojo neomejeno pristojnost po členu 261 PDEU in globo zniža.

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Sanitec Europe proti Komisiji

(Zadeva T-381/10)

(2010/C 301/67)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finska) (zastopniki: J. Killick, barrister, I. Reynolds, solicitor, P. Lindfelt in K. Struckmann, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Sklep Komisije št. C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema naj se v celoti ali delno razglasi za ničnega;

— ugotovi naj se, da tožeča stranka ni odgovorna za protikonkurenčno ravnanje na področju pip in, po potrebi, sklep naj se razglasi za ničnega v delu, v katerem je ugotovljena odgovornost tožeče stranke (ali njenih hčerinskih družb) za to;

— dalje, ali podredno, zniža naj se višina globe;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov in

— odredi naj se kakršen koli ukrep, ki je ob upoštevanju okoliščin zadeve primeren.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije št. C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema, ki se nanaša na kartel med podjetji, ki pokrivajo belgijski, nemški, francoski, italijanski, nizozemski in avstrijski trg kopalniške opreme, glede prodajnih cen in izmenjave občutljivih poslovnih podatkov, podredno pa znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

Prvič, Komisija ni ocenila ali preiskala gospodarskega okvira in s tem ni pravno zadostno dokazala protikonkurenčnega cilja zatrjevanih kršitev. Komisija ni bila upravičena predpostavljati (ali tudi ugotoviti), da so pogovori (i) med nekonkurenčnimi podjetji (ii) o neekonomski ceni, ki je ne plačuje nobeden od udeležencev na trgu, imeli protikonkurenčni cilj.

Drugič, Komisija je ob upoštevanju prvega tožbenega razloga in tega, da tožeča stranka in njene hčerinske družbe ne proizvajajo pip, zmotno štela, da je tožeča stranka odgovorna za kršitev glede pip.

Tretjič, tožeče stranke trdijo, da Komisija ni pravno zadostno dokazala obstoja zatrjevane kršitve, zlasti zato, ker je bila njena presoja dokazov zmotna v Franciji, Italiji in, glede Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft, v Nemčiji, za kar je bila ugotovljena odgovornost tožeče stranke.

Četrto, Komisija ni izkazala interesa za ugotovitev kršitve na Nizozemskem, ki je zastarala.

Dalje, Komisija (i) ni ustrezno opredelila navedb v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah ter (ii) ni hranila in razkrila upoštevanih in potencialno razbremenilnih dokazov. Te kršitve postopka so nepopravljivo prizadele pravico tožeče stranke do obrambe.

V skladu z naslednjim tožbenim razlogom tožeče stranke ni mogoče šteti za neposredno in posamično zavezano za plačilo globe 9 873 060 EUR. Tožeča stranka sama ni bila spoznana za krivo nezakonitega ravnanja. Odgovarjala je le kot krovno podjetje in tako ne more biti neposredno in posamično zavezana za plačilo globe. Poleg tega možnost neposredne in posamične odgovornosti ni bila navedena v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah, kar je postopkovna nepravilnost, ki upravičuje razglasitev ničnosti.

Poleg tega je bila tožeča stranka nepravilno obravnavana kot solidarno odgovorna za ravnanja njene hčerinske družbe Keramag Keramische Werke AG. Tožeča stranka v zadevnem času ni bila lastnica vseh delnic družbe Keramag Keramische Werke AG in nanjo ni mogla, ter tudi ni, odločilno vplivala.

Hkrati je bila preiskava zadeve selektivna in arbitrarna, ker številne družbe, za katere se trdi, da so sodelovale pri domnevno nezakonitih sestankih ali pogovorih, niso bile nikoli preganjane.

Končno, globa je neupravičeno in nesorazmerno visoka, zlasti zato, ker ni prišlo do izvedbe ali učinkov na trg. Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj uporabi svojo neomejeno pristojnost po členu 261 PDEU in globo zniža.

Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Villeroy in Boch proti Komisiji

(Zadeva T-382/10)

(2010/C 301/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Villeroy et Boch (Pariz, Francija) (zastopniki: J. Philippe, K. Blau-Hansen, odvetnika, in A. Villette, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijani sklep naj se razglasi za ničnega v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, ustrezno naj se zniža višina globe, ki je bila z izpodbijanem sklepom naložena tožeči stranki;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v postopku na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljevanju: Sporazum o EGP) (zadeva COMP/39.092 – Kopalniška oprema), ki se nanaša na kartel, ki zadeva usklajevanje prodajnih cen in izmenjavo občutljivih poslovnih podatkov na belgijskem, nemškem, francoskem, italijanskem, nizozemskem in avstrijskem trgu kopalniške opreme.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja sedem razlogov:

- kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP zaradi opredelitve kršitve kot enotne kompleksne trajajoče kršitve, s čimer je tožena stranka kršila svojo dolžnost pravne ocene posamičnih ravnanj naslovnice izpodbijanega sklepa;
- kršitev dolžnosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU, ker tožena stranka v izpodbijanem sklepu ni dovolj natančno opredelila zadevnih trgov;
- pomanjkanje zadostnih dokazov o udeležbi tožeče stranke pri kršitvah v Franciji;
- kršitev načela *nulla poena sine lege*, določenega v členu 49(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije (v nadaljevanju: Listina), ter načela sorazmernosti kazni in kršitve, določenega v členu 49(3) Listine v povezavi s členom 48(1) Listine in členom 23 Uredbe (ES) št. 1/2003⁽¹⁾, ker je tožena stranka globo naložila solidarno tožeči stranki in njeni matični družbi;
- napačen izračun globe, ker je tožena stranka upoštevala promet tožeče stranke, ki nima zveze z očitki, navedenimi ob izračunu globe;

- kršitev člena 41 Listine, ker pri izračunu globe ni bilo upoštevana dolgotrajnost postopka;
- kršitev načela sorazmernosti kazni in obstoj napake pri presoji ob izračunu globe, ker je bil osnovni znesek določen na 15 % in ker absolutni znesek globe presega mejno vrednost 10 % prometa tožeče stranke.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL 2003, L 1, str. 1).

Tožba, vložena 7. septembra 2010 – Continental Bulldog Club Deutschland proti UUNT (CONTINENTAL)

(Zadeva T-383/10)

(2010/C 301/69)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Nemčija) (zastopnik: S. Vollmer, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 23. junija 2010 v zadevi R 300/2010-1 naj se razveljavi;
- podredno, izpodbijana odločba naj se razveljavi v delu, ki se nanaša na proizvode in storitve iz razreda 44;
- toženi stranki naj se naloži stroške tožbenega postopka in postopka pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „CONTINENTAL“ za proizvode iz razredov 31 in 44

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7/(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (¹), ker je zadevna znamka Skupnosti razlikovalna in ne opisna.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-385/10)

(2010/C 301/70)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Francija), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgija), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italija) (zastopniki: H. Calvet, O. Billard in M. Pittie, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

- Sklep, ki ga je Komisija izdala 30. junija 2010 v zadevi COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje, naj se razglasi za ničnega v delu, v katerem (i) člen 1 tega sklepa vsebuje obsodbo, da so družbe AMWF (od 1. januarja 1984 do 19. septembra 2002), AM Fontaine (od 20. decembra 1984 do 19. septembra 2002) in AM Verderio (3. aprila 1995 do 19. septembra 2002) sodelovale pri enotni in nadaljevani kršitvi in/ali usklajenem ravnanju v sektorju jekla za prednapenjanje ter s tem kršile člena 101 PDEU in 53 Sporazuma EGP; (ii) jim je zato v členu 2 tega sklepa naloženo plačilo glob – družbi AMWF v višini 276,48 milijonov EUR, od tega 268,8 milijonov EUR solidarno z družbo AM Fontaine in od tega 72 milijonov EUR solidarno z družbo AM Verderio; (iii) jim je v členu 3 tega sklepa naloženo, da – če tega še niso storile – takoj prenehajo s kršitvijo in da se v prihodnosti vzdržijo vsakega akta ali ravnanja, ki ima enak ali podoben učinek; in (iv) jih v členu 4 navaja kot naslovnike;
- podredno, v okviru neomejene sodne pristojnosti naj se sklep spremeni tako, da se zelo bistveno zmanjša globe, ki so bile naložene vsaki izmed tožečih strank, kot so razvidne iz člena 2, in
- v vsakem primeru naj se Komisiji naloži plačilo celotnih stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke predlagajo razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljevanju: EGP) (zadeva COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje), ki se nanaša na omejevalni sporazum na evropskem trgu jekla za prednapenjanje, katerega predmet je določitev cen, razdelitev trga in izmenjava občutljivih poslovnih podatkov.

V podporo svoji tožbi tožeče stranke navajajo nekaj tožbenih razlogov, ki se nanašajo na:

- kršitev temeljne pravice tožečih strank do nepristranskega sodišča in kršitev člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker naj bi Komisija izvajala tako naloge pregona kot sojenja;
- kršitev člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ in načel personalizacije kazni, sorazmernosti in enakega obravnavanja, ker naj bi Komisija tožečim strankam naložila globe v višini, ki očitno presega zgornjo mejo 10 % njihovega skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu;
- nezadostnost dokazov, ki naj bi dokazovali obstoj kršitve členov 101 PDEU in 53 EGP za obdobje od 1. januarja 1984 do novembra 1992 ali vsaj pomanjkljivo obrazložitev;
- pomanjkljivo obrazložitev in kršitev smernic o načinu določanja glob ⁽²⁾ in načel zaupanja v pravo in dobrega upravljanja, ker naj bi bila v izpodbijanem sklepu zaradi pravnih praznin metodologija izračuna glob, ki jo je Komisija uporabila, nerazumljiva;
- pomanjkljivo obrazložitev, očitno napačno uporabo prava in očitno napačno ugotovljeno dejansko stanje pri povišanju glob, ki sta bili naloženi družbama AMWF in AM Fontaine, za 60 % zaradi ponavljanja kršitve, in
- pomanjkljivo obrazložitev in kršitev člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 in načel enakosti in sorazmernosti, ker naj bi bile zaradi odvratilnega učinka globe zvišane za 20 % le tožečim strankam, čeprav so druge udeleženke pri omejevalnem sporazumu v enakem položaju.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL 2003, L 1, str. 1).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Dornbracht proti Komisiji

(Zadeva T-386/10)

(2010/C 301/71)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Nemčija) (zastopniki: H. Janssen, T. Kapp in M. Franz, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijani sklep naj se razglasi za ničnega v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, primerno naj se zniža višina globe, ki je bila z izpodbijanem sklepom naložena tožeči stranki;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Sklep Komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – Kopalniška oprema. Z izpodbijano odločbo so bile tožeči stranki in drugim podjetjem izrečene globe zaradi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP. Po mnenju Komisije naj bi bila tožeča stranka udeležena pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju na področju kopalniške opreme v Nemčiji in Avstriji.

Tožeča stranka za utemeljitev tožbe navaja osem tožbenih razlogov.

Kot prvi tožbeni razlog navaja kršitev člena 23(2) Uredbe (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾, ker tožena stranka ni upoštevala številnih olajševalnih okoliščin na strani tožeče stranke.

Kot drugi tožbeni razlog navaja kršitev člena 23(3) Uredbe (ES) št. 1/2003, ker je tožena stranka – s svojo razlago člena 23(2), drugi stavek, iste uredbe kot zgornje meje – ni mogla oceniti teže kršitve, očitane tožeči stranki.

Dalje, kot tretji tožbeni razlog navaja kršitev načela enakega obravnavanja, ker tožena stranka z določitvijo pavšalnih zneskov ni upoštevala individualnega prispevka tožeče stranke k dejanju.

V okviru četrtega tožbenega razloga navaja, da tožena stranka pri določitvi višine globe kršitve tožeče stranke ni primerjala s kršitvami v drugih primerih, v katerih je odločala, s čimer je kršila načelo enakega obravnavanja.

Kot peti tožbeni razlog očita nesorazmerno višino globe, ker tožeča stranka ni upoštevala omejene zmogljivosti tožeče stranke.

Tožeča stranka v okviru šestega tožbenega razloga navaja, da izpodbijani sklep krši načelo prepovedi retroaktivnosti, ker je tožena stranka globe izračunala s pomočjo smernic o načinu določanja glob⁽²⁾ iz leta 2006.

S sedmim tožbenim razlogom očita, da je s členom 23(3) Uredbe št. 1/2003 kršeno načelo določnosti.

Končno, z osmim tožbenim razlogom navaja, da je določitev globe nezakonita, ker je bila globa izračunana na podlagi smernic o načinu določanja globe, ki toženi stranki dovoljujejo preveliko polje proste presoje.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Goutier proti UUNT – Eurodata (ARANTAX)

(Zadeva T-387/10)

(2010/C 301/72)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Klaus Goutier (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: E. E. Happe, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Nemčija)

Predloga tožeče stranke

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 1. julija 2010 v zadevi R 126/2009-4 naj se razveljavi v delu, v katerem je zavrnjena prijava znamke Skupnosti, izpodbijana odločba pa razglašena za nično za te storitve:

— razred 35– storitve davčnega svetovalca, davčne napovedi, knjigovodstvo, storitve knjigovodskega revizorja, strokovno poslovno svetovanje, svetovanje podjetjem;

— razred 36– davčno svetovanje in cenitve, posli združevanja in nakupa, namreč finančno svetovanje pri nakupu ali prodaji podjetij ter deležev podjetij;

— razred 42– pravno svetovanje in zastopanje, pravne raziskave;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ARANTAX“ za storitve iz razredov 35, 36 in 42

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Eurodata GmbH & Co. KG

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška besedna znamka „ANTAX“ za storitve iz razredov 35, 36, 41, 42 in 45

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: delna zavrnitev odločbe oddelka za ugovore in delna zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 15 in 43 Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker ni bil predložen dokaz o uporabi ter kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker med znamkama ni obstajala verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 6. septembra 2010 – Productos Derivados del Acero proti Komisiji

(Zadeva T-388/10)

(2010/C 301/73)

*Jezik postopka: španščina***Stranki**

Tožeča stranka: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Španija) (zastopniki: M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor, in F. Palau Ramirez, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijani sklep naj se razglasi za ničen, ker se je iztekel rok 5 let za zastaranje izreka sankcij, določen v členu 25 Uredbe (ES) št. 1/2003;
- podredno in če ne bi bilo ugodeno prejšnjemu predlogu, naj se izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem se šteje, da je družba Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC) udeležena v sporazumih, ki omejujejo konkurenco in ki so navedeni v navedenem sklepu, pri čemer naj se ugotovi, da navedeno podjetje ni sodelovalo pri očitanih usklajenih ravnanjih;
- podredno in če ne bi bilo ugodeno niti prejšnjemu predlogu, naj se izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem je z njim globa, naložena Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC), znižana le za 25 odstotkov, in naj se tej družbi v skladu s smernicami o globah za leto 2006 oprosti plačilo globe, ker ni plačilno sposobna;
- podredno in če ne bi bilo ugodeno niti prejšnjemu predlogu, naj se izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem je z njim globa, naložena Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC), znižana le za 25 odstotkov, in naj se znesek globe zniža za 75 odstotkov.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, ki se izpodbija v tem postopku, je isti kot sklep, ki se izpodbija v zadevi ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji (T-385/10).

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te trditve:

1. Uvodna trditev: zastaranje izreka sankcij. V zvezi s tem je navedeno, da izrek sankcij v zvezi z usklajenimi ravnanji

zastara v petih letih od zadnjega izvršenega preiskovanega ravnanja in da zastaranje od zaključka kartela dne 19. septembra 2002 do obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah dne 30. septembra 2008 ni bilo prekinjeno.

2. Neustrezna uporaba člena 101 PDEU, člena 53 Sporazuma EGP in sodne prakse sodišč Skupnosti v zvezi s tema določbama, ker:
 - Tožeča stranka ni izrecno izrazila volje sodelovati pri sporazumih ali usklajenih ravnanjih, pa tudi iz drugih okoliščin ni mogoče razbrati njene tihe privolitve v to.
 - Tožeča stranka se je izrecno in javno distancirala od usklajenih ravnanj, saj sodelovanje na sestankih ni vplivalo na njeno poslovno ravnanje. V zvezi s tem naj bi bila neizvršitev tajnih sporazumov dokaz, da sodelovanje na sestankih ni vplivalo na njeno ravnanje na trgu.
3. Neustrezna uporaba točke 35 smernic o globah za leto 2006, zaradi nepravilne analogne uporabe presoje „resne in nepopravljive škode“ v okviru začasnih ukrepov.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – SLM proti Komisiji

(Zadeva T-389/10)

(2010/C 301/74)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Italija) (zastopnika: G. Belotti, F. Covone, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

Primarno:

- razglasitev ničnosti odločbe Komisije v zadevi COMP. 38.344 – jeklo za prednapeti beton - C(2010) 4387 konč., ki jo je Komisija sprejela 30. junija 2010.

Podredno:

- zmanjšanje naložene globe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tem postopku se izpodbija ista odločba kot v zadevi T-385/10, Arcelormittal Wire France in drugi proti Komisiji.

Tožeča stranka se v utemeljitev svojih predlogov sklicuje na:

Za razglasitev ničnosti odločbe: neobičajno in neutemeljeno dolgotrajen upravni postopek, ki je resno ogrozil uresničevanje pravice do obrambe tožeče stranke, zlasti v zvezi z dogodki iz let od 1997 do 1999 oziroma dogodki iz desetih let pred obvestilom o ugotovitvah o možnih kršitvah iz septembra 2008.

Za zmanjšanje naložene globe:

pomanjkljivost obrazložitve glede višine globe, saj ostaja nejasno, na kakšno osnovo za izračun in promet se je Komisija oprla za naložitev globe tožeči stranki;

kršitev zgornje meje 10 % prometa;

neobrazložitev naloženih povečanj;

napačna uporaba smernic o načinu določanja globi z leta 2006 namesto tistih iz leta 1998, ki niso veljale samo v času dejanskega stanja, temveč tudi prva štiri leta trajanja postopka;

napačna presoja trajanja sodelovanja tožeče stranke v kartelu, ki ne temelji na objektivnih ugotovitvah;

neupoštevanje olajševalnih okoliščin, in sicer dokazane drugotne vloge tožeče stranke pri očitanih dejanjih, njenega majhnega tržnega deleža in neučinkovitosti kartela;

nastop zastaranja, saj v petih letih po nenapovedanem pregledu ni bil sprejet noben ukrep, ki bi lahko zastaranje zadržal.

Pritožba, ki jo je 10. septembra 2010 vložila Paulette Füller-Tomlinson zoper sodbo, ki jo je 1. julija 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-97/08, Füller-Tomlinson proti Parlamentu

(Zadeva T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Paulette Füller-Tomlinson (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi pritožnice:

- Razveljavi naj se sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 1. julija 2010 v zadevi F-97/08;
- posledično, ugoti naj se predlogom pritožnice na prvi stopnji in tako:
 - naj se odločba vodje oddelka za pokojnine in socialna zavarovanja z dne 9. aprila 2008, ki v členu 3 določa stopnjo trajne delne invalidnosti zaradi poklicne bolezni na 20 %, razglasi za nično;
 - naj se odločba o zavrnitvi ugovora, sprejeta 26. avgusta 2008 in vročena 28. avgusta 2008, kolikor je to potrebno, razglasi za nično;
 - podredno, toženi stranki naj se naloži plačilo 12 000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode;
 - toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov.
- toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov obeh stopenj.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica s to pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbence z dne 1. julija 2010, izdane v zadevi Füller Tomlinson proti Parlamentu, F-97/08, s katero je bila zavrnjena tožba, s katero je pritožnica predlagala zlasti razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta, s katero je bila njena stopnja trajne delne invalidnosti poklicnega izvora določena na 20 % v skladu z evropsko lestvico za medicinsko ocenjevanje posegov v telesno in duševno celovitost.

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnica navaja več pritožbenih razlogov:

- kršitev obsega sodnega nadzora zakonitosti v zvezi s pogoji, določenimi s predpisi o zavarovanju, sprejetimi ob izvrševanju člena 73 Kadrovske predpise za uradnike Evropske unije, ker je Sodišče za uslužbence omejilo nadzor na očitne napake pri presoji in prekoračitev diskrecijske pravice institucij, medtem ko naj bi bil ta nadzor celovit nadzor vsebinske zakonitosti akta;

- kršitev nadzora nad očitnimi napakami pri presoji, izkripljanje dokumentacije, kršitev obveznosti obrazložitve prvostopenjskega sodišča in kršitev člena 73 Kadrovske predpisov in predpisov o zavarovanju:
- ker naj Sodišče za uslužbenca ne bi upoštevalo navedb na obravnavi glede razširitve očitkov iz tožbe, s katero se je začel postopek;
- ker naj bi Sodišče za uslužbenca zlasti ugotovilo, da se diskrecijska pravica zdravnikov nanaša le na ugotovitev patologije in ne na določitev stopnje invalidnosti, in tako potrdilo zavezujočo naravo evropske lestvice za ocenjevanje posegov v telesno in duševno celovitost, v skladu s katero je stopnja invalidnosti v obravnavanem primeru omejena na 20 %, čeprav je zdravniška komisija stopnjo invalidnosti pritožnice ocenila na 100 %;
- kršitev pojma razumnega roka in izkripljanje dokumentacije, ker naj bi se Sodišče za uslužbenca ob omembi zdravniškega pregleda sklicevalo na to, da ga nikoli ni bilo, da bi nato ugotovilo, da roki za obravnavo dokumentacije niso bili nerazumni.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Nedri Spanstaal proti Komisiji

(Zadeva T-391/10)

(2010/C 301/76)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nizozemska) (zastopnik: M. Slotboom in B. Haan, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Tožbo naj se razglasi za nedopustno;
- Za ničnega naj se razglasita člen 1(9) sklepa glede obdobja, v zvezi s katerim je bilo ugotovljeno, da je bila odgovorna družba Hit Groep, in člen 2(9) sklepa glede globe, naložene družbi Nedri;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti dela sklepa Komisije z dne 30. junija 2010 o postopku na podlagi člena 101

PDEU in člena 53 Sporazuma EGP v zadevi COMP/38.344 – Natezna armatura.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja tri razloge.

Prvič, navaja kršitev člena 101 PDEU, člena 23(2) Uredbe 1/2003⁽¹⁾ in dolžnosti obrazložitve. Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje, ker je ugotovila, da je bila družba Hit Groep solidarno odgovorna zgolj za obdobje od 1. januarja 1998 do 17. januarja 2002. Tožeča stranka meni, da bi Komisija odgovornost družbe Hit Groep morala ugotoviti za obdobje od 1. maja 1987 do 17. januarja 2002. Družba Hit Groep je namreč celotno to obdobje imela nadzor nad tožečo stranko.

Drugič tožeča stranka navaja kršitev člena 23(2) Uredbe 1/2003 Uredbe 1/2003, Smernic o načinu določanja glob⁽²⁾, načela sorazmernosti in dolžnosti obrazložitve. Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje, ker je zakonsko dopuščeni maksimum globe, to je 10 % od dobička v prejšnjem poslovnem letu, za tožečo stranko določila glede na njen dobiček v letu 2009. Zakonski maksimum pa bi po mnenju tožeče stranke moral biti določen glede na dobiček tožeče stranke v letu 2002.

Tretjič, tožeča stranka navaja kršitev točke 23 Obvestila o prizanesljivosti⁽³⁾ in dolžnosti obrazložitve. Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno uporabila pravo in napačno ugotovila dejansko stanje, ker je tožeči stranki odobrila le 25 %, in ne 30 % znižanja globe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2002, C 45, str. 3).

Tožba, vložena 6. septembra 2010 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC CASH)

(Zadeva T-392/10)

(2010/C 301/77)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Euro-Information – Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Francija) (zastopnik: A. Grolée, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe z dne 17. junija 2010 v zadevi R 892/2010-2 naj se razveljavi v delu, v katerem je bila zavrnjena prijava znamke št. 004114864 glede proizvodov in storitev iz razredov 9, 35, 36, 37, 38 in 42;
- tožeča stranka predlaga tudi, naj se UUNT v skladu s členom 87 Poslovnika naloži plačilo stroškov tožeče stranke, ki so nastali v postopku pred UUNT in v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „EURO AUTOMATIC CASH“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 35, 36, 37, 38 in 42 – prijava št. 4114864.

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave za registracijo.

Odločba odbora za pritožbe: delna razveljavitev odločbe preizkuševalca; delna zavrnitev registracije prijavljene znamke, odločba, izdana na podlagi sodbe Splošnega sodišča z dne 9. marca 2010 v zadevi Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC CASH) (T-15/09, neobjavljena v ZOdL).

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009, ker prijavljena znamka ni opisna, temveč ima razlikovalni učinek glede vseh proizvodov in storitev, za katere je bila prijava zavrnjena.

Tožba, vložena 14. septembra 2010 – Westfälische Drahtindustrie in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-393/10)

(2010/C 301/78)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Nemčija), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Nemčija) (zastopnik: C. Stadler, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti člena 1(8)(a) in (b) Sklepa v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da sta tožeči stranki pod 1) in 2) odgovorni za kršitev člena 101 PDEU oziroma člena 53 Sporazuma o EGP z dne 12. maja 1997;
- razglasitev ničnosti člena 2 Sklepa v delu, v katerem je bila tožečima strankama pod 1) in 3) solidarno naložena globa v znesku 15 485 000 EUR, tožečima strankama pod 1) in 2) globa v znesku 30 115 000 EUR in tožeči stranki pod 1) globa v znesku 10 450 000 EUR;
- podredno, ustrezno zmanjšanje globe, ki je bila tožeči stranki naložena v členu 2 Sklepa;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke izpodbijajo Sklep Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zadevi COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje. V izpodbijani odločbi so bile tožečim strankam in drugim podjetjem naložene globe zaradi kršitev člena 101 PDEU ter člena 53 Sporazuma o EGP. Po mnenju Komisije naj bi tožeče stranke sodelovale pri nadaljevanem sporazumu in/ali usklajenem ravnanju v sektorju jekla za prednapenjanje na skupnem trgu in EGP.

Tožeče stranke v utemeljitev svoje tožbe navajajo osem tožbenih razlogov.

Tožeče stranke kot prvi tožbeni razlog navajajo kršitev člena 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 1/2003⁽¹⁾, ker je domneva glede sodelovanja tožeče stranke pri enotni in nadaljevani kršitvi napačna.

V okviru drugega tožbenega razloga se podredno sklicujejo na kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003, ker gre za kršitev bistvenih načel določanja globe glede na obdobje trajanja kršitve, kakor ga je ugotovila tožena stranka, z vračunanjem kritičnega obdobja trajanja sporazuma.

Tožeče stranke kot tretji tožbeni razlog navajajo, da je tožena stranka kršila člen 23(3) Uredbe št. 1/2003, ker je z uporabo navedb v zahtevi za zmanjšanje globe, naložene tožečim strankam, kršila načela varstva legitimnih pričakovanj in načela, da upravo zavezujejo lastna ravnanja.

Tožeče stranke v okviru četrtega tožbenega razloga navajajo, da gre za kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003, ker je tožena stranka storila veliko napak pri presoji teže kršitve.

S petim tožbenim razlogom tožeče stranke očitajo kršitev člena 23 Uredbe št. 1/2003 in kršitev dolžnosti utemeljitve na podlagi člena 296, drugi odstavek, PDEU ter člena 41(2)(c) Listine Unije o temeljnih pravicah. V zvezi s tem navajajo, da naj bi tožena stranka pri določitvi globe samovoljno odstopala od metode izračuna, navedene v izpodbijanem sklepu.

Tožeče stranke s šestim tožbenim razlogom navajajo, da je tožena stranka kršila člen 23 Uredbe št. 1/2003 zaradi prekoračitve diskrecijske pravice in kršitve načela sorazmernosti pri izračunu zneska globe.

V okviru sedmega tožbenega razloga tožeče stranke navajajo kršitev člena 296, drugi odstavek, PDEU in člena 41(2)(c) Listine Unije o temeljnih pravicah, ker tožena stranka izpodbijanega sklepa v bistvenih točkah ni utemeljila.

Nazadnje se v okviru osmega tožbenega razloga očita, da je tožena stranka kršila pravico tožečih strank do izjave, v skladu s členom 27 Uredbe št. 1/2003 in členom 41(2)(c) Listine Unije o temeljnih pravicah, ker tožečih strank glede bistvenih točk ni zaslišala.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 1, str. 1).

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Grebenshikova proti UUNT – Volvo Trademark (SOLVO)

(Zadeva T-394/10)

(2010/C 301/79)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Elena Grebenshikova (St. Petersburg, Ruska federacija) (zastopnik: M. Björkenfeldt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Švedska)

Predloga/tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. junija 2010 v zadevi R 861/2010-1 naj se razveljavi; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „SOLVO“ za proizvode iz razreda 9

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija št. 747361 figurativne znamke „VOLVO“ v Združenem kraljestvu za velik obseg proizvodov in storitev; registracije št. 1102971, št. 1552529 in št. 747362 besedne znamke „VOLVO“ v Združenem kraljestvu za velik obseg proizvodov in storitev; registraciji znamke Skupnosti št. 2361087 in št. 2347193 za besedno znamko „VOLVO“ med drugimi za proizvode in storitve iz razredov 9 in 12

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore in zavrnitev prijave znamke

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno uporabil določbe tega člena; kršitev splošnega načela prava Unije glede enakega obravnavanja s strani odbora za pritožbe; kršitev člena 1 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPs) in kršitev člena 2 Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine.

Tožba, vložena 14. septembra 2010 – Stichting Corporate Europe Observatory proti Komisiji

(Zadeva T-395/10)

(2010/C 301/80)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnika: S. Crosby, Solicitor, in S. Santoro, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi odločba zaradi molka tožene stranke, s katero je bila zavrnjena potrdilna prošnja tožeče stranke;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka Komisije, s katero je bila zavrnjena prošnja tožeče stranke, vložena v skladu z Uredbo št. 1049/2001 ⁽¹⁾, za dostop do nekaterih dokumentov v zvezi s trgovinskimi pogajanjmi med Evropsko unijo in Indijo.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja tri tožbene razloge.

Prvič, trdi, da je Komisija, s tem da ni odgovorila na potrdilno prošnjo tožeče stranke v predpisanem roku, kršila Uredbo št. 1049/2001.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija – s tem da je molče zavrnila potrdilno prošnjo, ne da bi navedla kakršne koli razloga oziroma razloge v skladu s standardi, ki jih zahtevata Pogodba in Sodišče – kršila Uredbo št. 1049/2001 in Pogodbo.

Tretjič, navaja, da je Komisija, s tem da ni odgovorila na potrdilno prošnjo, bistveno kršila postopek oziroma napačno uporabila pravo.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43)

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Zucchetti Rubinetteria proti Komisiji

(Zadeva T-396/10)

(2010/C 301/81)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italija) (zastopnika: M. Condinanzi, P. Ziotti, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Primarno, razglasi naj se ničnost izpodbijane odločbe.
- Podredno, odpravi ali zmanjša naj se naložena globa.
- Še bolj podredno, zmanjša naj se globa v skladu z zahtevkom za uporabo olajševalne okoliščine iz točke 29 Smernic za izračun višine globe.
- Vsekakor naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odločba v tem postopku je enaka kot v zadevi T-368/10, Rubinetteria Cisol proti Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v omenjeni zadevi. Tožeča stranka zlasti navaja, da proizvodi, ki so predmet odločbe, pripadajo trem različnim trgov in družba Zucchetti je prisotna samo na trgu pip, in da pri sprejetju odločbe Komisije ni bil predhodno določen upoštevni trg. Odločba naj bi bila sprejeta tudi brez preučitve geografskega obsega trga in ne glede na učinke, ki naj bi jih omejevalni sporazum imel na delovanje trga.

Tožeča stranka še navaja, da naj bi rekonstrukcija omejevalnih sporazumov oziroma usklajenih praks, zaradi katerih Komisija tožeči stranki očita enotno, kompleksno in trajajočo kršitev člena 101 PDEU za učinek le enega usklajenega ravnanja v Italiji, kazala na pomanjkanje obrazložitve, ker ni dokazala soglasja tožeče stranke glede nezakonitega ravnanja drugih podjetij, ki so sodelovala v kartelu.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – ara proti UUNT – Allrounder (Upodobitev športnega čevlja s črkami A ob strani)

(Zadeva T-397/10)

(2010/C 301/82)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: ara AG (Langenfeld, Nemčija) (zastopnik: M. Gail, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Allrounder SARL (Saarburg, Francija)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 23. junija 2010 v zadevi R 1543/2009-1;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Allrounder SARL

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki predstavlja športni čevelj, s črkami „A“ ob strani, za blago in storitve iz razredov 16, 18 in 25

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nacionalna besedna znamka „A“ za blago iz razredov 9, 18 in 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrženje pritožbe kot nedopustne

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 81 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker je odbor za pritožbe nepravilno izhajal iz tega, da pisarniška organizacija, kot so jo opisali zastopniki pritožnice, ni bila takšna, da bi bilo mogoče dokazati, da se je v danih okoliščinah ravnalo z vso potrebno skrbnostjo in je temu ustrezno zavrnilo zahtevo za ponovno vzpostavitev pravic pritožnice v zvezi z rokom za predložitev pritožbenih razlogov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 1, str. 1).

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Fapricela – Indústria de Trefilaria proti Komisiji

(Zadeva T-398/10)

(2010/C 301/83)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugalska) (zastopnika: M. Gorbão-Henriques in S. Roux, odvetnika)

Predlogi tožeče stranke

- Člena 1 in 2 Sklepa Komisije z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje) naj se razglasita za nična v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— globa naj se bistveno zmanjša;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, ki ga izpodbija tožeča stranka, je isti kot v postopku T-385/10, ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji.

Tožeča stranka navaja te tožbene razloge:

(i) v obrazložitvi izpodbijane odločbe so napake, ki posegajo v pravico družbe Fapricela do obrambe, zaradi česar naj bi bil sklep popravljen. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je treba šteti, da popravek nima učinkov, ker priznanje vsebinskih napak s strani Komisije posega v polno izvrševanje pravice družbe Fapricela do obrambe, postavlja predmet te tožbe pod vprašaj in poleg tega daje Evropski komisiji dodatno možnost za sprejetje novega sklepa o spremembah ob upoštevanju pravnih in dejanskih trditvev podjetij v tem postopku.

(ii) Evropska komisija ni dokazala, da je družba Fapricela vedela ali bi razumno morala vedeti za obstoj kartelov, ki presegajo Iberski polotok, zaradi česar družba Fapricela ne more biti odgovorna za enotno in trajajočo kršitev, opredeljeno v izpodbijani odločbi;

podredno,

(iii) Komisija je kršila načelo sorazmernosti in načelo enakega obravnavanja pri določitvi globe, naložene temu podjetju, na način, ki ga je uporabila, zaradi česar jo je treba ustrezno zmanjšati;

(iv) Komisija je napačno izračunala trajanje sodelovanja družbe Fapricela pri kršitvi, ker ni upoštevala obdobja, v katerem se je začasno umaknila iz kartela; in

(v) Komisija je napačno ugotovila dejansko stanje in kršila načelo enakega obravnavanja s tem, da družbi Fapricela ni priznala nezmožnosti plačila globe.

Tožba, vložena 14. septembra 2010 – ArcelorMittal España proti Komisiji

(Zadeva T-399/10)

(2010/C 301/84)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Španija) (zastopnika: A. Creus Carreras in A. Valiente Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti členov 1, 2, 3 in 4 odločbe v delih, ki se nanašajo na ArcelorMittal España, S.A.;
- podredno, odprava globe, naložene ArcelorMittal España, S.A.;
- in dalje podredno, znižanje zneska globe, naložene ArcelorMittal España, S.A.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo zahteva razveljavitev členov 1, 2, 3 in 4 odločbe Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zadevi COMP/38.344 – Prednapenjanje jekla, s katero je Komisija ugotovila, da je tožeča stranka, skupaj z drugimi podjetji, kršila člen 101 PDEU in člen 53 EGS s tem, ko je sodelovala v nadaljevani kršitvi in usklajenem ravnanju v sektorju prenapanjanja jekla na vseevropskih in/ali nacionalnih/regionalnih ravneh. Dalje zahteva odpravo ali znižanje globe, ki ji je bila naložena.

V podporo tožbi tožeča stranka navaja šest tožbenih razlogov.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila temeljno pravico do nepristranskega sojenja, ki jo določata člen 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (EKČP) in člen 47 Listine o temeljnih pravicah, ker je globo naložil upravni organ, ki ima obenem pristojnosti za preiskavo in sankcije.

Drugič, trdi, da je Komisija nepravilno obračunala globo, kar je privedlo do tega, da je bila tožeči stranki naložena višja globa.

Tretjič, ugovarja ugotovitvi Komisije, ki naj bi nepravilno ugotovila, da je tožeča stranka odločilno vplivala na Emesa and Galycas' pred decembrom 1997.

Četrtrič, trdi, da je Komisija nezakonito zavrnila odobritev delne imunosti po členu 23 Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002⁽¹⁾, čeprav je predložila odločilen dokaz o trajanju in teži kršitve in s tem izpolnila v njem navedene zahteve.

Končno, tožeča stranka trdi, da je Komisija nepravilno uporabila „Posebno povečanje glob zaradi zagotavljanja njihove odvračilne narave“, določeno v členu 30 Smernic Komisije o načinu določanja glob⁽²⁾, kar je imelo za posledico nezakonito 20 % povišanje globe, naložene tožeči stranki.

⁽¹⁾ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah, UL 2002 C 45, str. 3.

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003, UL 2006 C 210, str. 2.

Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Villeroy & Boch – Belgium proti Komisiji

(Zadeva T-402/10)

(2010/C 301/85)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Villeroy & Boch – Belgium (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Brouwer in J. Blockx, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnosti izpodbijanega sklepa v delu, ki se nanaša na družbo Villeroy & Boch Belgium N.V./S.A.;
- podredno, naj se zniža globa, naložena tožeči stranki;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga delno razglasitev ničnosti sklepa Evropske komisije C(2010) 4185 konč. z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39.092 – *Kopalniška oprema* zaradi kršitve člena 101(1) PDEU na trgu armatur, kabin za tuširanje in sanitarne keramike.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov:

- Kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Pogodbe EGS ter ustajljene sodne prakse, ker se je zmotno izhajalo iz ene samo in nadaljevalne kršitve;
- Kršitev dolžnosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 296(2) PDEU, ker je nezadostno in napačno obrazloženo, zakaj se domneva, da je bila kršitev ena sama in nadaljevana;
- Kršitev dolžnosti obrazložitve glede domnevne udeležbe tožeče stranke pri kršitvi, ki se ji očita, na belgijskem trgu ter neobstoj dokazov, da je bila tožeča stranka udeležena pri tej kršitvi na belgijskem trgu;
- Kršitev načela *nulla poena sine lege* iz člena 49(1) Listine EU o temeljnih pravicah in kršitev načela „ne več kazni kot krivde“ iz člena 49(3) v povezavi s členom 48(1) Listine, ker se tožečo stranko in njeno družbo mati obravnava kot solidarno odgovorni za plačilo globe, ter kršitev člena 23 Uredbe (ES) št. 1/2003;
- Nepravilna ugotovitev višine globe, ker se ta nanaša tudi na dobiček, ki ni povezan s kršitvijo, ki se očita tožeči stranki;
- Neupravičena zavrnitev znižanja globe zaradi nesorazmerno dolgotrajnega postopka, kar je v nasprotju s členom 41 Listine;
- Kršitev člena 23(3) Uredbe 1/2003 zaradi nepravilne ugotovitve globe glede na težo kršitve, nepravilna ugotovitev „odvračalnih elementov“ in nesorazmernost višine globe v absolutnem smislu.

Tožba, vložena 10. septembra 2010 – Justice & Environment proti Komisiji

(Zadeva T-405/10)

(2010/C 301/86)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Justice & Environment (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnik: P. Černý, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

- Izpodbijani ukrepi (odločbi Komisije 2010/135/EU in 2010/136/EU in odgovor Komisije C(2010) 4632) naj se razglasijo za nične.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo želi tožeča stranka doseči razglasitev ničnosti odločb Komisije 2010/135/EU ⁽¹⁾ in 2010/136/EU ⁽²⁾, ki se nanašata na dajanje gensko spremenjenih krompirjevih proizvodov na trg kot živilo ali krmo, kot tudi razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2010) 4632, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo, vložena na podlagi naslova IV Uredbe (ES) št. 1367/2006 ⁽³⁾.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja naslednje razloge.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija pri sprejetju odločb 2010/135/EU in 2010/136/EU kršila bistvene določbe postopka v smislu člena 263 PDEU in svoje dolžnosti iz člena 4(2) Direktive 2001/18/ES ⁽⁴⁾. Po mnenju tožeče stranke izpodbijane odločbe kršijo nekatera splošna načela prava EU, ker je Komisija: protislovno ocenila tveganje, napačno razlagala člen 4(2) Direktive 2001/18/ES, ni v celoti preučila dokazov in ni upoštevala spremenjene zakonodaje. Tožeča stranka tudi trdi, da je Komisija z dovolitvijo dajanja gensko spremenjenih krompirjevih proizvodov na trg kršila Uredbo št. 1829/2003/ES ⁽⁵⁾.

Poleg tega tožeča stranka navaja, da je odločba Komisije C(2010) 4632 nezakonita, ker ohranja nezakonitost dveh zgoraj navedenih odločb Komisije tako, da zavrača zahtevo za notranjo revizijo, ki jo je vložila tožeča stranka. Poleg tega tožeča stranka trdi, da Komisija ni ravnala v skladu z načelom dobrega vodenja sodnih postopkov in v skladu s svojo obveznostjo primerne presoje dokazov v upravnem postopku sprejemanja odločitev, saj ni pravilno preučila trditve, ki jih je predložila tožeča stranka, in njene zahteve za notranjo revizijo.

⁽¹⁾ Sklep Komisije z dne 2. marca 2010 o dajanju krompirjevih proizvodov (*Solanum tuberosum* L. linije EH92-527-1) na trg, ki so bili gensko spremenjeni za povečanje vsebnosti amilopektinske komponente v škrobu, v skladu z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1193), UL 2010, L 53, str. 11.

⁽²⁾ Sklep Komisije z dne 2. marca 2010 o odobritvi dajanja na trg krme, proizvedene iz gensko spremenjenega krompirja EH92-527-1 (BPS-25271-9), ter naključni ali tehnično neizogibni prisotnosti krompirja v živilih in drugih krmnih proizvodih, v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1196), UL 2010, L 53, str. 15.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti, UL 2006, L 264, str. 13.

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS, UL 2001, L 106, str. 1.

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi, UL 2003, L 268, str. 1.

Tožba, vložena 15. septembra 2010 – Emesa-Trefilería in Industrias Galyca proti Komisiji

(Zadeva T-406/10)

(2010/C 301/87)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeci stranki: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Španija) in Industrias Galyca, SA (Vitoria, Španija) (zastopnika: A. Creus Carreras in A. Valiente Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

- izpodbijano odločbo naj se razveljavi v delu, ki se nanaša na tožeči stranki;
- podredno, globa, ki je bila naložena tožečima strankama, naj se odpravi ali zmanjša;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki s to tožbo predlagata delno razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zadevi COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje, v kateri je Komisija ugotovila, da sta tožeči stranki skupaj z drugimi podjetji kršili čl. 101 PDEU in čl. 53 EGP s sodelovanjem pri trajajočem sporazumu ali usklajenem ravnanju v sektorju jekla za prednapenjanje na vseevropski in/ali nacionalni/regionalni ravni. Poleg tega predlagata, naj se globa, ki jima je bila naložena, odpravi ali zmanjša.

V utemeljitev tožbe se tožeči stranki sklicujeta na tri razloge.

Prvič, trdita da je Komisija kršila temeljno pravico do nepristranskega sodišča, določeno v čl. 6(1) Evropske Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin („EKČP“) in čl. 47 Listine o temeljnih pravicah, ker je globo naložil upravni organ, ki ima hkrati preiskovalna in kaznovalna pooblastila.

Drugič, navajata da je Komisija tožečima strankama nezakonito zavrnila zmanjšanje njune globe na podlagi Obvestila o ugodni obravnavi iz leta 2002⁽¹⁾, saj odločba temelji v veliki meri na dokazih, ki jih je predložila družba Emesa.

Nazadnje trdita, da je Komisija nezakonito zavrnila priznanje delne imunitete na podlagi odstavka 23 Obvestila o ugodni

obravnavi iz leta 2002, čeprav je Emesa predložila odločilne dokaze, ki se nanašajo na trajanje in težo kršitve.

⁽¹⁾ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah, UL 2002 C 45, str. 3

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Roca Sanitario proti Komisiji

(Zadeva T-408/10)

(2010/C 301/88)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Španija) (zastopnika: J. Folguera Crespo in M. Merola, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Členi 1, 2 in 4 Sklepa Evropske komisije z dne 23. junija 2010 naj se v delu, v katerem se nanašajo na družbo Roca Sanitario, razglasijo za nične;
- podredno, globa, ki je bila naložena družbi Roca Sanitario, naj se v skladu s trditvami, navedenimi v tožbi, zniža za toliko, kolikor Splošno sodišče meni, da je primerno zaradi razlogov, navedenih v tožbi, ali drugih razlogov, ki jih sprejme Splošno sodišče;
- podredno in če bo Splošno sodišče v zvezi s tožbama, ki sta ju vložili družbi Roca France in Laufen Austria, izdalo sodbo, s katero bo znižalo globo, ki je bila s Sklepom Evropske komisije z dne 23. junija 2010 naložena zaradi kršitev, ki sta jih storili navedeni družbi in za katere je družba Roca Sanitario solidarno odgovorna, naj se ugotovi, da ima družba Roca Sanitario pravico do enakega znižanja zneska globe, za plačilo katere je solidarno zavezana;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi Roca Sanitario.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, ki se izpodbija v tem postopku, je isti kot sklep, ki se izpodbija v zadevah Duravit in drugi proti Komisiji (T-364/10) in Rubinetteria Cital proti Komisiji (T-368/10).

Tožbeni razlogi in glavne trditve so podobne tistim, navedenim v teh zadevah.

Tožeča stranka se sklicuje predvsem na očitno napako pri presoji v zvezi z ugotovitvijo njene solidarne odgovornosti za kršitve, ki naj bi jih zagrešili družbi Roca France in Laufe Austria, ker je bil najvišji znesek globe, ki se lahko določi v skladu s členom 23(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, ⁽¹⁾ občutno presežen.

Poleg tega trdi, da v izpodbijanem sklepu brez obrazložitve v zvezi z ugotavljanjem odgovornosti in izračunom globe niso bili upoštevani številni predloženi dokazi, s katerimi je ovržena domneva izvajanja odločilnega vpliva tožeče stranke na družbi Roca France in Laufen Austria.

Po mnenju tožeče stranke se z izpodbijanim sklepom kršijo pravice do obrambe, ker njena odgovornost temelji na dejstvih in subjektivnih presojah, ki niso navedene v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in v zvezi s katerimi ji ni bila zagotovljena možnost podati stališča.

⁽¹⁾ UL L, str. 1.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Bottega Veneta International proti UUNT (Oblika ročne torbice)

(Zadeva T-409/10)

(2010/C 301/89)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: P. Roncaglia, odvetnik, G. Lazzeretti, odvetnik, M. Boletto, odvetnik, E. Gavuzzi, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— Razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 16. junija 2010 v zadevi R 1247/2009-1;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naj se naloži plačilo stroškov tega postopka ter stroškov postopka pred prvim odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Znamka v obliki tridimenzionalnega znaka, poznanega kot torba „veneta“ (zahteva za registracijo št. 6632608), za proizvod iz razreda 18 („torbe in torbice“)

Odločba preizkuševalca: zavrnitev zahteve za registracijo.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev pravila 9, odstavek 3(a) Uredbe št. 2868/95 ter člena 7(1)(b) in (3) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Bottega Veneta International proti UUNT (Forme d'un sac à main)

(Zadeva T-410/10)

(2010/C 301/90)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto, E. Gavuzzi, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— Razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 16. junija 2010 v postopku R 1539/2009-1;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naj se naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred prvim odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: znamka s tridimenzionalnim razlikovalnim znakom, znanim kot torba „Cabat“ (prijava št. 6632566), za proizvode iz razreda 18 („torbe in torbice“)

Odločba preizkuševalca: zavrnitev zahteve za registracijo

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev pravila 9(3)(a) Uredbe št. 2868/95 ter člena 7(1)(b) in (3) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 8. septembra 2010 – Laufen Austria proti Komisiji

(Zadeva T-411/10)

(2010/C 301/91)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Avstrija)
(zastopnik: E. Navarro Varona, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Člena 1 in 2 Sklepa Evropske komisije z dne 23. junija 2010 naj se v delu, v katerem se nanašata na globo, naloženo družbi Laufen Austria (tako posamično, kot tudi solidarno z družbo Roca Sanitario), razglasita za nična zaradi domnevne kršitve člena 101 PDEU, in posledično,
- naj se znesek globe, naložene družbi Laufen Austria posamično in solidarno z družbo Roca Sanitario, v skladu s trditvami, navedenimi v tožbi, zniža za toliko, kolikor Splošno sodišče meni, da je primerno zaradi razlogov, navedenih v tožbi, ali drugih razlogov, ki jih lahko upošteva; in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov družbe Laufen Austria.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijani sklep v tem postopku je enak sklepu, ki se izpodbija v zadevi Roca Sanitario proti Komisiji (T-408/10).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v navedeni zadevi.

Tožeča stranka zlasti trdi, da je bila pri izpodbijanem sklepu storjena očitna napaka pri presoji, saj se z njo šteje, da tožeča stranka na trgu ni delovala samostojno in da je družba Roca Sanitario odgovorna za njeno ravnanje.

V zvezi s tem in podredno tožeča stranka navaja kršitev člena 23(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 v zvezi z uporabo konkurenčnih pravil iz členov 81 in 82 Pogodbe in načel posamične odgovornosti za kršitve in sorazmernosti v zvezi z zneskom globe, ki je bila tožeči stranki naložena posamično zaradi kršitve, ki naj bi jo storila, preden jo je prevzela družba Roca Sanitario. Ta znesek presega 10 % njenega prometa v letu pred sprejetjem izpodbijanega sklepa in je bil ugotovljen na nepravilen način.

Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Roca proti Evropski komisiji

(Zadeva T-412/10)

(2010/C 301/92)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Francija) (zastopnik: P. Vidal Martínez, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Člena 1 in 2 Sklepa Komisije z dne 23. junija 2010 naj se razglasita za nična v delu, v katerem je z njima družbi Roca France naložena nesorazmerna globa zaradi kršitve člena 101 PDEU, in posledično,
- naj se znesek globe, naložene družbi Roca France, v skladu s trditvami, navedenimi v tožbi, zniža za toliko, kolikor Splošno sodišče meni, da je primerno zaradi razlogov, navedenih v tožbi, ali drugih razlogov, ki jih lahko upošteva, in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov družbe Roca France.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijani sklep v tem postopku je enak sklepu, ki se izpodbija v zadevah Roca Sanitario proti Komisiji (T-408/10) in Laufen Austria proti Komisiji (T-411/10).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v navedenih zadevah.

Tožba, vložena 18. septembra 2010 – Nexans France proti Skupnemu podjetju Fusion for Energy

(Zadeva T-415/10)

(2010/C 301/93)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Nexans France SAS (Clichy, Francija) (zastopnika: J.-P. Tran Thiet in J.-F. Le Corre, odvetnika)

Tožena stranka: Evropsko skupno podjetje za ITER in razvoj fuzijske energije

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je bilo naročilo oddano v postopku, v katerem so bila kršena načela pravne varnosti, varstva legitimnih pričakovanj, preglednosti, enakega obravnavanja in dobre uprave;
- ugotovi naj se, da je tožena stranka napačno uporabila pravo s tem, da je tožečo stranko glede svoje odločitve, da zavrne njeno ponudbo še pred ocenjevanjem, pustila v nejasnosti in jo je o tem obvestila šele z dopisom z dne 16. julija 2010;
- ugotovi naj se, da je tožena stranka napačno uporabila pravo z zavrnitvijo ponudbe tožeče stranke na podlagi člena 120(4) izvedbene uredbe k njeni finančni uredbi;
- za nično naj se razglasi odločba z dne 16. julija;
- za nično naj se razglasi odločba z dne 8. julija;
- za nične naj se razglasijo vsi akti, ki jih je sprejela tožena stranka po odločbah z dne 8. in 16. julija;
- tožeči stranki naj se dodeli pravična odškodnina v višini 175 453 EUR skupaj z obrestmi, ki tečejo od izreka sodbe do popolnega plačila (s pridržkom natančne določitve zneska naročila in dokončnega izračuna stroškov odvetnika, ki ga bo mogoče sporočiti šele ob koncu tega postopka);
- podredno, če bi se ob izreku sodbe izkazalo, da nov javni razpis za oddajo naročila ni verjeten, naj se tožeči stranki dodeli pravična odškodnina v višini 50 175 453 EUR skupaj

z obrestmi, ki tečejo od izreka sodbe do popolnega plačila (s pridržkom natančne določitve zneska naročila in dokončnega izračuna stroškov odvetnika, ki ga bo mogoče sporočiti šele ob koncu tega postopka);

- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti odločb skupnega podjetja za ITER in razvoj fuzijske energije, s katerima je bila zavrnjena ponudba tožeče stranke v okviru postopka javnega razpisa F4E-2009-OPE-18 (MS-MG) za sklenitev pogodb za dobavo električne opreme in aparatov (UL 2009/S 149-218279) in je bilo naročilo oddano drugemu ponudniku. Tožeča stranka poleg tega predlaga povrnitev škode, ki naj bi ji z izpodbijanima odločbama nastala.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

- kršitev načel pravne varnosti in preglednosti, ker je tožena stranka pustila tožečo stranko v nejasnosti glede tega, da bo zavrnila njeno ponudbo brez ocenjevanja, če ne podpiše osnutka pogodbe, priloženega k razpisni dokumentaciji, zaradi česar se tožeča stranka ni mogla seznaniti z obsegom obveznosti, ki jih ima kot ponudnik;
- kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, ker naj bi tožena stranka tožeči stranki zagotovila, da ne bo avtomatično zavrnila njene ponudbe;
- kršitev načel enakega obravnavanja in enakih možnosti ponudnikov za javno naročilo,
 - ker naj bi bil javni razpis organiziran tako, da daje prednost ponudbi Consortium ICAS (izbrani ponudnik), saj naj bi bili roki, predvideni v okviru naročila, očitno prekratki in nesorazmerni ter naj jih ponudniki, ki nimajo posebne proizvodne linije, ki jo ima le Consortium ICAS, praktično ne bi mogli upoštevati;
 - ker naj bi obstajal konflikt interesov v korist ponudbe Consortium ICAS, saj naj bi oseba, ki dela za člana Consortium ICAS, sodelovala pri postopku izbire ponudb, druga oseba, ki tudi dela za člana Consortium ICAS, pa naj bi sodelovala pri pripravi javnega razpisa;
 - ker naj bi Consortium ICAS na podlagi obiska osebe, zaposlene pri članu Consortium ICAS, kot strokovnjaka za ITER v tovarnah tožeče stranke v Koreji in tovarnah kablov na Kitajskem in Japonskem pridobil podatke, ki ga postavljajo v boljši položaj;

- kršitev načela dobre uprave ter členov 84 in 94 finančne uredbe, ker naj bi se postopek ocenjevanja nadaljeval, čeprav je ostala samo ena ponudba, in ker naj tožena stranka ne bi ukrepala, čeprav jo je tožeča stranka obvestila o obstoju konflikta interesov v korist Consortium ICAS;
- napačna uporaba prava, ki naj bi jo storila tožena stranka z zavrnitvijo ponudbe tožeče stranke na podlagi člena 120(4) izvedbene uredbe k finančni uredbi, saj ta člen dovoljuje avtomatično zavrnitev ponudbe brez ocenjevanja le, če ne izpolnjuje bistvenega ali posebnega pogoja iz razpisne dokumentacije;
- dejstvo, da naj bi zatrjevane kršitve pravnih pravil tožeči stranki povzročile neposredno in gotovo škodo, za katero naj bi utemeljeno zahtevala odškodnino.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Cortés del Valle López proti UUNT (HIJOPUTA)

(Zadeva T-417/10)

(2010/C 301/94)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Španija) (zastopnik: J. Calderón Chavero, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 18. junija 2010 v zadevi R 175/2010-2 naj se razveljavi;
- odločba preizkuševalca UUNT z dne 24. novembra 2009 naj se zato razveljavi;
- sprejme naj se trditve tožeče stranke in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov tega postopka, če bo ugovarjala tej tožbi in če ne bo uspela s svojimi predlogi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedne elemente „¡Que bueno ye! HIJOPUTA“, za proizvode in storitve iz razredov 33, 35 in 39

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Neobstoj kršitve člena 7(1)(f) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker prijavljena znamka ni v nasprotju s sprejetimi moralnimi načeli.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 15. septembra 2010 – voestalpine in voestalpine Austria Draht proti Komisiji

(Zadeva T-418/10)

(2010/C 301/95)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: voestalpine AG (Linz, Avstrija), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Avstrija) (zastopnika: A. Ablasser Neuhuber in G. Fussenegger, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP v zadevi COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje, v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki;
- podredno, zmanjšanje globe, ki je bila tožečima strankama naložena v členu 2 Sklepa;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Sklep Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zadevi COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje. V izpodbijani odločbi so bile tožeči stranki in drugim podjetjem naložene globe zaradi kršitev člena 101 PDEU ter člena 53 Sporazuma o EGP. Po mnenju Komisije naj bi sodelovale pri nadaljevanju kršitvi in/ali usklajenem ravnanju v sektorju jekla za prednapenjanje na skupnem trgu in EGP.

Tožeči stranki v podporo svoje tožbe navajata tri tožbene razloge.

Kot prvi tožbeni razlog tožeči stranki navajata, da nista kršili člena 101 PDEU. V tej zvezi zatrjujeta, da jima je bilo sodelovanje pripisano izključno zaradi trgovskega zastopnika v Italiji, vendar ta trgovski zastopnik tožečih strank pri srečanjih „Cluba Italia“ sploh ni zastopal; tožečima strankama se zaradi pomanjkanja poslovne enotnosti ne more pripisati ravnanja neekskluzivnega trgovskega zastopnika, samodejno pripisanje ravnanj neekskluzivnega trgovskega zastopnika, kot je to storila tožena stranka, naj bi bilo v nasprotju s sodno prakso Sodišča, tožeči stranki pa naj ne bi bili seznanjeni z ravnanji trgovskega zastopnika. Podredno navajata, da naj bi bilo obdobje trajanja kršitve za tožeči stranki napačno določeno.

V okviru drugega tožbenega razloga tožeči stranki oporekata temu, da naj bi sodelovali pri enotni, kompleksni in nadaljevani kršitvi. V tej zvezi med drugim navajata, da bi bilo treba kršitev v „Clubu Italia“ ločiti od drugih kršitev, navedenih v izpodbijanem sklepu. Nadalje navajata, da nista sodelovali pri enotni, kompleksni in nadaljevani kršitvi, ker nista bili seznanjeni s celotnim načrtom, slednjega razumno tudi ne bi mogli predvideti in ne bi bili pripravljeni prevzeti tveganja, ki iz tega izhaja.

Nazadnje se kot tretji tožbeni razlog navaja napaka pri določitvi zneska globe. Tožeči stranki v tej zvezi uveljavljata kršitev načela sorazmernosti, ker je bila naložena nesorazmerno visoka globa v povezavi z novimi (nepredvidenimi) vprašanji, enaka globa pri sami seznanjenosti s kršitvijo drugih podjetij. Nazadnje naj bi bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, Smernice o načinu določanja glob⁽¹⁾, pravica do obrambe ter pravica do poštenega sojenja.

⁽¹⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 14. septembra 2010 – Ori Martin proti Komisiji

(Zadeva T-419/10)

(2010/C 301/96)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Ori Martin SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: P. Ziotti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti Sklepa Evropske komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 Pogodbe o delovanju Evropske Unije in členom 53 EGP (Zadeva COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje), v delu, v katerem ji je bila naložena odgovornost za ravnanje, ki se sankcionira;
- razveljavitev ali odpravo globe, naložene v členu 2 Sklepa;
- naložitev Komisiji plačila stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tej zadevi se izpodbija isti sklep, kot v zadevi T-385/10 ArcelorMittal Wire France in drugi proti Komisiji.

Tožeča stranka trdi, da je Sklep Evropske Komisije C(2010) 4387 konč. z dne 30. junija 2010 protipraven v delu, v katerem ji je naložena odgovornost izključno zato, ker ima v lasti (skoraj) 100 % družbe, ki je domnevno sodelovala pri usklajenem ravnanju, sankcioniranem po členu 101 PDEU.

Tožeča stranka se zlasti sklicuje na:

- Kršitev člena 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 1/2003, ker naj bi v tem primeru pristojnost Komisije, da naloži globo, zastarala.
- Kršitev člena 101 PDEU ter načel personalizacije odgovornosti in kazni, dobrega upravljanja in prepovedi diskriminacije, ker naj bi Komisija tožeči stranki pripisala objektivno odgovornost za morebiti protipravna ravnanja nadzorovane družbe, ki temelji na neizpodbojni domnevi, ki je z dokazi dejansko ni mogoče izpodbijati. Ta odgovornost, ki temelji na lastniški strukturi, ni primerljiva in je v nasprotju z načeli, ki izhajajo iz sodne prakse Skupnosti v zvezi z uporabo člena 101 PDEU, na področju skupin podjetij.
- Kršitev načela omejene odgovornosti kapitalskih družb, kot izhaja iz prava družb, ki je skupno državam članicam in samemu pravu Unije.

Družba Ori Martin zahteva razveljavitev, oziroma vsaj bistveno zmanjšanje globe.

**Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Armani proti UUNT
– Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)**

(Zadeva T-420/10)

(2010/C 301/97)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Georgio Armani SpA (Milano, Italija) (zastopnik: M. Rapisardi, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Annunziata Del Prete (Neapelj, Italija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe z dne 8. julija 2010 v postopku R 1360/2009-2 naj se razveljavi zaradi napačne in nezakonite uporabe člena 8(1)(b) Uredbe (ES) 207/2009, saj ni bila dokazana verjetnost zmede med nasprotujočimi si znamkami;
- ugodi naj se zahtevam tožeče stranke, kakor so bile navedene v postopku z ugovorom, v skladu z odločbo oddelka za ugovore;
- prijava znamke Skupnosti št. 6 314 462, ki je bila vložena v imenu Annunziate del Prete, naj se za proizvode in storitve, ki so v njej navedeni, v celoti zavrne v skladu s členom 8(1)(b) Uredbe (ES) 207/2009;
- UUNT naj se naloži, da izvrši odločbo in ne dovoli registracije znamke „AJ AMICI JUNIOR“;
- UUNT naj se skupaj z Annunziato del Prete in/ali ločeno naloži plačilo stroškov, ki jih je družba GIORGIO ARMANI SpA imela v celotnem postopku;
- zaradi razveljavitve naj se odloči, da se tožeči stranki povrnejo stroški, ki jih je imela v tem postopku, vključno s stroški pritožbenega postopka, v skladu s členom 91(b) Poslovnika z dne 2. maja 1991.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Annunziata del Prete

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „AJ Amici Junior“ (zahteva za registracijo št. 6 314 462) za razlikovanje proizvodov in storitev iz razredov 9, 25 in 35.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: italijanska figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „AJ Armani Jeans“ (št. 912 114), za proizvode iz razredov 9, 25 in 35 ter italijanska imenska znamka, ki vsebuje besedni element „ARMANI JUNIOR“ (št. 998 554) za proizvode iz razredov 25 in 35.

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 v zvezi z obstojem verjetnosti zmede med nasprotujočimi si znamkami in proizvodi, ki jih te označujejo

Tožba, vložena 20. septembra 2010 – Cooperativa Vitivinícola Arousana proti UUNT – Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)

(Zadeva T-421/10)

(2010/C 301/98)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Španija) (zastopnik: E. Sánchez-Quiñones González, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Constantina Sotelo Ares (Cambados, Španija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. julija 2010 v zadevi R 1804/2008-4 naj se razveljavi;

— registracija znamke 5635867 ROSALIA DE CASTRO za razrede 32, 33 in 35 naj se dopusti, ter

— naj se odločbo, s katero so bili stroški pritožbenega postopka naloženi tožeči stranki, razveljavi in stroške naloži toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ROSALIA DE CASTRO“ za proizvode in storitve iz razredov 32, 33 in 35

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: C. Sotelo Ares

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: španska besedna znamka „ROSALIA“ za proizvode in storitve iz razreda 33

Odločba oddelka za ugovore zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in ugovoru

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker naj glede nasprotujočih si znamk ne bi obstajala verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Global Steel Wire proti Komisiji

(Zadeva T-429/10)

(2010/C 301/99)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Španija) (zastopnika: F. González Díaz in A. Tresandí Blanco, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Primarno, Sklep Komisije z dne 30. junija 2010 C(2010) 4387 konč. v zadevi COMP/38.344 – Jeklo za prednape-njanje naj se na podlagi člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) razglasi za ničen;

— podredno, znesek globe, naložene z navedenim sklepom, naj se na podlagi člena 261 PDEU odpravi ali zmanjša; in

— v vsakem primeru naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, ki se izpodbija v tem postopku, je enak sklepu, ki se izpodbija v zadevi Moreda-Riviere Trefilerías proti Komisiji (T-426/10).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v navedeni zadevi.

Tožeča stranka zlasti navaja, da Evropska Komisija ni spoštovala dokaznega standarda, ki se s sodno prakso Skupnosti zahteva za ugotovitev odgovornosti družbe GSW za ravnanje njenih hčerinskih družb. Evropska komisija ni dokazala, da je družba GSW lahko imela odločujoč vpliv na ravnanje odvisnih podjetij.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 24. julija 2010 – AF proti Komisiji

(Zadeva F-61/10)

(2010/C 301/100)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AF (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, s katero je bila zavrnjena prošnja za pomoč glede psihičnega nadlegovanja, katerega žrtev je po njenem mnenju bila, in zahtevek za plačilo nepremoženjske škode, ki jo je utrpela.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba št. 24938 z dne 28. septembra 2009, s katero je OPI Komisije zavrnil prošnjo za pomoč D/300/09, ki jo je tožeča stranka vložila na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, v zvezi s psihičnim nadlegovanjem, ki ga je utrpela in/ali doživljala v službi v obdobju z vsemi pridržki od aprila 2004 do aprila 2009, naj se razglasi za nično;

— tožeči stranki naj se dodeli odškodnina v vrednosti 600 000 EUR iz naslova povrnitve nepremoženjske škode, ki jo je utrpela zaradi nadlegovanja in posledic za njeno zdravje;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Coedo Suárez proti Svetu

(Zadeva F-73/10)

(2010/C 301/101)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ángel Coedo Suárez (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Rodrigues, A. Blot in C. Bernard-Glanz, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, s katero je bila zavrnjena prošnja tožeče stranke za povrnitev škode, in odškodninski zahtevek za povračilo nastale premoženjske in nepremoženjske škode.

Predlogi tožeče stranke

— Za nično naj se razglasi odločba OPI, s katero je bila zavrnjena prošnja tožeče stranke za povrnitev škode, in če je potrebno, odločba OPI, s katero je bila zavrnjena pritožba;

— v zvezi s povrnitvijo premoženjske škode naj se toženi stranki naloži plačilo zneska, ki je začasno in *ex aequo et bono* določen na 450 000 EUR, povišanega za zakonite zamudne obresti, ki naj začnejo teči od dne izdaje sodbe;

— v zvezi s povrnitvijo nepremoženjske škode naj se toženi stranki naloži, da tožečo stranko v popolnosti vrne v predhodni položaj in ji plača simbolični znesek 1 EUR, ali, podredno, da ji plača znesek, ki je začasno in *ex aequo et bono* določen na 300 000 EUR, povišan za zakonite zamudne obresti, ki naj začnejo teči od dne izdaje sodbe;

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 9. septembra 2010 – Kimman proti Komisiji

(Zadeva F-74/10)

(2010/C 301/102)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Eugène Emile Kimman (Overijse, Belgija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za leto 2008.

Predloga tožeče stranke

- Ocenjevalno poročilo tožeče stranke za leto 2008 naj se razglasi za nično;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 10. septembra 2010 – Scheefer proti Parlamentu

(Zadeva F-75/10)

(2010/C 301/103)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Séverine Scheefer (Luxembourg, Luksemburg)
(zastopnik: C. L'Hote-Tissier, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb tožene stranke o zavrnitvi izdaje obrazložene odločbe o pravnem položaju tožeče stranke in, nazadnje, o zavrnitvi spremembe pogodbe začasnega uslužbenca, ki jo ima tožeča stranka, v delovno razmerje za nedoločen čas na podlagi člena 8, prvi odstavek, Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti in povračilo škode, ki jo je utrpela tožeča stranka.

Predlogi tožeče stranke

- Odločanje naj se prekine do dokončne odločitve v zadevi F-105/09, ki je trenutno v obravnavi na Sodišču za uslužbence Evropske unije;
- v nasprotnem primeru naj se razglasi za nični odločbi z dne 11. februarja 2010 in z dne 10. junija 2010, s katerima je Parlament zavrnil – pri čemer se je preprosto skliceval na svoj dopis z dne 12. oktobra 2009 – izdajo obrazložene odločbe glede pravnega položaja tožeče stranke in, nazadnje, kljub dvema zaporednima obnovitvama, spremembo pogodbe začasnega uslužbenca, ki jo ima tožeča stranka, v pogodbo za nedoločen čas;
- odločba Parlamenta z dne 12. februarja 2009 naj se razglasi za nično;
- odločba Parlamenta z dne 12. oktobra 2009 naj se razglasi za nično;

- pravna opredelitev prvotne pogodbe in datum njenega poteka, ki je določen na 31. marec 2009, naj se razglasi za nična;
- posledično naj se delovno razmerje tožeče stranke, spremeni v delovno razmerje za nedoločen čas;
- tožeči stranki naj se povrne škoda, ki je nastala zaradi ravnanja Parlamenta;
- podredno in v malo verjetnem primeru, da bi Splošno sodišče ugotovilo, da je delovno razmerje, čeprav je prišlo do nastanka delovnega razmerja za nedoločen čas, prenehalo – za kar pa tu ne gre – naj se dodeli odškodnino zaradi zlorabe instituta odpovedi pogodbenega razmerja;
- še bolj podredno in v malo verjetnem primeru, da bi Splošno sodišče ugotovilo, da ni možna nobena sprememba – za kar pa tu ne gre – naj se dodeli odškodnino za škodo, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi napačnega ravnanja Evropskega parlamenta;
- tožeči stranki naj se pridrži vse ostale pravice, možnosti, sredstva in postopke in zlasti naložitev Parlamentu plačila odškodnine v povezavi z utrpjeno škodo;
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 10. septembra 2010 – Colart in drugi proti Parlamentu

(Zadeva F-76/10)

(2010/C 301/104)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožeče stranke: Philippe Colart (Bastogne, Belgija) in drugi
(zastopnik: C. Mourato, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti plačilnih listov o regularizaciji osebnih prejemkov tožečih strank za obdobje od julija do decembra 2009 in plačilnih listov, ki so bili izdani po 1. januarju 2010 v okviru letne prilagoditve osebnih prejemkov in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev na podlagi Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1296/2009 z dne 23. decembra 2009.

Predloga tožečih strank

- Njihovi plačilni listi RG 2009 (zaostanki prilagoditev za obdobje od julija do decembra 2009), njihovi plačilni listi za januar 2010 in nadaljnji plačilni listi naj se razglasijo za nične v delu, v katerem je v teh plačilnih listih na podlagi Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1296/2009 z dne 23. decembra 2009 opravljena prilagoditev v višini 1,85 % namesto 3,70 %, pri čemer pa se naj te plačilne liste ohrani v veljavi do sprejetja novih plačilnih listov, v katerih bodo pravilno uporabljeni člena 65 in 65a Kadrovskih predpisov ter člena 1 in 3 Priloge XI k Kadrovskim predpisom (različica 2010);
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 13. septembra 2010 – Arroyo Redondo proti Komisiji

(Zadeva F-77/10)

(2010/C 301/105)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Fernando Arroyo Redondo (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: E. Boigelot in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, da se tožeča stranka ne uvrsti med uradnike, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 10.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije, objavljena 20. novembra 2009, da se tožeča stranka ne uvrsti med uradnike, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 10, naj se razglasi za nično;
- na podlagi te razglasitve ničnosti naj se opravi nova primerjava ocene uspešnosti tožeče stranke in ocen uspešnosti drugih kandidatov v napredovalnem obdobju 2009 in naj se odredi napredovanje tožeče stranke v naziv AD 10 z retroaktivnim učinkom od 1. marca 2009 ter naj se naloži plačilo obresti za obdobje od 1. marca 2009 za zaostala izplačila osebnih prejemkov po stopnji, ki jo je Evropska centralna banka določila za glavne aktivnosti refinanciranja, povečane za dve točki, vendar pa se naj s tem ne postavi

pod vprašaj napredovanja drugih uradnikov, ki so napredovali in katerih imena so navedena na seznamu, objavljenem 20. novembra 2009;

- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 18. septembra 2010 – Antelo Sanchez in drugi proti Parlamentu

(Zadeva F-78/10)

(2010/C 301/106)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožeče stranke: Pilar Antelo Sanchez (Bruselj, Belgija) in ostali (zastopnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, povzete v plačilnih listih tožečih strank, da se prilagoditev njihovih mesečnih plač od julija 2009 omeji na 1,85 % v okviru letne prilagoditve prejemkov in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev na podlagi Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1296/2009 z dne 23. decembra 2009.

Predlogi tožečih strank

- Izpodbijana odločba naj se razglasi za nično v delu, v katerem je na podlagi Uredbe (EU; Euratom) št. 1296/2009 o prilagoditvi osebnih prejemkov in pokojnin uradnikov in drugih uslužbencev Evropske unije ter korekcijskih koeficientov, ki se zanje uporabljajo, z učinkom od 1. julija 2009 kot stopnja prilagoditve mesečnih plač določenih 1,85 %;
- naj se jim za skupno vsoto, ki je enaka razliki med plačo, določeno v plačilnih listih od januarja 2010 ter v popravkih plačilnih listov za obdobje od julija 2009 do decembra 2009, ter plačo, do katere bi morale biti upravičene, dodeli zamudne obresti, izračunane na podlagi obrestne mere, ki jo določa Evropska centralna banka, in sicer do dneva naknadnega popravka teh plač;
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Dubus proti Komisiji

(Zadeva F-79/10)

(2010/C 301/107)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Charles Dubus (Tervuren, Belgija) (zastopnika: E. Boigelot in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, da se tožeča stranka ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AST4/C, in zahtevek za plačilo nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije, objavljena 20. novembra 2009, da se tožeča stranka ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 iz naziva AST3/4 napredujejo v naziv AST4/C, naj se razglasi za nično;
- na podlagi te razglasitve ničnosti naj se opravi nova primerjava ocene uspešnosti tožeče stranke in ocen uspešnosti drugih kandidatov v napredovalnem obdobju 2009 in naj se odredi napredovanje tožeče stranke v naziv AST4C z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2009 ter naj se naloži plačilo obresti za obdobje od 1. januarja 2009 za zaostala izplačila osebnih prejemkov po stopnji, ki jo je Evropska centralna banka določila za glavne aktivnosti refinanciranja, povečane za dve točki, vendar pa se naj s tem ne postavi pod vprašaj napredovanja drugih uradnikov, ki so napredovali in katerih imena so navedena na seznamu, objavljenem 20. novembra 2009;
- Komisiji naj se naloži, naj tožeči stranki plača 3 500 EUR iz naslova povrnitve nepremoženjske škode, ki jo je ta utrpela, ker ni napredovala 1. januarja 2009, s pridržkom povečanja med postopkom;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 24. septembra 2010 – Praskevicius proti Parlamentu

(Zadeva F-81/10)

(2010/C 301/108)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Vidas Praskevicius (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: P. Nelissen Grade in G. Leblanc, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, da se tožeča stranka ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 6, in odškodninski zahtevek za nastalo nepremoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba organa za imenovanja z dne 21. junija 2010 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke naj se razglasi za nično;
- odločba organa za imenovanja z dne 24. novembra 2009, vročena 2. decembra 2009, da se tožeča stranka ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 6, naj se razglasi za nično;
- organ za imenovanja naj se seznanji z učinki razglasitve ničnosti izpodbijanih določb, zlasti z razvrstitvijo v naziv AD 6 ter retroaktivnostjo napredovanja v naziv AD 6 na dan, ko bi morala začeti učinkovati, in sicer 1. januarja 2009;
- tožeči stranki naj se dodeli 500 EUR za povrnitev nastale nepremoženjske škode;
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

